

חמשה חומשי תורה

עם

חמש מגילות

ספר

ר' קרא

עם פירוש על

אבן עזרא

מחוקקי יהודה

כמבואר בשער השני

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

חמשה חומשי תורה

ספר

ר' יCKERΑ

עם

תרגומים אונקלוס ופירוש ר'ש"י ז"ל (טרויקים בהבלית הרץ) ועם פירוש הנשר הנדול הרב החכם הכלול בכלל מיני חכמויות, מורהנו ומארנו ר' אברהם בר. מאיר נ' עוזרא ז"ל.

עליהם באור חדש בשם

מחוקקי יהודה

יבלבל

א) באור לפירושו של הראבייל.

שתי מערכות

הטערכה השנייה

הטערכה האחת

קרני אור

יחל אור

על דרכי פירושו לבאו בטקומות הטוטוטים וקשי ההבנה, לפטור תירוחיו ולנלוות שפוני וירושלמי, ספרא ספרי וגוטען „תנחותא פטוני מהשכוהיו אשר הפטיר תחת טסוה מליצתו הנדפס טבר, ותנחותא הקדום הוציא הרב העה החדרה והגעה“. רשב"ב זיל, סדרשי דבה, סדר עילם, פדריא, פסיקתא רבתי, פסיקתא דרב"ב, פסיקתא זוטרתא, ועוד ועוד, ואשר על ידם יבואו יותר דברי הראבייל בפירושו.

ב) חולדות הראבייל, ג) רשימה מכל הספרים שהביר, ד) רשימה מכל הגאנונים ונידולי הקדרטנים שהביא הראבייל בפירושו זטנס ומקומם, ה) חולדות רשייל קורת ויקרת ספריו אשר חבר, ט) רשימה מכל המדרשים הטובאים במקורי רשייל הקודמים והמאוחרים זטנס ומקומם, ז) מהות שלשות ההרגניות ת"א, יוב"ע, ירושלמי. והטבוכה שנפלה בין כתבי הרודות אורהותם,

ח) מקורי רשייל זיל

טראה המקומות והמקירים אשר מהם הגיעו רשייל זיל פירושו.

ט) מבית יהודא

א) יפיין אור בהבנת דברי רשייל זיל מכל מקומות הטוטוטים ב) שניי וחלופי טرسאות בפי רשייל זיל וברגונים אונקלס.

כל אלה חוברו על ידי

יהודה ליב כהרב המתואה"ג ר' יצחק קרינסקי זיל.

**אֵלִיָּהוּ מֶשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו מֵאָהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר:**

עמ' נידרא

א א וַיָּקֹרֶא מְצָאנו בְּרִית יְהוָה בְּעֵבֶר שְׁנִי
דְּבָרִים (ה) [א], גַּם יִתְבֹּן לְהִזְמָנָה
מְצִיחָה אֲחֵת בְּעֵבֶר דְּבָרִים רַבִּים (ג) בְּמִצּוֹת
הַעֲזָלָה וְהַקְרָבָן (ג) [בּ], כִּי בְּתַת כָּל חָלֵק
בְּעֵתָנו (ז), יִסְלַט הַחָלֵק (ג) שִׁישׁ לֹו חָלֵק
לְעוֹלָם הַבָּא (ז), עַל בֵּן פִּירֶשׁ לְכִפֵּר לְתַת
כִּפֵּר (ז) וְהַעֲדָה מִתְחַלֵּת כִּי תִשְׁא (ח), עַל בֵּן
בְּתֻובָה, פָּנִים יִפְגַּעַנוּ בְּדָבָר (שְׁמוֹת ה נ) (ט)
גַּם יִשְׁבַּע בְּעִילוֹת סְוִידּוֹת לְעִתִּידּוֹת (י) [ג]. גַּם
יִתְבֹּונֵן טַבֵּל קָרְבָּן סְוִידָה הַתוֹלְדָה (יְמָה) וְהַחֲטָאת
וְהַמְּצָאָה (יְבָ) לְהַחֲיוֹת טָוִרִי הַתּוֹרָה (יְג) [ד],
וְטַעַם וַיָּקֹרֶא אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי וְלֹא יִכְלֶל מִשְׁחָה

למסקה להתכוון כיון פלסה לפלה ובין עניין לעניין קיז' להדיבות כלומד מן סכדיות ז) : אליו. למעט חת הילן ח), ר"י הומל ע) י"ג דבירות נחמלו בתרה למסה ולחילן י), וכנגדס נחמלו י"ג מיטוטין, למדך טלה לחילן נחמלו חלה למסה ציחמל לחילן, וחלו כן י"ג מיטוטין לדבל חמו י), מדבר חליו י), וידבר חליו י), ונודעתי לך י), כוונ

קרני אור

[א] זהה רוחם לנגורים פס ברית יחיד, ר' ל' מהלכו
ברוחם הבהיר שקד לפסי: ב' לנגורים וכוכבי
גס פס כוונת מלאה מעת ל惆וץ ונגירים גנים, וציין בקלוינט
שם, ר' ל' על כתובך בדין כג' ובנימוחוי כתובך 19:
[ב] עיון עז יכווס לפס' ר' י' נפקחן מהמלר ג' ס' כ':
[ג] בטעמי סקריניות סייעך לדבר שם, טליינו
טמוג (הס למקלה) וככזה על קוזקד מהה סטודוליס
בקרכנות וגומיניס טעס לפגס עפ'יו ועתס וסבירותס, ג' ס
סייעך לדבר צז' קקדוש חנסלה מהשמרוק זוק'ל (מדרכ'י
סתורס ויקרל) : [ד] וכן כחכ' שרמן' (פ'ט) וככל שקדן
סוס זיכל דמו מחת דמו, נס' מחת נס', וויאשי חייני
סקירין כגעד רוחשי מברי וכמהות לאמתיות בכך מורי כטורה
שיתפללו עליו, וכן כחכ' בחולדות ילק (לפס' ר' י'
קמרו) סימאן חועלה מכס' להמיות בכך מורי כטורה,
טרחו ליקח לך לאמיות וסילרכוס כמן שעס וסיטופרו
בכעליס נאמילת בככניות וויאס לפס' פניו לאמתצפן
ברוקני, ועיין (עקדס טשרנו) שלמה וס בעס' וכחכ'
שלמה נוכל לחשוב ציכון לחועלת סקריניות מסרתי כמושג
חשר חלב ובחיימו ימכלו, כי מלבד טעות וזה חיינו מסמייק
לקרכנות טריגיס נמלין כעולות ומועלות הפל יונבל דמן
אל קדרם פנימה, כו' נגד סטכל טרק לטען סמג'ה מון
לככניות יונחו סקריניות צי'ס, ונטס ר' ל' (מד'ר ויקרל
מייריניס קרכנותיס לטעיליס וכו' וסול' דעתם סמורא

מנחת יהודה

ט) בלוּמֶר שיאמר אליו משה משה: ג) פ"י הקול של משה משה: ג) פ"י במקום שיש הפסכות בין פרשה לפרשנה ולא נזכר בתם לא דבר ולא אמרה וצוויה: ז) פ"ז נאמר ויקרא וידבר: ס) שלא הייתה נכוואה בפניה עצמה אלא בעורו תועך הנכוואה הקודמתה נאמרה לו נס אותו הפרשה: ז) וא"כ מה היו ההפסקות משמשות אביהם: ז) שצריכים אנחנו ליתן רוח בין עניין לעניין ג) הדבר: ט) הוא ר' יהודה בן בתירא: י) במאמר יואר נכווא, בספרה מבואר הי"ג ביעוטין, וכן פ"י ריש"י

דשנוי

(ה) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה . לְכָל דְּבָרוֹת וְלְכָל
חֲמִירוֹת וְלְכָל לְוִיס קְדֻמָּה
קְרִיאַה ^{א)} ה) לְצֹונָה מִבֵּב ^{ב)} , לְצֹונָה סְמִלְתָּה
הַסְּלָת מִסְמָמָת ^{ג)} בְּזַהֲמָל וּקְלָה זֶה חַל
זֶה ^{ד)} , אֶכָּל לְנַכְּחָה הַחוּמוֹת נְגַלָּה עַל יְכָן בְּלְזֹן
עַלְיוֹן וְעוֹמָה סְנַהְמָל וַיַּקְרֵב אַלְטִיס חַל בְּלָעָם ^{ה)} :
וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה . הַקּוֹל ^{כ)} כּוֹל וּמִנְיָט
לְחַזְנִיוֹ וְכָל יְסָרָחָל לְחַזְמָנִין , יְכָל חַחָּה
לְהַפְּסָקוֹת הַיְתָה קְרִיאַה ^{ד)} , מִלְּאָה וַיַּדְבֵּר ^{ה)}
לְדַבָּר הַיְתָה קְרִיאַה , וְלֹא ^{ו)} לְהַפְּסָקוֹת ^{ו)}
וּמְכַרְבֵּה ^{ז)} לְהַפְּסָקוֹת מִסְמָמָות ^{ז)} לִיתְנַזֵּן לְיוֹחָם
לְמַסָּה לְהַתְבּוֹן בֵּין פְּלָסָה לְפְלָסָה וּבֵין טַנְיָה
אַלְיוֹן . לְמַעַט חַתְּחָרֵן ^{ח)} , רַיִץ חֻומָל ^{ט)} יַעֲנֵה
וְכָנְגָדֵס נְחַמְדוֹ יַגְמַל מִיעּוֹתֵין , לְלִמְדָךְ צָלָה
זְהַלְוֹ ^{ט)} יַגְמַל מִינּוֹתֵין לְדַבֵּר חַמְלָה ^{י)} , מַדְבֵּר
יְהָל אֹור

אור יהל

(ה) פ"י כרית מ"ג, בלהה בחקמה עליונה במועל
המילה לנו דכritis, למעט הליה, ולהפיר
העפפות: (ב) יותר משנים בדרך שמדובר هل הוללו
על הדס (נמה יט כו) היה כולה דכritis רניס,
וע"כ קרמו נטו סככלות: (ג) היה מזוה מהה,
ויש בה תופעות רבות: (ד) כי נתה בעלם הקרן הוא
העולה, וקורת הלק נחלם הפרטיו שגור היה מהר,
כי גור הלק מהר ממיין בעלם: (ה) ימלע בעלם מערעה
העתידה לגור עליו: (ו) ויתדל נפסו בעזודה הסס
לଘול הי עזה"ב: (ז) נפס תהת נפס: (ח) סכתוב
פס, ונחנו היה כפר נפסו (סמות ל' יב): (ט) פ"י גס
לה נזחה בקרון: (י) להמתכת הנזחה לידע העתידות,
ויש לפרס טיעניר ה' מעליו הרעות העתידות לגוף
טליו: (ויה) סיתכונן מהדכritis הקרן על המזנה
סוד חולדתס וחסיכותס, כי נבהרוenkarnis פ"ג
המזנה יותר מסמל כהמות ועופות, בעבור כיוטס
נקיס וטהוריים כחולות וליינס מזוקים: (יב) כנ"ל
ילק בני, "והמנוח" וכ"כ הגי' ברכמ"ן טהניון כלשונו
וזה סלה נזיכו: (יג) בס הכהנים בני לוי, כי כן
מכ"כ מ). נמי שסיו יסראל לסתומים מהר פ"ז נמלטים. וכי
מקורי רישי

מקורי רשי

א) כל לנבי רס"י ויל' בפ' זט' נקומיים מן הסדרם;
 ב) ינסדרם ונמס' ונוספיו, וכן בילחות לר' חכ"ט
 לסון חבס לסון זירוזו; ג) יטשי' ו' ב': ד) במל' כ"ג, ט"ז,
 ועיין ב"ר פ' כ"ב ס', ויק"ר פ"ה י"ג: ה) נמלנבר' פ"ט;
 ו) סס: ז) סס: ח) ססות כ"כ כ"ב:

בְּנֵי אָלֹהִים יְשַׁרְאֵל וְאֶמְרָתָךְ זֶבֶחַ ?מִימָרָה: כְּפִילָה
אָבִן עֲזָרָא רִשְׁיָה

(שפטות ס' לה) שהכבד קראו מהאל טוען שיבא שם ושב ידבר עמו (יד) [ה] והכבד לפניהם טהרכת (טו), ושם היה טשה נבנש, כי בן כתוב (טו), וזה טעם ותטונת ד' יבית (במד' יב ח) (ז'), וטעם להזביר הקרבנות קודם המצוות (יח) כי השבינה תשוב אל טקומה אם לא ישטרו תורה העולה וכן היה (יט), וחילתה חילתה לאוצרך לעולה, וכן כתוב אם ארעב לא אומר לך (תה' ג' יב) (כ) רק יש לו סוד (כה) [ז]:

ישלחן לך סמעו, ודוק מלהתי): מהאל מועד. מלמד טהיר סקל נפסק, וליה כי יהו חזן ליהן", יכול מפני סקל נמור, מיל חתסקול", מכו סקל, כויה סקל כמתפלס במלחים קול כ' בכח, קול כ' בגדל, קול כ' צובר תליזיס (יב) ה"כ למה נהמאל מהכל מועד? מלמד טהיר סקל נפסק (ז'), כי יהו צו, וקהל בכפי בכרכובים נסמע עד בחלל ההיינקה (ז') יכול מפני סקל נמור, פיל סקל אל סדי בדרכו (ז') ה"כ למה נהמאל עד בחלל ההיינקה, שכיוון טמגינע טס כי נפסק (ז'): מהאל מועד לאמר. יכול מכל הבית תיל מעלה ככפולת (ז'), יכול ככפולת כולה, מיל מכין טני הכהובים (טו) (ז'): לאמר. לך וחמור לטס דרכי כבודים (טו) (ז') בגבילים גויה נדבר טמי, שכן מליינו טכל ליח טנה טאיו ישלחן במדבר כמנודים מן המרגלים וחילך לך נתיחד בדבור עט מסה, שנחמל ויסי כחצץ תמו כל הנטוי המלחמה למות ידבך כ' חלי, נהמאל (ז'), חלי כי קדובל (ז'), ד"ה לך וחמור לטס דרכי וכחיכוי

יחל אור

בתוך, יורו מטה פטיך ליעקב (דבריי נג ו) : (יד) ופס
א בקריאת הן חמץ קרייחות כתולח נמזה (הה' שמות
ג 7, הב' סס יט ג, פג' סס יט כ, כד' סס כד
טו, והה' ה' כהן) : (טו) במקומות העשרה : (טו) ודנרטוי
וחחר מעל האכפורה מבין שני הכרובים (שמות כה כב) :
(יז) ר"ל טיכנס לפני האפרוכת מטבחים : (יה) פי'
ברחים ס' ויקרה הקדים להזכיר טקליבנות קולדט שלר
שמות בכחובים כמספר זהה : (יע) עיין (הה' ב כט ת
ט) ועיין (שמות ט) קרני חור הערה ג : (כ) הילמ"ז
ל נפוצינו ממות כתת חיים כופר נפש, נס תחת

מקורי רשי

(ט) ספלה, תכומת מ' מ' מכומת כ' כ' ילקוט ר' מכ' מדרס מגדס לפ"ז: י) ספלה מכומת מ' מ' תכומת ב' מ' לפ"ז: יא) גמל ו' פ"ט: יב) תפ' פ"ט ס': יונ) ספלה, מכומת מ' סס, חנטומת כ' סס פק"ז, גלקוט ל' תכ"ז: יד) יקו' י', כ' טו) סס: טו) ספלה ילקוט ת"ל: יז) גמל ו' פ"ט: יז) סס: יט) ספלה, וטסיר: ב) רנלי כ'

ישטע את קול הדברו"ר יקאי על אהרן, פי' שאהרן היה
זה הקול שדבר אליו והוא יכול לכתוב בדבר לו וכחוב
בנפש עמו לאહל לא היה שומע הדברו"ר אלא מפי משה:
ונדבר עמו מעל הכפרת לא היה הקול נשטע לישראל:
ונוח אהיל מועד, או חצר אהיל מועד, ולפעמי שהדובר היה
לטודנו שלא היה משה שומע הקול עוד שבא אל אהיל
ט"ש בת"ב (רנה"ז): טו) דרייק מלה לאטר: ז) בז"ל
, ב') ר"ה "ולא היה" שכחוב, ולא היה הדברו"ר עם משה
הדברו"ר. ואף על גב דמקמי הכהן כתיבי קראי בהוא
לה גמנים, ועיין (רשב"ם ב"ב דף קב"א ב') שכחוב, לא
יה

קָרְנִי אֹר

כפ' נב' מפ' כב' דמל מוחט סרמאנ'ן וכעקייזס עיין' ז.
 [ה] וכ"כ (חגסומת ה' ח', חגסומת ב' ה', טמויל
 פיע' ט ג', נמד'ר פיע' ד יט, ומכולר יותר בתליגוס ירושלמי
 ויב' ע', פס' ז, תרכ' ח', וסינט צילקוט רמו פכו) וכן פ'י
 סרנסב'ס וסרמאנ'ן, ולעת כספלה (פ' מ') בין קריילס וסיני
 ובין קריילס דכס סייט לך פומנא, כי נא יאל סקולד מוז
 למכל מונד, וככבר סייט מטא לו בלניש, ועינן כתוכ' מ
 סי' ה' וס' כ' מס טכטליך נו: [ו] וסרמאנ'ן כחכ' וועל
 גראן גראן ז' טכטליך בון טולז בעז'ן דערטער זונען

טנחת יהודה

ז"ל פה ובעל האמורה בסדר וארא, ובריש הקט נתן
בhem סימני, ושם נמסר י"כ דברות למשה ולאהרן,
ובעל קרבן אהרן יחשוב ט"ז סיוטין ובעל הבנת הטקרא
יחשוב י"ז סיוטין, ובעל התורה"ט יחשוב כ"ג סיוטין,
ויתר"א (אדרת אליהו במר' י"ט א') כתוב י"ח פעמים
נתייחס הדבור למשה ולאהרן בלבד, ומזה שאמר הקב"ה
לهم - שיאמרו לישראל מהו י"ג פעמים (ור' ל' כי רל
מניהו ה' פעמים שלא הי' שלוחותן לישראל כלל, רק
אליהם בלבד הי' הדבר) עי"ש: י(ה) הרא"ם גורס
שומע את קול הדבר: י(ג) בפרט ז' פ"ט כחוב וישות
אליו: י(ג) פ"י שرك טsha שטע, אעפ"י שהיה אהרן
יך) וכן פ"י רש"י ז"ל (יומא ד' ב') משוחק המשן
טו) הדבר וההיכל נקראים אهل מועד והעדרה נקראת
בעל הכהרת טבין שני הקרים אهل מועד והעדרה נקראת
מועד, ושתייה הדבר נפסק ולא יצא חוץ לאهل מועד
מקופים חן' טלות בחזאי מרכע, ועיין רש"י (חנויות)
ביחוד וחיבת, דכתיב יודבר ה' אל' לאמר, אל' נתיחד
ויבדר, איבא דאמרי, לא היה פה אל פה אלא בחווין ל

**אֶלְهָם אָדָם כִּי־קָרַיב מִפְּנֵיכֶם קָרְבָּנוֹ
לִידְךָ מִן־הַבָּהָמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־
הַצָּאן תָּקָרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנֶיכֶם נִאֵס־
עַלְהָ קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תְּמִימִים**

אבן עוזרא

הס יקבלום יח), כמו טנהמל ויטכ מטה ה' ב מכם. טאהר (יכ), זכין הוא אדם טכם כי יקריב קרבן (כג) [ז] וכטותו רבים, או יהיה טכם סטטונכם (כד) או יהיה טכם רטן להוציא את מבב יט). צייקליך בקרבעות נדבך דבר מכבב (כג) כי בן כתוב שונה נול בעולה (ישעה סא ח) (כו): מן הבהמה. יהיה הקרבן כלל, כלחנון לו קרייב מן הנול סהכל ט'יך צלו אף חמס לו מקלייבו מן הנול (ה) (כג): ג' אם עליה קרבנו. פרט, ועליה פטורשת (כח): מון הבהמה. יכול אף חיט ככל (כג) ח'יל בכל הבקר. נдол או קטן אחר שטונת ימים, ואלהן (ג) (כד): מן הבהמה. וזה יכול לכווןיה והותה גנלבע (ד) (כה): מן הבקר. לאויה ה' הגנבד (ה) (כו): מן הצאן. לאויה ה' המוקלה (ו) (כו): ומן הצאן. לאויה ה' הגננ'ה קנטמייט (ט) (כח): כטסוח חולמל למטה מן הצעין מון הקבר שלין פ'ל לאויה ה' בטירפה (ט) (כח): תקריבו. מלמד (כג) סקנ'יס מתנד'יס טול'ה נצומפות (ג) (ל): קרבנכם. מלמד סס'יח ג'לה נדבך פ'אל (ט), פ'יך עולם קין המזבח (ט), האחה מן המותכות (ט) (לא): (ג) זכר. וזה נקבה (ל) (לב) כטסוח חולמל זכל למטע (ה), שלין פ'ל (ט), זכל ולוד נפ'ס: (כג) ובייה רירן נסיות מוקדים: (ז) ומלאן ג'י' מיטווט בלאן מלס (ה) נג'ל סס לדס ה' נג'ל פ'ל יקריב: (כג) וכן עולת תמיד מממון נכוו: (כח) ולפי זה מלה מכס לו יהוה מלוחה: (כו) ורט'יו ז'ל לאויה וזה מ' פס'ז' ילקוט טס: (בז) ספל'ם: (כח) ספל'ם, ב'יך מ', ב' פס'ז' ילקוט טס: (בז) ספל'ם: (כח) ספל'ם, ב'יך מ', ב' פס'ז' ילקוט מ' מ': ג'ס מ', ילקוט תלו'ז: (כט) ספל'ם ילקוט מלו פס'ז': (ג) וכן פ' הרשב'ס, תלו'ז: (כט) ספל'ם: (ל) ספל'ם ילקוט מלו פס'ז': (לא) ספל'ם, סבונ'ת י' ב' מ', ועינן (רט'ז'י) מלח' נ' ב' ד'ס' וטפס נלכבל רט'ז'י מכם ק'ז' ב', ד'ק' נקס נקנ'ס) ילקוט טס'לב) סכ'יל:

יהל אור

נפ'ס: (כג) ובייה רירן נסיות מוקדים: (ז) ומלאן ג'י' מיטווט בלאן מ' פס'ז' ילקוט טס: (בז) ספל'ם ג' נג'ל סס לדס ה' נג'ל פ'ל יקריב: (כג) וכן עולת תמיד מממון נכוו: (כח) ולפי זה מלה מכס לו יהוה מלוחה וזה מ' פס'ז' ילקוט טס: (בז) ספל'ם: (כח) ספל'ם, ב'יך מ', ב' פס'ז' ילקוט מ' מ': ג'ס מ', ילקוט תלו'ז: (כט) ספל'ם ילקוט מלו פס'ז': (ג) וכן פ' הרשב'ס, תלו'ז: (כט) ספל'ם: (ל) ספל'ם ילקוט מלו פס'ז': (לא) ספל'ם, סבונ'ת י' ב' מ', ועינן (רט'ז'י) מלח' נ' ב' ד'ס' וטפס נלכבל רט'ז'י מכם ק'ז' ב', ד'ק' נקס נקנ'ס) ילקוט טס'לב) סכ'יל:

מנחת יהודת

היתה דיבור עט משה מה אל פח בכתחילה, אבל אם הוזרכו לדברו כגון מעשה הקרחה שהיה לאחר ביצעה המרגלים היה דבר על ידי טלאך או באורוות וחוטים, א"ג לא היה דבר עמו אלא ע"י צורך מעשה הזרך ונקיים ל'ד מ': (כח) ספל'ם ילקוט תל'ס: (כו) ספל'ם ב'יך מ', ב' פס'ז' ילקוט טס: (בז) ספל'ם: (כח) ספל'ם, ב'יך מ', ב' פס'ז' ילקוט מ' מ': ג'ס מ', ילקוט תלו'ז: (כט) ספל'ם: (ל) ספל'ם ילקוט מלו פס'ז': (ג) וכן פ' הרשב'ס, שמא'ת שגה'ת לא'ה, כי אין מוקצה לע"ז באמריה לבדה ולא נאסר: (כו) פ' שמא'ת את האדם עט'ז' עד אחד או עט'ז' בעלים, וגופטר טן הסקללה ועינן הכתה'ק מה שביאר בזה: (כט) יוב'ז' תרגנס פ'ן בעירא ר'כיא, פ' פון תבהתה הטהורה: (כט) התחליל בל'ז' וסיטם בל'ר: (ג) ות'ה יותר ונקראות העולות תשוח芬: (ג) פ' כי היה די לרמות בכט' חקריבוהו, ולכט' פ' שביון על קרבן אחר שתחלת דבר מנרבת יחיד, ופה דבר מנרבת הצבור, שצ'ז' א' קרבנכם, ר'ל' קרבן הכלל: (כג) פ' קרבן הכלל: (ג) פ' פירוט החטובה, כפירות הקץ עניכת התנים שאוכל האדם נטף על סעודתו, לכך נקרו עולות אלו שמקראיים הצבור נוסף על עולות חיותיהם, קין המכובח: (ג) פ' מפטורי שקל' הלשכה משנה שעבירה כרי שלא יהא המכובח פג'י: (לד) פ' זכר דכתיב בברך איזטדריך לנוקיה, למעת חנקבה: (לכ) פ' בעולות הצאן: (לד) פ' לא הוצרך למלדיינו שלא יהא נקבה, דעתו של הבקר

יהון אנש ארוי יקרב מנג'ון קרבנה: (ג'ק'ם י' טן ב עיר א' פ'ן תורי ומ' ענ'א תקרבעון יתקרבעונכוון: אם עלה תא קירבנ'יה פ'ן תורי דבר שלים יקרבנ'יה לתרע רשי'

אוניברסיטאות

יִקְרַבְנוּ אֶל־פָּתָח אֹהֶל מוֹעֵד מִשְׁכָּן וּמִנְאָה יִקְרַב יְתִיָּה
לְרֹעֲוָא לֵיהֶן קָדָם יְיָ :
יִקְרַב אָתוֹ לַרְצָנוֹ לִפְנֵי יִהְוָה : רַגְסָטוֹךְ יְדֵיהֶן עַל רֵישׁ
רַוְסָמָךְ יָדָוָה עַל רַאשׁ הַעֲלָה וּנְרָצָחָה עַל תְּתָא וּתְרָעִי לֵיהֶן

רשי

טומטוס ווֹנְדָרְגִּינְסֶם (ז) לנו: תמים. כל
מוס לד). אל פתח אهل מועד. מטפל
בכבחתו עד כנורה (ח), מקו חומך יקריב
יקרייב (ע), חפילו נטערכא טולת רחובן
בעלת סמעון יקריב כל חמץ לעס מי
שכווח (ח), וכן טולת בחולין ימכו כחולין
לדרבי טולות מה) וכריי כן כוון טולות,
ותקרכ כל חמץ לעס מי שכווח מה), יכול
נו מה) פ"ל יקריבנו מה) לה) : יקריב
כרחו פ"ל לרונו פה צילד כופין חוטו עד
חוין סמיכת בכמה מה) לנו: (ד) על ראש
ולכוי טולת גלאון (ה) לח) : העולה. פראט
קווח מלטה לו ה"ט על כרייתות ומיטות
יהל אור

יְהָל אֹר

(כט) זולתי העור בלה טהור לכחן האמורייך מותה :
 (ל) וכיום בנה כנדר ונדרה לה נחיוכ : (לט) ומיין הנולה
 הלא מזכר הכהן , והוא מוכרי הלאן והצווים , וארס מן
 החוליות ומן בני קיונא , חיין הפלת כהלה שיכקה וכל
 הוא נקבה , ומיה סכתוב וכערות העלו טולה (ס"ג ו
 יד) הורהת שעה ריתה , וככל"ק זוכר נבד מקבכה :
 (לכ) לדביר וכשיכל נקרלים מהל מועד , וכ羞ורה
 נקרלה פתח מהל מועד , והוא חיל מהל מועד : (לג) ז"ל
 "פס" וכ"ה הבני" בכחן יתקח וככל"ק : (לד) וכחות
 מסורם סכי"ל לוامر חל פתח מהל מועד לפני ד' לרינו
 יקריך הוותו , וטעם הסירות עיין בתוכ"ת יקריך כי
 כו : (לה) לפי שקרבן נדרה הוות כהן מלך כו לרינו :
 גורת פקלבן . טופל כמבייח שקרבן , גס סתכלית :

מקורי רשי

לנ) ספְּלָמֶן, כְּלוּוֹת מִ"ה' ב': ל"ד) עַיִן סְפָלָמֶן וְנַקְתּוֹת מִ"ס
סִי' כ"ג: ל"ה) סְפָלָמֶן: ל"ו) סְפָלָמֶן, ל"ס ו', מ', ב"ב
מִ"מ' מ', עֲרֵכִין כ"ה מ' יְלֻקוֹת תְּלֵז': ל"ז) סְפָלָמֶן
וְלְמִים קִי"ט ב': ל"ח) סְפָלָמֶן: ל"ט) סְפָלָמֶן:
וְהִיכְלָל: ל"ט) דַּאֲחָר שָׁאַטְרָה יְקִרְבָּנוּ לְמָתָה תְּוֹרָה לְוָמֵר יְקִרְבָּה:
וְשָׁאַינָנוּ יִכְּבֹל לְעָרֵשׂ וְלֹטֶר זֶה עֲוֹלָתוֹ שֶׁל רְאַבְּן וְזֶה שֶׁל
יְהִינָן זוֹה גּוֹהֵג אֶלָּא בְּקָרְבָּנוֹת הַגְּשִׁים שָׁאַיָן צְרִיכּוֹת סְמִיכָת
שָׁנָאַטְרָה וְסְפָרָךְ יְדוֹ, סְנָן הַנְּתָגֵעַ לְהַקְרִיב אֶתְהוּ לְשָׁם בְּעַלְיוֹ
מִה) לְמִי שְׁצָרִיךְ לְהַקְרִיב עֹולָה, וַיַּקְחַ בְּפֶל הַחֹלִילִין דָמֵי
יְבָעַ וּנְגָרְבָע: מִה) כְּמוֹ חַטָּאת וְאַשְׁם, וּבְכָרָר וּמְעַשָּׂר,
לֹא אָם נְתַעַרְבָּה עִם אַחֲרִים: נִה) לְקִיּוֹת אֶת נְדָרוֹ אֶת
חַפְּאָא"י עֲרֵכִין פ"ה מ"ז, שְׁכָתֵב, דְּתָה"ט בְּתִיבָר לְרִצְוֹן
שָׁיָאַטְרָה רֹצֶחֶן אַנְיָ� וְאַינָנוּ בְּרִצְוֹן נְטוֹר סְנִי: מִה) פ"י דְּבָאַחָר
פִי דְּלַהֲבֵי הוּא דְאַתָּא שָׁאַיָן סְמִיכָה בְּבָמָה וְעַיִן יְהָל אָוֹר
עַד לְפָנֵי ד' לְרִצְוֹנִי יְקִרְבָּה אֶתְהוּ, וְעַיִן הַתְּעוֹה"ט ס"י
בְּמַקְוּטָם לְהַוּרֹת שְׁלַאֲנֵי ד' יְסָמֵךְ וְלֹא בְּנַסְתָה: מִט) שִׁירָצָה
נ) שְׁנִי"ב טַעֲנוֹת סְמִיכָה: נִה) שָׁאַגְנָה טַעֲנוֹת סְמִיכָה
וּבְסְפָרָא

ובעבור היות העולה קרבה בילה לנבואה (כט) היא מהנבחרת (ל), וזהו נבחר מהנקרה, על כן אין בעולה נקבה (לה) [ח] : תמים. אלא טים [ט], ואחר שאמור יקריבנו פירש אל הטעות אשר יקריב אותו, כי יבנם בחזרה אהל טוער (לה) : לפניו ה'. דבק בטעם אם (לה) אל פתח אהל טוער יקריב אותו (לה) [ו] : לרצנו לפניו ה'. שיקריבנו לרצונו ולא באונס (לה) [יא] : ד' וספך ידו. היה נראה חפלו נתעלב בפסולין מנו) והוא בטהינו כאותו. מלמד סכופין הולו מ') יכול בטל טיהר רולה חמי מז') לו) : לפניו ה' וספך העולה. להניח טולת חוכה מז') לסתיכו לטולת כתוקה ה') לט) : ונרצחה לו. על מכך עיין כתוב"מ מה ספרlein בוס : [ח] וטוכל ויקלח זב ס מ', מהן דמי לטולת כלשו דבר ולמי נוקבל, נגין דטולת טולת על כלב וכו' ובгинן כך סלקה לטיעלה וככלו דברין, ועל דם כתם קרם ברישם בטולת יתיר מכל שול קרבנן דכל ממסבב ריטל לכלה : [ט] שרדי "תמס" לפי טגולת טולת טוב כלש טויליס על טהרייה כמו וייתס ספרlein כתם כתם כתם טויליס על טהרייה כמו כיון טולת (ברם' מו טו), וכי כתם כתם כתם כל חנתי טהרים למות (רבני' ב טו) וכן כתם כתם כתם מונק על טהрист דבר, וככיוותנו על כתמי כתמי יורה טהס כל מסרין כתמיון וסרע, لكن כתם כתם כתם על כתמי יורה טהס כל מסרין מגוף כל (ריכ"ו) : [ו] ספטם סומ מקויס כתמיוס כתמיוס וויליה ספונה מקויס כתמיוס, וככיהם כגד מודם כתמיול וויליה לי' טנקרום פתרם מגד כתמיום למצלת, עיין ברמכת"ן מש כתמייג צ"ז, וככמוכ"מ ויקלח סי' כ"ד : [יא] עיין ברלי"ה כתמייל מסקרכן כתמייל כל כתמי סכוטיו, מודם כתמייל

מנחת יהודה

הבקר ילפינן ליה, רילמד תחתקן טעליזן: נז) ולכון לא בא אלא לומר זכר וודאי, ולא טומטום ואנדראונינום, טומטום רפטייקא הוא, ואנדראונינום, עיין בכוורת ט"א ב' פלונטה רתנאי שם: נמ) ובספרא "טטפל בו וטביאו אל פתח אוחל מועד" פי' שלא יאטיר ילק' הנזבר ויביאנו شهرי גרביה הוא אלא הוא חייב להביאו והפתח היה בצד מזרחה מ) פי' יקדריב כל אהת מהם סחף לשם בעליים, ואעג שמעון, וכותב הר"ט בט"י המטנה (פ"ח רונחים ט"ב) שאין בנעלים, אבל קרבנות האנשים שציריך סמייכה בבעלים, היאל ולא נדע מי חן, ועיין ברע"ב, ובותוי"ט שם חוליו: נט) ויקרייב כל אהת לשם בעלייה: מג) כנונן יופסה ושלטים: מט) בכינוי שטורה שرك אותו לבדו נדר הוא או להבייא חוכתו את חובה הוא: מז) ועיין בלט"ד, ולא ברכzon בבי"ת, דקט"ל קרא דआ"ג שבפוז שברחוב אל פתח אוחל מועד, פשיטה דהוה לפני ד', לנכאות ל"ר שהכתב מסורס, והי"ל לומר אל פתח אוחל כ"ז טפי' טעם השירום, שלכן העתיק מלת לפני ד' על ראש כל קרבן עולה, בין שייהית חוכה או גרביה:

לו? לכפר עליו: ה' ושותט את־יבן
הברך לפניו יהוה ויהקריבו בני
אהרן הכהנים את־ידיהם ורकו
את־ידיהם על־המזבח סביר אשר

בן עזר

טחפהש שבירו האחת יספור (לו) [יב] כי דרך
שער המשתה איננו כדרך כל קרבן (לו)
על בן שנה הבתוב (לפ) רק כאשר טzano
המעתיקים שהעתיקו שביל ספיצה בשתיו
ירדים (לט) סטבנו עליהם (מ) [ין] והנוף הקרב
לכפר על העולה על הרוח יקרא עלה (מו) [יד],
גם בן הקרב בעבור חטא ואמש יקרא חטא
יאשם (מן): ונרצה לו. יסיק רצון מהשם (מנ):
לכפר עליו. להיות כופר עונש שיט עליו (מל):
ה לפני ה'. בטו עולת הצאן על ירך המזבח
עפונה בנד השלחן (מן): וטעם ושהט. הבהן

**פנמים מה) שכיהן את סגולות נמיין לו
קרני אור**

קרני אור

[יב] וכן פרגנס יוכ"ע ויסמונך בתוקפין יד ימייניכס, ומכם
במהלך יד ימייניכס, סומ' מהה טהרהו (זוכרים כה ה', מכתנות
ה', ה') כל מקום טהרהו יד חייני הלא ימיין, ומם טהר
בתוקפין, בוז מהה דלטראין כי בסמוייכס בכל כתמי: [יג] גז"ז
כחוב סתו"ט, ושים יכול לכבאים וזה גס מן הכלוח טכט'
מלוחיות (סמות כת יקלת ח) טהור מיל פר סמונת
וטעני שלדים, וסמן מסנן ובנינו מה ידיהם נאף טהור
ירם, בגין כפר טנולס דנאר, וסמכו וקמי שאלת מה
עד ידיהם (פ' טו) וברכ"ג כת כב, ויסמכו ידיהם
טל"ס, מכוון רצ"ה סמן ספי ידו, טולס מז"ל
בקבלתך שפכilio שלכן כתוב בטעריל כמתקלט ספי ידו
לכל מל בנין מה כל קכל סמוייכות עיי"ש טיזהיל כל זה בטהצל
וולדת: [יד] כ"ס. (תനkomלה מה לך מות ז, ובפ' גו ז'
זוי"ג, תנקומלה ב' לך יג ופ' ויקלם ט, ויק"ר פ"ז ב',
ירוטסלי זומח פ"ז, ילקוט תב' רמו קפסג, נסס
כתנקומלה, ילקוט חיוב רמו התלבב נסס ויק"ר) וכתנקומלה
זה ג', לטח נקריה סמך עולקה סקיה עליוונך מכל
הרבעות אנטו צחנו גרויה גוועית אחים קולע הלאו גולבה

**גפפ : (מג) וכו� לדזול מהל , ופי' מזוז בכיו לפנוי
טומחה יהודיה**

מנחת יהודה

ובספרא, אם תאמר דברים שהחיבטים עליהם מיטה ביד
כ"ד מזח עידי שמיטים, כרת בירדי שמיטים מלקיות ארבעים,
חטאות ואשמות הררי עונשן אסור: ג) כגון לא תותירו
מןנו עד בקר, והנותר ממנו עד בקר באש תשׂרוף
(שמות יב ז) טענשן אין טהורץ, וכשבביא עלת נדבה,
אעט"ז שאינו מצווה בונה נרצה לו לכפר עליו על מה
שנון לכוהנים שהרוי זר שוחט: ה) פ' אף שמתמצה
יא הראשתונה שאחר השחיטה על כרחנו לפרש אותן
והרא"ס יג' רוס "ותקריבו זו קבלה ומשמאותה לשון
גנו שמלה והקריבו היא קבלת הדם, אבל טשטועה היא
נלה והולכת שתיהן יחד הן בני אחרן האחד מהקבלת
לא כל בני אהרן רק הכהנים כי חללים אינם בכלל
כהנים

אונקלום

לכפרה עלה: ה זיכום
ית בר תורה קדם יי
וילרבון בני אהרון ביהנמיא
ית דמא נירקון ית
דמא על פרבחה סחורה
סחורה די בתרע משבען
ריש

ב"ד, והוא מיטה ב"די סמיס הוא מלכות
כלי עונסן חמור נט). יהי ה' מלך ה' אלך
על ערך ועל ליהו בנטק לערך ג) ט):
(ג) ושחת וקריבו הכהנים. מקלה
וחילך מנות כוכב למד על הקחיעת סכלה
בזול מא): לפני ה'. בטורה: וקריבו.
וז קלה סיה בראשונה ד), ומטרפה לשון
סולכה נט) מב), למדנו שתיקן (סיה שתקין)
בבניהם הילן ג) מג): בני אהרן. יכול
חלليس ת"ל ט) מר) סכניות: את הדם
זרקו את הרם. מה פ"ל לם לם ז'

ישראל אור

(לו) זכמיה"ו "ב' ידו המלחת יסמור" כי נכתוב ידו :
(לו) ומפני שזו מושנה : (לח) וכתב (למטה טו כה) :
וסמן ה'ארן ה'ת שתי ידו (מספר יוד) וסמייכתו כשתי ידיים :
(לט) כ"פ (ספר פ' מהרי) מלמד שסמייכת כשתי ידיים
כגון ה'ב לכל הסמייכות שיהיו כשתי ידיים, זכמנאות
גן ב', מהר ר' ל' דהמר קרא, וסמן ה'ארן ה'ת שפי
ידו, כתיב ידו, וכתיב שטי, וכ' בנה ה'ב כ"ט
בגמאלר ידו, kali כלהן שטייס, עד שיפרט לך נכתוב
מלחת, ועיין כתות"מ מהרי פי' נב', זנחח"ז פה מה
טהארליך' נב' וכל"ק "רק כהסר כתיקו כמעתיקיס
שהארנו" : (ע) והנה גס לר' נכתוב לומל ידו לאטהיון,
שהמר כ' למשה וסמכת ה'ת יוד' עליו (כמ"ז כו' יה)
זכמזה נהמר ויסמור ה'ת יdio עליו (פס סט כנ') :
(מל) זמכלרת על קרלוורי עכירות ה'ג' : (מנ) כי
קרגן חטמה ואסס יקרת כמושו, וקרגן בעבור מהעתה
יקרת חטמת, וקרגן בעבור אסס יקרת אסס :
(מנ) סב ה'ל נאש שיה נר' לו : (מד) כו' מעין
בapr נפליוו. ואליר זיינע מהו בוטפויו גוף חוף

מקורי רשות

מ) ספורה ילקוט ה^{ל"ז}: טא) ספורה, ברכות ל"ה ב', לפנים ס"ד ה' זכרין ל"ב ה' מ' מיניות י"ט, ה' ה' יומם כ"ז ה' פס"ז: טב) זכרין ד' ה' מ' טג) ספורה, ועיין קדושים ל"ז ה' ילקוט ר' ת"מ, פס"ז: טד) עיין זכרין ג' ג' ה' שיטר בכאן כטר, ילקוט תל"ז: מה) ספורה, שחתא בפשה ולית הגיתק לעשה: כד) פ"י שהיה שירות ר' לשון הולכה ט"מ כיון ש侃לה הדרם קודמת להולכתה וו על הקבלה ובזה למדנו גם הולכה שהיא אחריה: טו) הולכה, למדנו ששתייהן בבני אהרן" ופי" שטפי הקבלה שט שיקריבו הדרם אל המטבח שהיא הtolca, ולכן למדנו שהחק ואחרות מטשעות, ועיין רמב"ן מה שהעיר ע"ז: ט) ופי'

אונקלז

וְמַנָּא : וְנִשְׁלָחֵת יְתָ
עַלְתָּא וְנִפְלָג יְתָה
לְאֶבֶרְתָּא : וְנִתְנוֹן בְּנֵי
אַהֲרֹן פְּהַנָּא אַשְׁתָּא עַל
טְדִיבָּחָא וְיִסְדְּרוֹן אַעֲזָ
עַל אַשְׁתָּא : ח וְיִסְדְּרוֹן
בְּנֵי אַהֲרֹן פְּהַנָּא יְתָ
אֶבֶרְתָּא יְתָ רִישָׁא נִתְ

ר' ש"

בפתחינו מינו (ח) טו), יכול היה בפסוליס
הוא במתינות הפנימיות (ט), והוא במתינות
החילוניות (ס). טהלו למטה וטייה למטה (ס)
ת"ל במקוס חמל היה דמו (ס): וזרקו. טומל
למטה (ס) זולק מן הכלים נכוון במאובט
למטה מחות כסיקלה כנגד כזיות, וכך
במוח, לי יכול יkipנו כחות? ת"ל זילקו
בזוליקס חמת ת"ל סביב, מה כייל נוון טפי
זועדר. וזה כוון טווח מפולק (ס) מה :
לרכות היה כל הטעות להפסט ונתקום (ט) מה :
(ז) ונתנו אש. חטפי טהוס يولדם מן
אהרן הכהן. כסוח בליךונו, מה חס
: (ח) בני אהרן הכהנים. כסקס

15. כמו לפני ל' בכתוב דבון

ס' תרשב"ס, ולע' מזוכה הווב סכתוך הילן מופל:
(מט) מפני שכרות כו' :

לווי מונם בקנילת לו מונם שוכן, לו מונם חלל לפניו ד', ורק בעט צויכיר עני כמחמות יכנס גס כסילון בסס לוי מונם כנממת, מונם שעולה, ומ"כ ימלם לפס חמץן מעולת חמץ, למ"כ טורך למתנו סימן מהר לתח מ"מ טיע"ז מס טיכמל: [יז] יברמ"ז פ"י, כי נבעל כקרבן ידניר, כי כപלסטה וכנתוח חיין עכולות וכstarsות גור, וכן פ"י, כחד"מ סכל כלבלייס סכל נתיפסו לכנייס וכס כתריס נורייס, כס כנען קמරין מיג לאזותס, וכס ס' דנרייס, כסמייכס, כסמייעס, כסלאטס, סגטישס ובלמיינס, וטהוב"א כניהם רמייס שתקלה מהר וסמן ומאט כל"י, וטהוב"כ מהר וכקראיינס

מקורי רשי

וּכְמִיס פ"ט כ' : טו) סְפִרְתַּי לְקֹוט ר' מ' : טז) סְפִרְתַּי,
וְעֵין זָמִיס נ"ג ב' יְלֻקּוֹת תְּמִמְ"ה : טח) סְפִרְתַּי לְקֹוט תְּמִמְ"ב' :
טט) סְפִרְתַּי לְקֹוט תְּמִמְ"ב' : ג) סְפִרְתַּי, מָולִין י"ח ח', תְּמִילָה
ל"ד מ"ב, יְלֻקּוֹת סֶס, פס"ז : נא) סְפִרְתַּי, יְמָלָה כ"ה ב',
וְכ"ג ח', פְּיוֹנוֹן ס"ג ח', יְלֻקּוֹת תְּמִמ"ד, מְרוּסָה מְגַנָּס,
פס"ז : גב) סְפִרְתַּי, וּכְמִיס י"ס ח', יְלֻקּוֹת תְּמִמ"ד :

שאינו דסוי ביהود, כי יש בו גם רם אחר: סג) פ"י על הארץ ולא על היבש: סד) ר"ל שנוחן בקרן טורחית צפונית, ובקרן מערבית דרוםית שנגנדה באלאנסון, והדרם מתחננת לשתי רוחות של הפנייה, נמצאו יש ז'ם בכל הד' רוחות, זהה שאבגר הכתוב סכיב: סס) ובא ללם שלא יזרוק רם העולה רק בזטן שננטצא מתחת אהל טועד ולא בזטן שפרקיו הלוים את המשן שאין כאן אהיל טועד: סו) ובסת"ג להפטשת טה"ד, ואח"כ ר"ה ונחת אותה, ונו': סז) לסת"ד לנחתה היא למ"ד החלוקה נטו למשפחתיותם (ברא' ח יט) לנבותיהם (במר' לד ב) וזמ"ש "אותה" פ"י את הכהמת עצמה, לא נתניתם לנחתים

ויקרא א ויקרא

**פַתָּח אֶל מְעֵד: וְהַפְשִׁיט אֶת
הַעֲלָה וַיְנַתֵּחַ אֶתְהָלָן תְּזִידָה: וַיְנַתֵּן
בְּנֵי אֶחָד הַפְתִּין אֶשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֹב עַצִּים עַל־הָאָשׁ: ח וַיַּעֲרֹב
בְּנֵי אֶחָד הַפְתִּינִים אֶת הַגְּתָתִים**

אנו עוזרא

שישחטו אחד (מו) [טו] ויזורקו רבית את הדם ,
ובן כתוב וימציאו בני אהרן (לטטה ט יב) (מו) :
וטעם אשר פתח אהל מועד . להוציא טובח
הקדרת (מג) [טז] : נז והפשיט . כהן או לוי
נלווה אליו (מט) [יז] : נז ונתנו בני אהרן .
שלא ינשו הלוים , וזאת מצוה על הבנינים ולא

כמובן סVIC זיהו אף נימן כל' רומות רוח
והי אפשר לפקוף צוריקו, ח' זורקו יכול
מחנות סkan ד' סל) טז) : אשר פתח אהל כ-
(ו) והפיזיט את העולה. מה תל' בטולו
אתה לנחיה. ולע' כתיב לנחותים סז) נ) : (ב)
כסמים מולא לאכיה מן הסדרות נא) : בני
עד בגדי כן קדיות עוזרתו פסולה נב)

קדמי אור

לעת סתום עליון וכ"כ במדרשת חנוך, ועת ס"י יג
ומהו עולך? מהו סכיה עולך לפני סקב"כ ומכלת על
פונומיתקס כל ישלחן: [טו] ולחו דוקה כן טב��טס
כשייך צור, וכ"כ (ספלח). ויעיר על קנטמיינו ירידיס
כהלכסנדרי שלח ירע מחלמיינו מהומה, ומתר גס כוּם
סקיו ככאייס ויסלהלים זומטאים לרנן לסת מבלי הכלל:
[טו] עיין כתוב"מ חזות מ"ד שכטג. קרמבל"ע וקרמבל"ס
פי' למוקי מוכם בקטרת, וחוין וכ מספוק כי במושב
סמיון נקרול בכ"מ בסיס מוכם סתס, וכפנויי נקרול נסט
לווי מוכם בקטרת זו מוכם סוכב, זו מוכם חעל לפני ד'
מאכט בנטשת, מוכם סגולת, ומ"כ ימלט פס שמלכט מעולמת
מס. סיבגלי: [יו] יברמץ"ז פ"י כי נבעל כקרובן יילכ, כי בס

מנחת יהודה

כהניות: כה) במיינו דם עילית ראוון כדם עולות שטצון,
שאיינו מינו, דם עולת נדם הטעורה או אשט: כט) שדרמו
נירק על הפרוכת הפנימית ועל הטזובה הפנימית: ס) שדרמו
נירק על מזבח החיצון: סה) פי' לבצעלה מחות הסיקרא,
והם חטאת בהכמה ועולה העופ, ויש נס למשה מהות
הסיקרא, והם שאורי דעתים: סב) פי' בעולות הצאן,
ובשלמי כנש, ובשלמי עז כתיב זורקו את דעתו (לטשת
ס' יא) בכינוי שמשמעות דעתו הטעורה ועומד לבדו לא התערבותית

וַיָּקֹרֶא אֵלָיו יְהוָה

**אֶת־הַרְאָשׁוֹן וְאֶת־הַפְּדָר עַל־הַעֲצִים
אֲשֶׁר עַל־הָאָשׁוֹן אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
טַוְקְרְבּוּ וּכְרְעִיוּ רְחִיצָה בְּמִסּוּה קְטִיר
הַבְּהֵן אֶת־הַכְּפָלָה הַמִּזְבֵּחַ עַלְהָ**

אבן עוזרא

פחוותים טננים (ט) [יח]: ח הסדר. רביהם חכמי הדור סירשו הנוּף (נג), והנכון בעוני שהיה הסדר החלבים (נג) [יט] יובן הוא וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים שהם נתחי הנוּף, את הראש ואת הסדר, שהם החלבים, ויחתר אות וו (נג) שהוא כמנגן הלשון איזם פטה וברכת (שפטות כח יז) (נד) ונתח אותו לנתחיו ולנתחי הנוּף את ראשו ואת פדרו (נג), או יהוה פירוש את הראש עם הראש (נג) ובמהו רבים, והעד הנאמן (נג) ויקטר טשה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר (לטטה ח ב) (נח): וערכו. על בן הבקר כי הוא נдол (נט), ועל הכבש וערך (ט) [כ]: ט ירחץ במים. כהן או לוי (טל) [בא] ע"ב הווצרך להוסיפה עם והקטיר מלת הכהן (טג): אשה. שם התאר, וטעמו קרבן איש (טג) [ככ], והוא תאר למאת

קרני אור

כמי מתקן, וירקו כל"ר, וכלהנט ורמיהך קור לנוּן ימול ללמד צל"ה בבי לכסון: [יח] עיין סמוך בס וכתוכ"ט בס סימן ג"ה תלמודו שלתמי' צל שמלר יסיך בכון ספר, ולכין סגנוניס יסיט נסני כסינס, ועין ברוכ'ם מה סנסיל מהג' וביינו סעדיה צנוק טעו נט ולבוכום שמאנו שלמת ונתחנו פ"י טיטי'ו ח'ן כתמן על סחונם ותוינו כן עי"ס: [יט] וכן ח'ל' (חולין ט רע"ב) מופק מה סמלר של בית סאגיטס ומעלכו וחסו דורך כנור צל מעלה, וכחוב כרמיב"ן טסוח צס למלאן סלק פפuros ומבידל בין סקיניס, ושמלאן מן ספסיכיס פור פור שמפרי בין סקיניס שטולויס לממתוינס". וכן מרגנס סיוטטלי "וית פריסותה לתרבמ" פ"י, כמגוזה ססמלב מומס נמוכה, ולפי סטומ פלוט על סכום קריי פור מו פריסותה, ולד"ק נקיים כן מלעון פדר נטרכו שעניינו סבלב וכקיעס: [כ] ויס מי אסצינו, כי כאב בטולת בכקי כתוב וכקטייר סכך סכל קמנוף (פ"ט) גל"י קפפ"י סטומ גדול מהל סכתוב לסתמיה כלל סגוף גל"י ולטיפן וכ סלמים ממין סנקר לסתמיה מלטו לכל ממר וסקטינו מותו וכי מוכן (ב כ) נל"ר: [בא] וכן לפל" (טפל"ה נילחמה ממלומיס) פ"י, יוסק ור: [ככ] כל סימכל על סמוכם וגשא לזרען, כן טולק סן לימיורי

בכמה כתוספת ב"ה ומילוט, וכתבלומו הצעקה וכמסמיכות

מנחת יהודה

לנתחים: טג) מתחלה יאטר בני אהרן הכהנים וכאנ חור לומר הכהנים: טג) חתיכת הסימניין קרי לית הותז: ט) והנה הראש נבדל מן הנוּף בשני דבריהם א) טולין כ"ז ב', יומל כ"ז ל' תמול פ"ד מג, מס' : שא"ז הפשטה ב) שיטיר אותה קודם החטשתה: טג) היה פורס את הסדר על בית שהיית הראש טלטעת: טג) האיות עצים גסים שארון אמרה: טג) כי היה אורק אלה כסדרת המטראה, שלא יעכב הילוך רגלי הכהנים

פרבָא עַל אֲעִיא דִי עַל
אֲשֶׁתָא דִי עַל מְדֻבָּחָא:
וְגַנְגָה וּכְרָעוּהִ יְחַלֵּ
בְּפִטְא וַיְסִיק בְּהַנְאָית
כּוֹלָא ?מְדֻבָּחָא עַלְתָא
קוּרְבָּן דְּמְתַקְּבָל בְּרַעֲנָא

רש"י

כליונס מה), כי כאן כדיות שUNDER כטמון נגידים עכודתו פסולה נג): את הנתחים את הראש. לפי סלון קרלה כלל הפטט סכלר הוו צחיטה טג), לפיך פולך נמלר למלטו לטלו (נרכ): ואת הסדר. למה נמלר למלר שמלטו עס קרלה ומכסה צו לח בית כטחיטה חכו דרך כבוד צל מעלת ער (נה): אשר על המזבח. צלום יקי האזילין טג) זלאין חון למאלכה ער (ט) עולה. במס טולה יקערנו: אשה. בסיסחטט וערך (ט) [כ]: ט ירחץ במים. כהן או לוי (טל) [בא] ע"ב הווצרך להוסיפה עם והקטיר מלת הכהן (טג): אשה. שם התאר, וטעמו קרבן איש (טג) עולה.

יהל אור

(ג) ממה שמלר גל"ר: (נג) וכן הניתן הפני' הוא ר"א פרהון נזרטי נסס י"ה, אספירותו נוגע צל אל גלן מגלי דלהט, ור"י נ', גנולם נזרטי פ"י, הנקה, רוגה כרילה והלכ' וככדי, הרכד וכרילה הנקה הנייל'ה פרהון, הנקה והלכ' הרכד וכרילה חלויין וזה צוז, וע"ז כחכ' רל"ג נגיומקו, ולפי מסמאות הכתוב מינו כן: (נג) וכן ח"ה חרנה וגד"ק פ"י הסדר המלחינים": (גנ) טיל"ל ומלר הרכד: (נד) טהו"ז מהר הנטניש, וגד"ק גס כן וחתם מהו"ז (נרכ) הכהן יחק ינירום "ונתח מהו"ן לנתחי הנוּף ומלר דהסן ומלר פדרו" פ"י, כי כן כוֹן מכוֹר (לטטה פ' יט) צטולח הַמְּלָן, וסס כחוֹב, לנתחי ומלר דהסן (פ' יט) גו"ז מזמע צלון קרלה כלל הנטניש וכ"ה (טפל) מלמד צלון קרלה והסדר מהנתחים ועיין רצ"י: (גנ) ומינו מסר וו"ז: (טג) אגרהן הרכד נכלל הנטניש: (נח) והנקה בקטייר חלה מהרכד ומלר הנטניש, ומלר הסדר סס הנטניש, הרכד הרכד הנקה נכלל הנטניש: (גט) ורנום לריכים לו: (ט) כי די נחמד: (טל) וכראלי"ה פ"י צב' פל געל קרבן גס הייל כשרה צור, וכן פ"י ריכ"ז: (טג) כי כהנערה דוקה נכון: (טג) וסרדו מהס מקבוליים וכמסמיכות

מקורי רש"י

גנ) סמיה, וגטס צס, סינגד פ"ג ל' ילקוט צס: גנד) סמלח, חולין כ"ז ה', עי"ט נרט"י: (נה) מכרה, סולון כ"ז ב', יומל כ"ז ל' תמול פ"ד מג, מס' : טג) ספלו, וגטס ס"ב ב', ילקוט צס, מס' :

אונטלוּס

קדם יי': ואמ מִן עַנָּא
קוֹרְבָּנִיהָ מִן אָסְרִיא אֹ
מִן בָּנֵי עֲזִיא לְעַלְתָּה
דָּבָר שְׁלִים יִקְרָבִנִיהָ:
יא וַיְפֹס יִתְהָעֵל צִידָא
דָּמְדָבָחָ צִיפָּנוֹא קָדָם
וְנוֹזְרָקָו בָּנֵי אַתְּרוֹן
פָּהָנָא יִת דְּמִיהָ עֶל
מְדָבָחָ סְחוֹר סְחוֹר:
יב וַיִּפְלִיג יִתְהָלָאָרוֹתִי
וַיִּת רִישִׁית וַיִּת פְּרָבִית
וַיִּסְרֵר פָּהָנָא יִתְהָזֵן עֶל
אֲשִׁיא דִי עֶל אֲשִׁתָּא
די עֶל מְדָבָחָ: יג וַיְנוֹא
וְכָרְעִיא יִחְלִיל בְּמִיא
וַיִּקְרַב פָּהָנָא יִת פְּלָא

ב'ז

הכל (ס"ד) : ניחוח .. טפורש (ס"ג) : יא על יכו זוחטו למס הרים עד (נו), וכל הארץ ירד המזבח. טחווין (ס"ו) [כג] ובן ירכתי לeson חם פושייל כלעו עה) : ניחוח. נתן צפין (תה' מה' ג) (ס"ו), כי רבים צבוי (ס"ה) ואמרו שמנדרל ציון היה בתוך ירושלים (ס"ט) [כד]: רום לפני שחאלתני וכעסה לרונו ע) נח): (י) ואם מן הצאן. יין מוסיק מל טענן לחנון ע) ולמה לפסיק, ליתן ריהם למסק לסתוכון בין פרקה לפראטה עה) נת): מן הצאן מן הכתבים או מן העוזים. כדי היו ג' מיעוטין עט). פרט לוזן לחולח ולמזוכס פ) ס): (יח) על ירד המזבח. על נד חמכת מה): צפנה לפני ה', וחין לפונ-ביבמה פג) ס"א):

יהל אור

ישתנה מסנו' נזיריו, ונגזר בס החול מטה מגזרת
הו ע"ז שבעולה כללה קריינה ע"ג המוצה לזרפת חס :
(סל) מלת מהה כו' בס תולר כל"ז, כי השמות
בכadies כנגול קודס בה"ה בס זוכרים, וכן מלת מהה
חוינו מוסכ' למלת טולך הקוץ שהייח ל"ג, חלה על
הרתווק בכוח מלת הכל שהות ג"כ ל"ז : (סח) בברחות
ט כל' : (סז) מהונ' המוצה, והוות ליד למון המוצה למטה
כעורה : (סז) ובס, בה ליאן ירכתי לפון, ופי' בס
(סט) ולח' ; "ל פיי' בס כי בה ליאן כייה בלאפון ירוזלensis
אניס הלה קונה, וכן על ירד המוציא, מהונ' המוציא :

מבחן רשי

באמצע המאמר כי גם בראשי הפרשיות, ופרט בכך בקר
לה בקר וצאן שווין : עם) עיין ברטבֶּן וברדי"א, מה
ם בלהמן, שאו יורה שלא כל איש הבהיר כשרות וימעט
אות) ונקרא הזריר, מפני שהירק דוא בצד : פג) וכן פי' **לענין ד'** (או: צפניהם בגדמות;

ויקרא א ויקרא

אֲשֶׁר רִיתְנַיְתָה לֵיהּ: ס. וְאָמַר
מִזְהָצָאָן כְּרַבְנוּ מִזְהָפְשִׁבִים אֲזַ
מִזְהָעָזִים לְעַלָה זְכָר תְּמִימִים
יְקָרְבָנוּ: יא וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יְרֵךְ
הַמִּזְבֵּחַ צְפָנָה לְפָנֵי יְהוָה וַיַּרְקֹ
בָנֵי אַהֲרֹן הַפְּהָנִים אֲתִדְמוּ עַל
הַמִּזְבֵּחַ סְבִיבָה: יב וַיַּנְתַּחַת אֹתוֹ לְגַתְתָּחוֹ
וְאַתְידָאַשׁוּ וְאַתְיפְּרוּ וְעַרְבָה הַפְּהָנָ
אֲתֶם עַלְהָעָצִים אֲשֶׁר עַלְדָאַשׁ
אֲשֶׁר עַלְמִזְבֵּחַ: יג וְהַקְרָב

אנו שורא

הכל (ס"ד) : ניחוח .. טפורש (ס"ה) : יא על ירך המזבח . טחוץ (ס"ו) [כג] ובן ירכתי צפין (תה' מה ג) (ס"ו) , כי רבים מיעי (ס"ה) ואמרו שמנDEL ציון היה בתוך ירושלים (ס"ט) [כד] :
ליחסון שׁ) ולמה לפסיק , לימן ריום למקה להתחזק
מן הכתבים או מן העוזים . קלי חלו ג' מיעי
(יח) על ירך המזבח . על כל קמונת מה) :

קרני אור

טַלְמִיס וּזְמַנֵּץ הַמְנַמֶּךָ נִקְרָמִים לְפָנָיכֶם כְּלֹוָתִי מַהֲכָל מַשׁ
 (ר' נְסָ"ו) : [כג] פָּגַע כְּשֻׂמוֹת פְּנִים, מַפּוֹר, כְּתָפַע, שְׁכָס,
 אַד, יִין, וּכְהוּמָה סְוָתְלָנוּ מִן גּוֹף כְּלֹודָס הַל עֲגָמִים
 בְּלָתִי צְפָלִי חִיכְרוֹס, וַיְמַלֵּר כְּתָפַע סְבִיטָה, נְדוּיָה סְמַשְׁכָן,
 מְחֻכוֹי סְמַשְׁכָן, יִרְזַּעַל סְמַשְׁכָן, יִרְזַּעַן כְּמַזְבָּחָה וּכְלוֹמָה, וְאַנְסָה
 גְּנוּבָה כְּלֹודָס יְכוֹנֵךְ סְוָגָר גְּנוּבָה מַזְבָּחָה נְצָס יִרְזַּעַן וְכֵן
 כְּסָמָל הַל סְבִיטָה וּסְמַשְׁכָן, וּסְמַזְבָּחָה (קְתֹוֹכָ"ה). [כד] עִין
 נְמַשָּׁל יוֹסָף שְׁכָטִיגּוּ נְגִינוֹ בָּזָק וְכַתָּכָ שְׁלִין וְסָמָת, כִּי כָר
 בָּהּ זֶל כָּר זְיוֹן נְלָפָן יְרוֹסָלִים : (סָח) וּכְמַגְנָ"ט חָטוּ
 רָק חָוָת לָהּ, נְהָרָכָנְיִי הַמְפָרָשִׁים סִיפְרָטוּ יְרָכָתִי בָּ

מנחת יהודה

הכהנים: עד) רשי' זיל לא פ"י מהר לשם האש ופי' הרכיבן טזריך לכינוי שהאבל האש לנברא לא שיצלה שם ביעט: טס) וכ"ל פואי"ש (ראש פיער): טו) יבן פ"י רשות' זיל זבחית פטו כ' ד"ה הגתת רוח: טז) וילבוד עליין בחתון יחתון טעליין, כי והוא כלל בלשון שביל דברות המתווכרים עם וינו החבוי יש להם קשר זליין, לא לבדר מה שקדר בצאן, ופרט בזאנ מה שקדר בגין בקר כי מעשה שביארו בזוה: טז) אם מוכיר את שם האבל בה"א הידיעה חתميد: ס) והפ"י טן פוזה, עניינו הגוב מאות ומוליכך: רשי' בזבחים קיט ב', צפונה

וַיָּקֹרֶא אַ וַיָּקֹרֶא

וְהַבְּרִיעִים יְרַחֵץ בְּמִים וְהַקְּרִיב
הַכְּהֻן אֶת־הַבָּל וְהַקְּטִיר הַמִּזְבֵּחַ
עַלְיהָ הוּא אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַת לִיהְזָה:
פְּשֵׁנִי יָד וְאֶם מִן־הַעֲוֹת עַלְיהָ קָרְבָּנוּ
לִיהְזָה וְהַקְּרִיב מִן־הַתְּרִים אֶוּ
מִן־בְּגִיא הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוּ:
טוֹ וְהַקְּרִיב בּוֹ הַכְּהֻן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמְלָךְ
אֶת־דָּרָאשׁוּ וְהַקְּטִיר הַמִּזְבֵּחַ
וּנְמָצָה דָּמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ:

אָבִן עֹזֶרֶא

(יד) מִן־הַעֲוֹת. וְלוּ כֵל הַטּוּךְ פָגָ), לְפִי סְגִלָּמָל יָד מִן־הַתְּרִים. נְדוּלִים וְלֹא קְטָנִים: בְּנֵי
הַיּוֹנָה. לְהֹזִיא אֶת־הַנְּדוּלִים (ע) [כה] עַל־כֵן לֹא
אָסְרוּ יוֹנִים (ע): טו וּמֶלֶךְ. אֵין לו אֶח
וּוְכָרוֹת בְּכָמָה וְלֹין תָּמוֹת וּוְכָלוֹת בְּעַוּפָות יִכְלָל
חַקְמָה־מִזְרָחָ (ע) וּמִשְׁפָט הַמֶּלֶךְ טְרַבְּרִי
הַקְּבָלה (פָג): וּנְמָצָה דָמוֹ. סְבָנִין נְפָעָל, סְנוּרָת
נְדוּלִים וְלֹא קְטָנִים: בְּנֵי־יּוֹנָה. קְטָנִים וְלֹא

נְדוּלִים (פ) סְר): מִן־הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי־יּוֹנָה. פָּלָט לְתַחְלַת כְּלִיסָוכְפָה) סְכָוז וּסְכָוז
שְׂכוֹן פְּסָול שְׂגָדוֹל כּוֹחַ בְּנֵי־יּוֹנָה וּקְטָן חַלְלָתָרְלִיס (ט) וְהַקְּרִיבָו. חַפְילָו
פְּרִידָה חַמְתָּה יִצְחָק (ט): הַכְּהֻן וּמֶלֶךְ. חַיָּן מַלְיכָה כְּכָלִי חַלְלָה בְּטַלְמָנוֹ צָל כֵּן (ח) כֵּן
קוֹלָן צְלָפָלָנוֹ מִמּוֹלָק כְּמַרְקָע וּמַחְטֵךְ מִפְּרָקָת טָרְקָנִית לְטִימָנִין וּקְוָלָן (פָח): וּנְמָצָה
דָמוֹ. לְפָזָן מִין חַפְיסָ (פָט), כִּי חַפְסָ קְמַנְזָן (ע), כּוֹנָס בִּתְּמַחְיָמָה עַל קִיל
כְּמוֹנָה (ה) וְכָלָס מִתְּמָלָה וּוּרְד (ע): וּמֶלֶךְ וְהַקְּטִיר וּנְמָצָה. חַפְסָלָר לְוָלָר כֵּן מְלָחָל

קְרָנִי אָודָר

(פ) וְכֵבָה (סְפָרָה הַוְּלִין פָג) וְכֵן טִי רְטִי: לְיַיְן כּוֹל תְּוּפָה לְיוֹסָלִיס טְוִיָּס מִסְבָּנִילָר גְּוָה: (כה) וְסְמָוָס
(ע) וְסְמָקָחָה "מִכְיָוִינִיס": (ע) כִּי לֹא נְכָלָת רָק
כָּלָן וְכָמָלָת כְּטָוָף, וְכָתִיכָה מְוּרְכָּתָה מְוּן מְלָקְדָּקָד: (ע)
וְסְיָה גַּמְפָתָה כְּעַלְמָוֹן צָל כֵּן, לֹא כְּכָלָל וְלֹא כְּלֹמְדָר,
קְטָנִים פְּסָולִים, שְׂלִין תְּמוֹיסָ לְוָגָן, וְשָׁן סְיוּסָ פְּסָל גְּדוּלִים,
וְלֹא כְּלֹמְדָר,

מְנַחַת יְהוָה

(פ) דִּיאֵק מְהָאָתָדְיָה, וּבָא לְמַפְתַּח שְׁרָק קָאַת טָן חַטְפִּין:
(פ) חַמְזָן שְׁנִי שְׁפָהָהוֹת נְפָרְדִּית סְפִינָה הוֹה, הַיּוֹנָה תִּיאָנוֹת
לְהַכְּנָעָה לֹא כֵן הַחֹרֶר הוֹא חַפְשִׁי: (פָכ) כְּשַׁמְתְּחִילָה כְּנַפְתִּיחָה
לְהַהְאָרָם סְבִיבָ צְוָארָם: (פָי) דְּבָנִי יּוֹנָה פְּסָולִין סְשָׁאָם נְדוּלָן
וּבְתוּרָן סְפָנִי קִיטָנָן, דִּיאֵקָאוּ מְכָלָל קְטָנִים וּלְכָלָל גְּדוּלִים
לֹא בָּאוּ: (פָז) דְּוַחְקִרְבָּו לְיָהָרָא, וּפְרִי וְהַקְּרִיב אֲחֹזָה וּשְׁסָס
"מְרִידָה" בְּאָרוֹן גּוֹלָן, וְכֵן צְבִיטָה בְּכָ"ט שְׁמַדְיָבָר כֵּן מְפָנִין
קְרִבָּנָתָ לְיַיְן (קִינְן פָגְטָן, סְפָרִי שְׁלָחָ פָי קָחָ) (פָח): (פָח):
לְמָה נְאָפָרָה כְּתָנָה אַצְלָל מְלִיקָה: (פָט) וְכֵן טִי הרשָׁבָבָם:
וְאָשָׁא מְנַחַת תְּיִין, וְדַעַת הַדְּרָאָבָע שְׁחוֹא טְנָלָה וְכֵן דַעַת הַדְּרָאָבָע
מִתְּאַבְּיָרְדָבָע: (פָט) וְכֵן בְּסָרָרָ, עַל קָרְדָּלְלָן, כֵּי עַלְתָּה הַעֲוֹת נְעָשָׂת לְמַעַלָּה מְהֻטָּה הַסִּיקָּרָא:

כֵי

אָונְקָלוּס

וַיַּסְקֵק ?מְדְבָחָא עַלְתָּא
הָוּא קוֹרְבָּנוּ דְמַתְקָבָל
בְּרַעֲזָא קְדָם יְיָ: יָד וְאֶם
מִן עַוְפָא עַלְתָּא קוֹרְבָּנִיה
קְדָם יְיָ וְיִקְרָב מִן
שְׁפָנִינִיא אֶוּ מִן בְּנֵי
יּוֹנָה יִתְּקִרְבָּנִיה: טִי
וְיִקְרָב בִּינָה בְּהַנָּא
לְמְדְבָחָא וְיִמְלֹוק יִתְּ
רִישָׁיָה וַיַּסְקֵק ?מְדְבָחָא
וְיִתְּמַצֵּי דְמַיָּה עַל פּוֹתָל

רְשִׁי

(יד) מִן־הַעֲוֹת. וְלוּ כֵל הַטּוּךְ פָגָ), לְפִי סְגִלָּמָל יָד מִן־הַתְּרִים. נְדוּלִים וְלֹא קְטָנִים: בְּנֵי
הַיּוֹנָה. לְהֹזִיא אֶת־הַנְּדוּלִים (ע) [כה] עַל־כֵן לֹא
אָסְרוּ יוֹנִים (ע): טו וּמֶלֶךְ. אֵין לו אֶח
וּוְכָרוֹת בְּכָמָה וְלֹין תָּמוֹת וּוְכָלוֹת בְּעַוּפָות יִכְלָל
חַקְמָה־מִזְרָחָ (ע) וּמִשְׁפָט הַמֶּלֶךְ טְרַבְּרִי
הַקְּבָלה (פָג): וּנְמָצָה דָמוֹ. סְבָנִין נְפָעָל, סְנוּרָת
נְדוּלִים וְלֹא קְטָנִים: בְּנֵי־יּוֹנָה. קְטָנִים וְלֹא

יְהָל אָודָר

(פ) וְכֵבָה (סְפָרָה הַוְּלִין פָג) וְכֵן טִי רְטִי: לְיַיְן כּוֹל תְּוּפָה לְיוֹסָלִיס טְוִיָּס מִסְבָּנִילָר גְּוָה: (כה) וְסְמָוָס
(ע) וְסְמָקָחָה "מִכְיָוִינִיס": (ע) כִּי לֹא נְכָלָת רָק
כָּלָן וְכָמָלָת כְּטָוָף, וְכָתִיכָה מְוּרְכָּתָה מְוּן מְלָקְדָּקָד: (ע)
וְסְיָה גַּמְפָתָה כְּעַלְמָוֹן צָל כֵּן, לֹא כְּכָלָל וְלֹא כְּלֹמְדָר,
קְטָנִים פְּסָולִים, שְׂלִין תְּמוֹיסָ לְוָגָן, וְשָׁן סְיוּסָ פְּסָל גְּדוּלִים,
וְלֹא כְּלֹמְדָר,

טְקָוָרִי רְשִׁי

(פ) סְפָלָה קִיטָן כֵּי: (פָב) וְיִקְרָמָל כֵּי טִסְטִים: (פָב) סְפָלָה, קִיטָן, יִלְקָוָת
תְּמָיו: (פָד) סְפָלָה: (סָח) סְפָלָה, מְוָלִין כֵּי מִי פָסְסָ יִלְקָוָת
סָס: (סָו) סְפָלָה, וְנְמָסָס סָס מִי, כְּרִמְוֹת טִי, מִי, (סָס), יִלְקָוָת
יִלְקָוָת סָס: (סָז) סְפָלָה, וְנְמָסָס סָס, פָסְסָ יִלְקָוָת סָס:
סָס (סָת) מִיְן סְפָלָה, מְוָלִין כִּיְהָרָה טִי: (סָט) מְטָלִי לִי, לִיְגָן:
טִי טִי טִי דִי: (ע) וְכֵן סְמָיָס-סָס מִי, סְפָלָה:

וְאָשָׁא מְנַחַת תְּיִין, וְדַעַת הַדְּרָאָבָע שְׁחוֹא טְנָלָה וְכֵן דַעַת הַדְּרָאָבָע
מִתְּאַבְּיָרְדָבָע: (פָט) וְכֵן בְּסָרָרָ, עַל קָרְדָּלְלָן, כֵּי עַלְתָּה הַעֲוֹת נְעָשָׂת לְמַעַלָּה
מְהֻטָּה הַסִּיקָּרָא:

ויקרא א ויקרא

טו ויהי כריך את מראותו בנצחה והשליך אותה אצל המזבח קדמיה אל מקום הדשן: י' ושבע אותו

רש'

סכו מהTier כוח מולא נב) עב), הלו מה פזית (ישעה נא יז) (עד) [כז]: **טו מראותו.** יהיע (עכ) יכטורי היו טראה ונאללה (צפניה ג א) (ענ) [כז]: **בנצחה.** עם הנצחה שלוי (ענ) וכן מלא הנצחה (יח' יז) (עט) [כח]: **אצל המזבח. מוחץ (טט):** קדמיה. כי הוא רחוק טמיים הבביז (ט): אל מקום הדשן. גם שט ישיטות (טט): יז ושבע. שנורת ושותעת שטע (לטטה יא) (כטע בקוע (פג):

אבן עזרא

כשו עז), וזה כתיה בחוליה (ט), והוא מדשו של האל יוסי כן חנן שהמל נוטל הلت בקוריקן טמה ק) עז), ולזיל המלו עח) קודר סביב סופק ק*) בסכין כען הירונס ווועל עס הנולא טעל רועל, כשולת בינה חולגת חולגום געליה נחלמל וסקרכ וככלושים ירחן חמיס וסקTEL, צשוּפְּ צוֹזָן מון הנול נחלמל וכצליך הות סמיטים שחכלו מון גיגל קה) עט): **אצל המזבח קדמיה.** צמולהו טל כטס קג) פ): אל מקום הדשן. מרים בנויגין סס תרומות כדרון כל בוקל, ודיסון מזבח הפלימי וסמנולא, וכולם נבלעים בס נמקומן פא): יז) ושבע. הין שיטות חלאג ביד פב) וכן הנול בזטמן ויקטנו

יהל אור

(עד) וכנוֹן ונמלא נוֹן הנפעל, ודרשו מה מנלה, וכן פ"י הדר"ק, והוא נפעל ענבר, וכוי"ז פ"ה ונולא כחוב וטמיינא וכבר נמלא דמו קודס להקטיר: (עכ) ודרשו סמוסית ומניינה וכבר נמלא דמו קודס להקטיר: (עכ) ודרשו רמה"ע אין לאלו וטנוֹף, וכונם מל מקום סמיטים סס הנטחות ולאלו, כמ"ז מקדש, מהנה, ספי' מקום צדו הנקיה, כן מורהו מקום צדו בטינוף, וכן הופק וכני תפיס, ומורהה נקבה ובינוי כוכר על השוע: (ענ) וכן פ"י בה' ו"ל ור"ז סס: (ענ) מס הנול בכנגד מקום כמורלה, וכינוי נגתה על המורהה בכוח נ"ג, כלומר עס הנול הכה על המורהה: (עמ) ונוֹהה כס מהותס טעל טור הנוף: (טט) סמוֹך למוֹחַם: (פ) ומגואר נמס' (תמייל פ"ה מ"ל) סקיה לרחוק מן קמוֹחַם נס דרומו עשרים חמש ויסליכו למורהו טל כנפתה בדרכו המזבח: (טט) ונדר"ק סס יסימוחו" כלות מלת "נס" ופי' וכצליך מותה הצל כמושכת קדמיה, הוו אל מקום הדשן: (פכ) עניין מתיקת לדניר נגשים, לפיך היה לדרס ולג' יכליל:

מקורי ריש"

עב) ספרה, ובאים סס: עג) סכרה, ובמים סס פס"ז: ילקוֹט סס: עד) ספרה, ונכיס סס, מדרס להגדה פס"ז: עה) ספרה, ונכיס סס: עז) מיליכ' ל' ט"ז: עז) ספרה, ונכיס ס"ס מ', ילקוֹט סס פס"ז: עז) זוכיס סס: עט) ספרה, ויק"ר פ"ג, ר', מדרס להגדה, פס"ז, ילקוֹט סס: פ) ספרה: פא) ספרה, יומל כ"ה מ', ועין מפיילק י"ב מ', יכפי' רט"ז סס: פב) זוכיס ס"ס ב' ילקוֹט ע"ה: גז) ובן תירוב"ע והנה אמר טראתו בנויצה: בל"ג, ע"ד והנה עליה זה שף בפייה (ברא' ח יא) שע: בני לול"ג: גז) וכיה בטחורת טנה: גז) וטסיר הוופק כנויצהועם האובל הבנוי בי טיהוא הבוראה: ק) עיין התיה"ט צי' פ"ר, מה שמייר בוה: ק*) טלה "קרר" עניינו נקינה וחתירה וכיה הנוי בע' שלנו, ויג' בדלא"ת "קדד": גז) וע"ז בתב הרדי"א ולע"ז היה דאי להשליך כל העוק שבל גוףנו גון מהטיל קו"ש הביגים: קב) שעיא בדרכו המזבח, ועין יהל איר אותה':

וסיים

ברננים קוויס סיוטס ליווג: [כז] ומחט כמלך יוקיינו טפס טפס, וו כיש סירמת מלה נכל מקום, וע"ל למ כחוב: כי דס עזוף קטן מצט כוֹה ולהין בו דס לקבנדו נכלו וולדקו זל חמוץ סביב (כלי"ה) וולדין לטלק מה רמי' נחופן סנכיות דס סיולמת ע"י סאליקס התויפנה כל ציר סמ. נס (בניל מזב): [כז] וולדין פ"י מירחון מלה, לפון מיריה, מקום שלציטין: מכיניסס פס המהכלן [כח] צין יסיל מיריה, וכ"ס דעת שריב"ן צין נולס בטיס מקום תלם נולס מהם, וכן פ"י רט"ז ו"ל כפי' בטני:

קרני אור

מנחת יהודיה

גז) כי אין איברי קרבן קרבאים אלא לאחר הוצאה רטיס, היהilo לומר ומתק גנטזה, ואח"כ והקטר: גז) ובא חברוב להקיט טלית להקטרה טיהא בשאניהם הראש בעזטו והנוק בעצמו זהה רק בעולה הנוק שצראיך להחדר בד ואמ לא ההבדיל פסיל, ובהתאת העזוף אם הבדיל בטליקה פסול וולקה, והתצע בוה, עיין בררי"א: גז) וכאיילו בחוב: גז) צי' בבו ראי, ופי' עריש ואת פרשם (לטטה צו גז) הר"ז "ירציהון": גז) וכן צי' גז) ועין יהל איר אותן ע"ה: גז) ובן תירוב"ע והנה אמר טראתו בנויצה: בל"ג, ע"ד

אנקלזים

**בכונפִּיוֹ לֹא יַבְהִיל וַהֲקָמֵר אֶת־
הַפְּהָנוֹ הַמּוֹפְּתָה עַל־הַעֲצָם אֲשֶׁר
עַל־הַאָשָׁע עַל־הַרְאָשָׁה רִיחָנָה
לִיהְוָה: ס ב א וּנְבָשׁ בִּירְתָּקְרִיב
קָרְבָּנוּ מִנְחָה לִיהְוָה סָלָת רְתִיבָה
קָרְבָּנוּ וַיַּצַּק עַל־יְהָהָשָׁמָן וַיִּתְּנוּ עַל־יְהָהָשָׁמָן**

אבן עזרא

כפטע לנדֵי קְנָה*) פג): בבענפּיו, עס כנפּיו,
היינו לדייך למלווט מלפני נולתו קג): בבענפּיו.
נוֹלָה ממץ, וללא חין לך קליות סמליהם ריהם
רטע סל כנפּיס נשלפּיס ווּלְזִין נפּזו קלטה עליו,
ולמַה חֲמֵל שכתוב וסקטיל, כדֵי טיכת סמוֹבָח
שכט ומכודל בקרבעו סל עלי קה) פר):

לא יבדיל. הינו מפלקו למגלי נב' חמיכות הללו קולעו מגנו קב' פה), נחמל צעוף ריח ניחום, ונחמל בכםך ריח ניחום, לומד חד כמלך וחד סממעית וכלכד סיון לנו לטעים פו) : (ח) ונפש כי תקריב. לה נחמל נפש בכל קרצנות נדבך לה נחמה, מי לדכו לפנדב מלח עני, חמל רק"ש מעלה חי עלי כהלו תקריב נפשו א) : סלת היה קרבנו. כהומל כל עלי מלח סטס אביה מנהת סלת צביה כרહזונס סביזחות, ונקמתה צביה סלת כמו שפולץ בעין ח), לפי זההנו כהן ט' מי מנהות וכולן דהות היוזם קמיה חז' מזו לך קרייס מנהת סלת : סלת. אין סלת הלה חז' הקיעין ב) שנחמל סלת חמיס ג) ו אין מנהה פמוש מנטשלון, שנחמל ועשלון סלה למנה ד) . מסלון לכל מנהה : ויצק עלייה שבין. על כולה : ונחן עליה לבונה. על מקלחת מניה קומץ לבונה עליה לצד חד, ומה רוחית לו מל כן שמן ריבו' הילך נטירח הלה למעט ג) ה), ד"הzman על כולה מפני שכוח נבל טינה ונתקמן עמה ג) כנ"ס מקלחת ומאננה ו), ולבונה על מקלחת זריכה נבללה עמה, ולה נקמלה צמה ד) ו) שנחמל על כל נזונתך ח), אלהר שמן מלעת הות הלה מטליה ומקטרת ג) : ויצק ונחן

קָרְבָּן אֹרֶךְ

מקורי רשי

תמי"ז: פג) טול' י"ד ר' פדר) עיין טנת ק"מ ח', ויר' ר' פ"ג ס' ילקוט תמי"ז: פה) סכלמ', כס"ז: פו) סכלמ', ברכות י"ז מ'. טנת ג"ז מ' זמל' מ"ב מ', מנמות ק"י' ל', טבשות ט"ז מ': א) תנומולח מ' ס', מנמות ק"ז ב', מדרש מגלה, לפ"ז, ילקוט תמי"ז: ב) ספilm פס"ז: ג) סמות כ"ט ב': ד) וככתוב "ועשלאן סלת למול בלוּגְטָן למכקה" למן י"ד כ"ה: ה) ספilm: ו) פ' ב': ז) סכלמ' ילקוט תמי"ז, ועיין סוטל י"ד ב': ח) פ' ב': עליה, ואבורי דטביא מאיזה שירצתה, ובן פסק הרמב"ס (פי"ז מה' כעה"ק ה"ה) שיביא מחייבת מניהות מאיזה שירצתה: ב') והרבי תוא עליה עלייה ב', פטבים ע"כ עליה שנבי יזכירה היא על כולה, ובליה שנבי נתינה די על טקצתה: ג') ולבן צרייך שיתעורר בכללה: ד') לא בן הלכונת שעומד במ"ג די אם טנחת עלייה טן הצד: ס) אבל קודם הקטיצה לא טצי להקטיר את הלבוגה עיין (תיס' ובחירת כב:

אונקלוס

עַלְהָ לְבָוֹנֶתָא: בְּזִיתִינָה
לֹות בְּנֵי אַהֲרֹן בְּתִינָה
וְקִמְצֵץ מַתְמִין מַלְיָא
קוֹמֵץ יְהִה מַסְלִתָּה
וּמַמְשָׁחָה עַל בְּלַבְלַבְוֹנֶתָה
וְיִסְקַּפְתָּה אַרְפְּרָתָה
וְהַקְּטִיר הַפְּתִין אַתְּ-אַזְפְּרָתָה
הַמְּזֻבָּחָה אֲשֶׁר בַּיְחָם נִיחָם לִיהְוֹה:

רישוי

זהב�ן שאיין למלחה הייטני (ד) : ב וקמצ . והביאה. מלמד ציליקס וכלייה כシリיס מנורת לקמצים (ברא' טא טו) (ג) וקדוטונינו פירשו (ו) קמצ פלא (ו) [ב] ודבריהם אמת: מסלהה. מעת מטנה וכן מהישטן (ה) [ג], רק כל הלבונה יקטייר (ט) [ד] : אוברתה. האל"ז גוסף, והטעם מה שהיה לו לזכרון לפני השם בעבור טנתחו (ו) [ה], רבים להמא כל מקום דרישת גגלי ישלחן (ו) : מלא שרשו כריה קשורות (ויל) במי זכרו ביאן קמצו. יכול מוכן מכובץ ווילן הכל נד (ח), חיל נמקום לחיל וכליים ממנו בקמלו (יב) לא יכל כבל חיל מה סכטור סקומן, חי בקמלו יכול חיל חיל מליח. כמה הילד חופה נ' חלכשותיו על פס ידו (ט) (יג), וחכו קומן במקומו לsson טערלית: על כל לבונתה. לנדר כל קלובונה יהל סקומן מליח (יד) : לבונתה והקטייר. חי קלובונה כפקולטה (טו) : מלא קמצו מסלהה ומשמננה. טה טה קמצ וועל ביאו גראניל מליח הוא קורט ט*) לצעונת פטולה (טו) : אוברתה. סקומן לטולה

יהל אור

היעיס (סמות כת' ב) : (ד) עיין קרני הול סמות כת' בערה ה' וכ' : (ה) עניין קזון ולסיפה : (ו) וכמקח"ת ופירשו קדמונינו, וסולה הנכוון : (ז) כ"ה קני' כמקח"ת וברך"ג, וכמק"ג קלות מטה, וכמנ"ט, וכנכ"י, הבני' מלה קמן"ז וכל"ק "מלה קמן"ז ופי' מליח הגרופו כשלומסף חלכשותיו היל כף היל : (ח) כי כסמן הול כל המנחה : (ט) פ"י מהר שהקער הקומן מקטיל נס קלובונה צפני טנמה, וסייעו הקלובונה בכישור מה טיקה מהסלת וכסטן ר' ז' קומן : (ו) והוא כוונן קומן (ויל) וכון פ"י קרד"ק, עניין דינה וקידול הדכר כרונן :

מקורי רישי

(ט) ספילה, מנחות ט' ח', ייח' ב', ושין פסחים ל'ז ב': י' עיין ספרל, וממנחות טס, ופסחים טס, ילוקוט תמ"ט: יא) ספרלו זנים טס' ב' ט', מנחות ו' ב' ח' ב': יב) לנטס ו' ח' יג': יג) ספרלה, מנחות י' מ' ט' פס' ז, ילהנות תמ"ט: יד) ספרלה: טו) ספרלה: טו) ספרלה, מנחות י' טע'ג, סוטס ית, ב' ילוקוט תמ"ט פס' ז:

מן א ד"ה "והלבונה" ותומ' מנחות יד א' ד"ה "והלבונה": י' עיין רמב"ן מה שהעיר ע"ז, שאין מצוח כהונה מתחלה סקבייצה, שהרי הגשה קודשת לקביצה והיא פטולה בור, ווירוש, כי מה שאמרו מקביצה ואילך מצוח כהונה, כי זקבייצה זו הכתובה בט' חזה ואילך מצוח כהונה, לא בדברים שהקדמים הכתוב בכאן לקביצה: ז) וכפי' רשי' בסכנותה, וקמצ סתם משמע מתקום שנגלי חור שטדים יש בקמצ, והיינו מקום דריות רגלי ישראל ארחת עשרה אמרה יכטורה הם, וקמצ'ל דלא בגין קביצה בצדון בשאר קדשים, אלא כל הערת כשרה ליקוט, עיין (טרות פ"ט ס"א) שעארת ישראל היתה קל"ה אמתה אריך מצטון לדרכם, ורוחב י"א אמתה מטורה למערב, ולא היו יכולים ישראל לדרכם יותר מרחב זה, עיין ברדי' א' זה שה夷ר צל פ' רשי' זיל: ח) רשי' זיל יפרש הפט' טן טכורך, טבגבע זכו', שהבצבע בלשון ר' זיל ותוא היוצא דרך הנקבים או מבין האצבעות כתו (פסחים יג' א) והית החטן טבגבע זוויא, עיין דש' טנחות ז' א', שפי', מה שנוטל טן הכלוי לאחר שנתמלא הינו בוריצין, ושם ו' א', במשנה הימר שבקצוי בבורץ, פ"י נריש, ל"א שנראה קסת חוצק בין רاشי אצבעותיו לפס ידו: פ) הארבע"ם (פי' נ' מה' טעה"ק הי"ג) בתב אושט אצבעותיו על פס ידו ועין התווה"ט ט' ק"ה, שכטב שטפושות החריז הספירה שرك בטהבת ובמרחשתה שהם מנחות האפריות שקובץ אחר האפריה הפתיתין יוצאים מן פס היד, ובוות הקוטץ פטול בהם טוכרת להשות יטהור בגודלו ובאצבעו לא בטנתה הטלה: ט') פ"י גרעין וחתייה קפנה לבונת

ויקרא ב ויקרא

**לְבָנָה: בְּ וְהַבְּיָאָה אֶל-בְּנֵי אַהֲרֹן
הַבְּהָנִים וְקִמְצֵץ מִשְׁם מְלָא קִמְצֹו
מִשְׁלָקְתָה וּמִשְׁמָנָה עַל פָּלָל בְּנֶתֶתָה
וְהַקְּטִיר הַפְּתִין אַתְּ-אַזְפְּרָתָה
הַמְּזֻבָּחָה אֲשֶׁר בַּיְחָם נִיחָם לִיהְוֹה:**

אבן עוזרא

פהstein שאין למלחה הייטני (ד) : ב וקמצ . פנורת לקמצים (ברא' טא טו) (ג) וקדוטונינו פירשו (ו) קמצ פלא (ו) [ב] ודבריהם אמת: מסלהה. מעת מטנה וכן מהישטן (ה) [ג], רק כל הלבונה יקטייר (ט) [ד] : אוברתה. האל"ז גוסף, והטעם מה שהיה לו לזכרון לפני השם בעבור טנתחו (ו) [ה], רבים להמא כל מקום דרישתו כריה קשורות (ויל) במי זכרו ביאן קמצו. יכול מוכן מכובץ ווילן הכל נד (ח), חיל נמקום לחיל וכליים ממנו בקמלו (יב) לא יכל כבל חיל מה סכטור סקומן, חי בקמלו יכול חיל חיל מליח. כמה הילד חופה נ' חלכשותיו על פס ידו (ט) (יג), וחכו קומן במקומו לsson טערלית: על כל לבונתה. לנדר כל קלובונה יהל סקומן מליח (יד) : מלא קמצו מסלהה ומשמננה. טה טה קמצ וועל ביאו גראניל מליח הוא קורט ט*) לצעונת פטולה (טו) : אוברתה. סקומן לטולה

קרני אור

כג (ט) : [ב] ונסלמי טס, כייל טום שוכס טופט טלט מהגביעתו על פס ידו ומוקן גנדלו מלמעלה, ונמאננו קלונגה מלמחט: [ג] וכ"ה נספוח טס, מסלהה ומחמינה, שתיכס כסלה נלולס בסמן. וכתב פרלנץ' ג', רהוי צויסס סמן בתקתיית כללי, וטמ"כ יוסס נו ספלת, ויוק ממן עליו ויגלול ונתקן עלייה לבודה: [ד] וסחויר נפ' מ"ז מסמ' בט' כרב, כי בסירות סמוניות נלולות בסמן, ומון ספלת, כי וס כסלים וכשער, ונכמרה קלונגה, לטוב רים טנטה נמקומות לזר נמס ניטר סטנקו: [ה] ובן (ספרט) מילרחה נוכיס נקופס, נוכיס קלובונס, וועטס סטלט למלעט כל מהימנה וקומן קלובונה טזינן נקייריס מל' המונח: קרני אור

מנחת יהודה

מן א ד"ה "והלבונה" ותומ' מנחות יד א' ד"ה "והלבונה": י' עיין רמב"ן מה שהעיר ע"ז, שאין מצוח כהונה מתחלה סקבייצה, שהרי הגשה קודשת לקביצה והיא פטולה בור, ווירוש, כי מה שאמרו מקביצה ואילך מצוח כהונה, כי זקבייצה זו הכתובה בט' חזה ואילך מצוח כהונה, לא בדברים שהקדמים הכתוב בכאן לקביצה: ז) וכפי' רשי' בסכנותה, וקמצ סתם משמע מתקום שנגלי חור שטדים יש בקמצ, והיינו מקום דריות רגלי ישראל ארחת עשרה אמרה יכטורה הם, וקמצ'ל דלא בגין קביצה בצדון בשאר קדשים, אלא כל הערת כשרה ליקוט, עיין (טרות פ"ט ס"א) שעארת ישראל היתה קל"ה אמתה אריך מצטון לדרכם, ורוחב י"א אמתה מטורה למערב, ולא היו יכולים ישראל לדרכם יותר מרחב זה, עיין ברדי' א' זה שה夷ר צל פ' רשי' זיל: ח) רשי' זיל יפרש הפט' טן טכורך, טבגבע זכו', שהבצבע בלשון ר' זיל ותוא היוצא דרך הנקבים או מבין האצבעות כתו (פסחים יג' א) והית החטן טבגבע זוויא, עיין דש' טנחות ז' א', שפי', מה שנוטל טן הכלוי לאחר שנתמלא הינו בוריצין, ושם ו' א', במשנה הימר שבקצוי בבורץ, פ"י נריש, ל"א שנראה קסת חוצק בין רاشי אצבעותיו לפס ידו: פ) הארבע"ם (פי' נ' מה' טעה"ק הי"ג) בתב אושט אצבעותיו על פס ידו ועין התווה"ט ט' ק"ה, שכטב שטפושות החריז הספירה שرك בטהבת ובמרחשתה שהם מנחות האפריות שקובץ אחר האפריה הפתיתין יוצאים מן פס היד, ובוות הקוטץ פטול בהם טוכרת להשות יטהור בגודלו ובאצבעו לא בטנתה הטלה: ט') פ"י גרעין וחתייה קפנה לבונת

וְהַפּוֹתֵרָת מִנְיַהַמְנַחָה לְאַהֲרֹן
לְבָנָיו קָדְשׁ קָדְשִׁים מְאַשֵר יְהֹוָה:
סִיר וְכֵי תִקְרַב קָרְבָנו מְנַחָה מְאַפָה
תְּפִיר סֶלֶת חַלּוֹת מְצָת בְּלוּלָת
בְשָׂמֵן וּרְקִיקִי מְצָות מְשֻׁתִים
בְשָׂמֵן: סִיר אַס מְנַחָה עַל יְהֹוָה מְחַבָת

אבן עזרא

לנברות כו' זכלוֹן כמנחה סנוּ נוכל בedula
לטוכה ולנחתת רוח: (ג) לאהרן ולבניו.
כון גדול נוטל חלק ברכס סלה בחלוקת י"ז,
וכקדיות בחלוקת: קדש קדשים. כייח לפסה:
מאשי ד'. אין לכיס חלק נס הילך לוחל
מתנות סחיקים י). י"ח): (ד) וכי תקריב

וגו'. סהמאל kali נלי מנהת מלחפה פגול יט), ולימד בהות שיביך והוא חלות לו רקיקין יה), סהלוות, ובלקיקין מסוכין יג) ב), ונחלקו לבותינו במשיחון בא), יה מושchan ומושכל ומושchan עד סיילס כל בסמן סכלוג, סכל פמנחות טענות לוג סמן, וי"ה מושchan כמוין כ"פ יונית יג) כב), וטהר בסמן נחכלה בפני עולם לכהניש, מה תיל בסמן בסמן טני פנמייס להכדר סמן טני וסלייטי סיולה מן השיטים, וחין לריך סמן להצונ עריה למגולך יה) בג), סהמאל צו זך כד), ובנינו במנחות בה), כל המנחות החרפיות לפני קמילון ונקמלות עיי פתיחה כוון נחות טשר נשל חלות וטהמוד כה רקיקין צה נשל רקיקין צו): (ה) ואמ מנהה על המחברת. סהמאל kali נלי מנהת מחבת צו), וכל כו סהס כסיס במקרא סהופין צו מנהה על כלול בסמן וכלי היו עמוק חלק נס טו), ומגעם קרני אור יהל אור

קרני אוד

ה' ופי' ה'ם, ז"ל טס, רימוח כדרך מזכרתה: ז"ג ודעתו כלן אכוֹלָס ייחלוּקוּ בְּצֹה פִּין קְרַנִי הָוֶר: ז"ד וכן פ"י ה"מ, ז"ל (סמות כט ב): (טו) וב"ק מגוֹרֶת חֲלֵילָה" כ"ה כדרוֹ"ל (זח'יס י רע"ב) ה"ל ר' יהוֹצָע חֲלֵילָה, פ"י סְנִיב, וכן (סונָה נָה ב) ט"ל מְזוּרֵין חֲלֵילָה: (טו) מגוֹרֶת הַמַּחְכּוֹלִים לְכָל יְתְחַכְּמוּ טס (ט"מ נג כב) וצרכו חכה, פנין כסוי וממכות:

מנחת יהודה

לכונת י' פ"י אחר הקטרת הקוטץ: יט) וכ"ה דעת ר' יוז) ספלט, יונתן י"ד מ' י"ח) ספלט פגמות י"ט ב': יהודה (ספרא) ווועיזו סן ורקייקי הוא וויעז החילוק, ומ"ט) ספלט, מנחות ס"ג מ' : ב) ספלט, מנחות פ"ז נ' ילקוט תפ"ט: בא) מנחות פ"ס מ' : כב) ספלט, מאטוט סס: כג) ספלט ילקוט מ"ג: כד) שמות כ"ז כ': רקייקין: יכ) החלות בלילות בעודן סלה והרקייקין אחר מאטוט סס: כה) דב נ"ז מ' : כו) ילקוט סס: כו) מנחות ס"ג מ' :

מקורי רשי

ז) סלול, יונס ייד ט' : יה) סלול מכות יט נ':
 יט) סלול, מכות טג ט' : כ) סלול, מכות פ"ד
 נ' ילקוט תפ"ט : כא) מכות פ"ט ט' : כב) סלול,
 מכות טט : כג) סלול ילקוט ת"ג. כד) דמות כ"ז כ':
 כה) דב פ"ז ט' : כו) ילקוט טט : כז) מכות טג ט' :

אונקלום

סְוִלְתָּא דְפִילָא בְמַשָּׁח
פְּטִירָתָה : וּבָצָע יְרֵה
בְּיצֹעֵין וְתִרְיֵק עֶלְה
טְשֵׁחָא מְנַחָּתָא הִיא :
וּנוּאָם מְנַחָּתָא דְכַדָּתָא
קְוִרְבָּנָה סְוִלְתָּא בְמַשָּׁח
תְּתַעֲבֶד : ח וּמִתְּמִיתִי יִת
מְנַחָּתָא דִי יִתְעַבֵּיד
מְאַלְיוֹן קָדָם יְיָ וַיַּקְרְבִּינָה
לוֹת כְּהֵنָא וַיַּקְרְבִּינָה
לְמִדְבָּחָא : א וַיַּפְרִיש
כְּהֵנָא מִן מְנַחָּתָא יִת
אַדְפְּרַתָּה וַיִּסְיק לְמִדְבָּחָא
קְוִרְבָּן דְסְתָקְבֵל בְּרֻעוֹא
קָדָם יְיָ : וְדֹא שָׁתָא רַמְּנָה
מְנַחָּתָא לְאַהֲרֹן וְלְבָנָוֹתִי

ב' ט' ע

הנ' עז' פ' יז) (ו): ז' מרחשת. מעשה שטונן, יש כמה שכתבו קין, סמוך לכך לפה ט', ספרדים פנורט רחש לבוי (זה' סה ב) כלול שולף חת סמן, וכןן טענות ג' והטעם בעבר שישפט עליון (יח) [ו]: מלחמות סמן יליק, וביליה, וממן סמן בכלי קודס לעקיקון כח): סלה, בלולה בשטן. מלמד שבולן כוונן סלת י') בט): ו) פתרות אותה פתחים. לרבות כל המלחמות הנחות קודס קמיה לפתיחה י' ל): ויצקת עליה שטן מנהה הוא. לרבות כל המלחמות ליליק לא), יכול אף מנהת מהפה תנור כו ציל עלייך יט), חוליו חת החולות ולג' חוליו חת הרקיקין ד') ציל י' (ה): ו) מרחשת. כל' נו'. סאה כמקדש עמוק ומתקדס כיון עמוקה סמוך לאלו וחין כלול שולפו לפיך מטה מנהה בטווין לתוכה רוחשין נב'), כל סמוך לאלו וחין כלול שולפו לפיך מטה מנהה בטווין לתוכה רוחשין נב'), כל דבר לך עז' מקה נרחה כרומה ומגעגע נג') לב): (ח) אישר יעשה מלאה. מהלך מן כמייס הלאו נד): זה הקריבה. בעליה חל בכון נג'): זה הניש. בכון: אל המזבח. מגיסה לקלן לדורית מערבית כל מזבח נד): (ט) אתה אזכורתה. פול יהל אור

תנו בזאת, מכיון שגיה: (ו) כ"כ (סילב אס תנומול) (ז) וצ"ל וככה לנווטה, וכמה התיישם מהר כ"ט, ומינו תיישם הסמיכות: (יח) וככמ"י "סממייט קול"

מקורי רשות

14

אונקלזם

**מִזְבֵּחַ מִנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כָּדֶשׁ
כָּדֶשׁ שִׁים מִאֲשֵׁי יִהְוֹה: אֶפְלִידַת מִנְחָה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבְךָ לִיהְוֹה לֹא תַעֲשֶׂה
חַמֵּץ בַּיּוֹם כְּלִשְׁאָר וּכְלִידְבָּשׁ לֹא
תִּקְטִירְךָ מִמְּפֻנוֹ אֲשֶׁר לִיהְוֹה:
בְּקָרְבָּן רָאשָׁית תִּקְרִיבְךָ אֲתָם**

אבן עזרא

לאהרן ולבניו. אחריו, והטעט לבhn
הטקריב (ימ) כי בן כתוב על שתי המנחות (כ);
יא שאור. הוא הטחמיין (כג), נם כן
הddbש (כב) [יא], ורבים אמרו שפירושו
ddbש חמרים (כג), וכן כל ארץ זבת חלב
ודבש (כל), ויש להם כדרות ראייה בספר
עוזרא (ככ) [יב]: יב קרבן ראשית תקראיינו
אתם לה'. כמעט שתיים שני עשרוניים
[ג] וזה פ"י לה', אעפ"י שם קרש
ברבי גאון

קרני אור

על סס מכלמות בס) : [יא] וסמבולו לנתח"ט שציג כליו
וכתב כי הדרש היו מכך, עיין כמוצר סגדיק מה
שם ו"ל, וטעס כמייסור כתוב כמורס בפמ"ז מפה' כג'
מלפני שעובדו פ"ז ליה היו מקריבים למס חלה טהור, וכי
בוחרים לשריך שעניינים כמחוקים ומלחלים (נ"ח ומלךאים)
קליניס ברכס, ומפני זה כוכיר כס כל טהור וכל לבש,
בפס"ז לפי טבצלו מתחשל בעריכת וסדרת מתחשל בכיטולו
עיין ברדי"ה בינת טעם מהר ע"ז, ועיין בסוחיל מס',
שילך ברכס כו"ה דבש דבוריים, וזה גוף טבליות
כן לפ"ד מרבן זית שמן ולבש (לפי הפטן) חיין כוורתו לרי
שתמילים רק דבש סדוריים, וההמלחים כס מושטוט נח"י
ירושו עיר שתמירים כיולם מן הכלל) ורונס היינס גוזים
וירות, לפי בסורף לייקליס קר טהר לטס, וגם מס מיזונט
בכל פריו, פל' מונס תנמה כל מ"י כמה טיס לפנטופע,
גס תפומיים וטוגזים וסקדים ובטעים וזומיס כס כב',
כיו מנחים בכווים לכ' לאכנת מלחצת מלוות דבש כדוריים
ונחלדים, וכזנץ כמאל מלכי טלהת סדוריים טהר, ונימה
ידגר גנמי לאקנירו על חמוץ' ור' מליכו חמוץ (הס
מקורה) כתוב, מלהנו מצל מלכי בגויים סקדמוניים טהיר
אלנס נקרוב هل הלא טהון וס לאיזטו מטעב מצלס
סקריינו להלא טהירים, ונזה כסו דניריס לדבוי סטהרכ' :
יב[] כל סמפלטים כס מהר גזוו לומר טכמס כייחס להני
שם, ז"ל מס סכתן כס' עולח וכוח (וס"ב מה כ) וסת
וככלו זלבד סלטו כי ישיחל רלהית דגן תירוש וילכל
דבש וכל תנאות דבש ומפעל סכל לרוב בגוינו" וסנא כתוב
ה' דבש תמלים להן קלהות טהיין טכם לימי סט' ו"ל,
בב' טולח (עין למטר כב' כד קרי מhor סעלב טו)
טהול ויקלח), וכן פ"י' כמוצר כס' כט' ר' יוסף
תמלים כמפל ג'ב' דבש רתוים : [יג] עיין ימ"ז וכמג'ר
מנחת יהודית

מנחת יהודה

١٧

הקיים צ) : (יח) וכל דבר. כל מפיקות
פלוי קלוי לדבש צ) : (יב) קרבן ראשית
תקריבתו. מט יש לך להזכיר מן הכהן ומן
קדבש קרבן ליהדות טהרי הלחם של עלה גז
סבולים מן הכהן סגנומל חמץ תחליף לה),
ובכולויס מן הקדבש כמו בכולי תחליף
הטונפים לפני ה' בחרן השבועות (כו) {
יהל אור}

(יט) פ"י נחרן לאלו ולכינוי החריו, שכן מבינו החריו
שיקרינכה לו תחיה: (כ) יתרן לכל תקתה למייל (פ' ג) נבי
מנחה הנותרת פ"י נחרן ולכינוי ולכל הכהנים בסופה, ופס
יפרט להרן ולכינוי החריו לכך האמקריב, ויגמר כי כן
כחות (למטה ז ע) וכל מנהה אשר חלפה בתגורר וגנו'
המקראים מותח לו תחיה, מכל המנחה שמיון כלול
בזמן וחדרנה תחיה לכל הכהנים נזזה, כמו טהרת
(ט טס י) וכל מנהה כלול בזמן וחדרנה לכל בני
הכרן תחיהليس כTHONIO, ושיין ננחת"ס מה טהרתין
ע"ז: (כל) צו מחייב הות העיטה, והעיטה הנמתלת
מןנו נקלחת המן: (ככ) כדנס כו"ג ג"כ מהמייז:
(כג) וכן פ"י הריטב"ס: (כל) פ"י בכל מקום שימוש
בתוכן הירץ זכת חלק ודרכו, פ"י דרכם תמריס:
(ככ) וכו"ג בנהמיה (י לו) "ולהכיו הות בכורי שדמתינו
כל פרי כל עץ" ופי' טס ה"ח ז"ל, בס נזוכרים בפסקוק
הגן והחנה ורמון וסמל העליים ובס שבעה מינים,
אלאן ה"ז, אין מכיליס בכוריים אלה מסכנתה המינין
בלבד, כענין ולקחת מרחותה כל פרי הולדמה ע"כ,
וח"כ דרכך לך לך דרכם תמריס ונלה דרכך דכו"יס, ומ"
טהר כל כעוזר וכו"ג בנהמיה, כן דרכו לכלול עוזר
ונחמייך יشد צאס זה, ושיין קרני הור: (כו) ופי'
קרבן רחותה תוכל להציג מן השזר ומן קדרכך, ובס

טקורי רשי

למען כ"ג י"ג:

מ) זהא בול קוטע ולבתיה, ורש"י י"ל קזר בדבריו,
עין נתח"ש: ט) והם ה"ר מיניהם גפן חאגה רטון ורבש

ונרמזו ע. כו) וזה הוא שנקט בפניהם ואנש
ן דכש, והזכיר כתוב, שדברי רשות מוכרים מהכתוב
רבתי

לִיהְזָה וְאֶלְהַמּוֹבֵחַ לֹא־יַעֲלֵוּ לְרִיחַ
נִיחָחַ: י' וְכֹל קְרָבֵן מִנְחָתָךְ בְּמַלְחָא
תַּמְלָחַת וְלֹא תִשְׁבַּיְתָ מַלְחָה בְּרִית
אֱלֹהִיךְ מַעַל מִנְחָתָךְ עַל פָּלִיְ
קְרָבֵנְךָ תִּקְרִיב מַלְחָה: ס' י' וְאַם י'
תִּקְרִיב מִנְחָת בְּפּוּרִים לִיהְזָה

רשוי

להי (כו) הם לפאכל הכהן (כט) : יג ברית אלחיך. וממליס נח (לו) : יג מלח ברית. טהירות הבנטיח בברית והשבועתיך (כט) [יד] שלא כרומת מלחה מקשת ימי כלהcit, סהובטו תקריב תפול ולא יאכל (ג) כי הוא דרך פמיס כתחותוניים ליקרכ' נזוכה מלחה, וניסוך בזיוון (לו) [טו] : יד ואם תקריב מנחה פמיס חמץ כט) : על כל קרבנד. על שולח בכורים. רבים אמרו שללת אם חיוב (לו) [יו]. ולפי דעתך כי אין צורך (לו) כי החיווב הוא ראשית בכורים (לו) ולא הבכורים (לו) (יד) ואם תקריב. כדי היה מטעמן כלפון כי טרי חין זה רשות, טרי במנחת לטעם לטועל לכתחז מדגר טהיר (ז), וכן ואמ' יטה סייגל וגנו' (ח) : מנחת בכורים. במנחת לטומל הכסוג מדגר לט), טהיר בטה חביב נזעת ציטול המתויה (לו), ומון כסטוריים טיה נלה (ג), נחמר כהן חביב (ג) כי העורקה חביב (ט) : קלוי יהל אור

אבן עזרא

מש אכלו טס : [יד] ויס מי טהיר עליו בס וימתר כי אין מקום בכל מלוות סמורה לטבעתו : [טו] וסאנדר גינטס טיג ע"ז וכמתכ, ווס ווון וטוקס, גס וכי סקלנס בדינגד. יונת ברגיגו מלט מהר, ומיין סטוס"ט טס סי' קמץ, סכתם ממס שמסיס לס תקריב מלט, בטולו שלינדר דו כל טס פיא"ט וכותב סמעמר כי כן טום לך נני קלט. טס ישימו לימי שרים מפלל מזונט חילך ממנה, כהן כלתו עמו ברית, ושה לדעתו גס טלונס כלון כללו כמכיל יכotta ברית פמן עלי ונם, וכן יתון טטר למלאס טהירנו מגני מסד דו, וקורוב לה פיי סדייל וכטיל מס, ומיין מילס כט"ו מסט' טב' : [ז] וכן דעת ח"ל (ספלו) : הטס טפל מגלי מלחה, בטס פקיינבו נה לטחף : (לט) וכטנור טהו נברית בקרכנות ישא הכתוב את הבריות הובן, ויהמאל במנחות כהונה, ובמלכות דוד נברית מלט, כי כו' קיוס נברית מלט בקרכנות (רמא"ז) : (לו) וכן פ"י רצ"י ויל' ואטכ"ט, בטמנחת בטומל הכתוב מדגר, טמין פירוטו וטס תרזה להקריב, ריק כמו וטס יכוה כוון שתקריב מנהת בטומל כך יפה דינה : (לו) דעת ה"ה ויל' זה, מפני מלת הטהיר מלה קחולקה, או מלת פלסטירות, וטס מדגר במנחת העומר טהיר הובנה, והו טהיר מלמה נפ"ע נגטוי מהונר למלה ריטאט לאפנוי שמדגר ממנהת נדגה הייל' וכי מקריב מנהת ככורים נה מלת טס : (לו) רלהת כפרות טכני תחלה : (לו) ולט מנהת

קרני אור

טנחת יהודה
 רטהיב קרבן ראשית (ט' י"ב) זה לא שייך ברבש (לו) טטה, מכם נס' פ' פ' פ' ילקוט מלכ"ב : דבזדים : כה) ובן חיוב' עזינו נתה"ש פה שהאריך ע"ז : (לו) סמלה, אגמות כ', מ' ל' נס' נס' ר' (ט) עיין בילקוטים שבטוף ה"ט, "אוכר לאכרהה" שכחוב, מכם פ"ט כ' ילקוט תנ"כ : לט) סמלה, אנטו געלם טמי סקוד דברי רשי' חאה בדורדים שלפנינו, עיר"ש טה שכזא בטו ספק לה : (ט) וכן ר' הרשב"ה, לכשקריב טטה העומר, ועיין רטב"ן וכוחל"ש מטה שחעריך ע"ז, ועיין בטוי הראב"ע וכחואמי : (ט) כי מל' אביב ע"ז השבילים שחוורע מכושלה בזטן : (ט) שטה שטבשלות בהריש ניסן בא"ז וכטביכותה, כי זההיט אין טגבשלות עד פזון : (ט) וטזרים וח"ז וכן קזר תבאותיהם שוואו :

אונקלוס

בפורה: ט ותתן עליה
משחא ותשייע עליה
לבונתא מנוחתא היא:
ט ניסק מהנא ית
אדרפהה מפרזקה
וממשחה עלכל לבונתא
קורבןא קדם יי: א ואם
גבשת קודשא קורבנית
אם מן תולוי הוזא מקרוב

ט 17 ויקרא ב ג ויקרא

אָבִיב קְלֹוי בְּאֶשׁ גַּרְשֵׁן בְּרֶמֶל
תְּקִרְבָּה אֶת מִנְחָת בְּבּוֹרִיד:
טו וְנִתְחַת עַלְיָה שְׂמִינִי וְשְׁמִינִית עַלְיָה
לְבָנָה מִנְחָה הוּא: ט וְהַקְרְבִּתְיָר הַבָּהּן
אֶת־אָזְבָּרְתָּה מִגְּרִישָׁה וּמִשְׁמִינָה
עַל פָּלָל בְּנִתָּה אֲשָׁה לְיְהוָה: ט
רְבִיעִי גַּא זְאַסְזָבָה שְׁלָמִים קְרַבְנוּ

אבן עוזרא

והרוצזה להביא מנהה טבבוריים נדבה
יביא (לו) [יח]: אָבִיב. נקרא בן בעבור
שהוא ראשון והוא מאורת אב (לו) [יט]: גַּרְשֵׁן.
טעתו ידוע (לו) וקרוב טנורת נרסה נפשי
(טה) קויט ב (לו) ואם הוא בספט"ר (ה) [כ]:
כרמל. כמו וכרמל בעקלונו (ט"ב ד טב) (מל):
א שלטים. פטורש (ה) [א]:

כרמל. צועד סכל מלא (ט) מר), שעתנו
המלחמות כרמל מ) מה), וכן כרמל בעקלונו ט): (ה) שלמים. (ה) סמטאים סלום

קרני אור

[יח] נפי כפעט טום כל ימי סבב נילבנה (כלוני רחכ"ע)
ומלונגה סל נבוכו ומלה מס כמסעט (ט"ל): והאנדור נחתה צ'צ
כציג ע"ז, ועיין סחמעל סכטיג על סמכמר וסכליק מה
סם' זל וכתחב, לולי הקلت ח'ל' מה פליהס מהו מיס
יעי כי ימו ווות נפי' קלטב"ע: [יט] וסמכמר לנטס' צ'
סכיג עליו גס בז'ה, ועיין סחמעל סכלזידק מה סם' זל'
_gs בז'ה: [ב] ובממולס גרט לית, ומר גרט יוסיס (זבר'
גב ילו), פ' טלחן גלט ספ"ן בסחאל וסס בימיין, וססמן
סמכר סיגו טכל סמפלטיס פ' פסוק וס ומלך תקריב וגנו'
סמן וס רשות, סבמנמת שעוור סכתוב מלבר, ולעת
קרלטב"ע מינו כן וסאג ע"פ גרט יוסיס, לחטט בת"י
וירוטלמי, דמיכריה נכל ריס יוס וירט, וכן פ' רפ"ז,
וכיינו לפי טיט פירוט סמאנכרים נסודס וס, ויס נסודס וס,
כל מין נמרזו, וס נלהס כמסטולס לרומו סלמו דוקה נומן
סנומל סכתוב מלבר, וטחים וס רשות, רק כפי' סרמיכ"ע
שנכוויס חלו, סס חמם טמאנכרי נכל יוס, וכטנוויס
דמיכריה בכל ריט אט (דמיך ליליעו, פ' על סמסויס):
(א) עיין ספלה וכטוטס' מ' ס' קנו, ונסמנל, ונסטס' ק.

מנחת יהודה

(ה) ספרא, וכדעת חכמים, ודעת ר"ט שטחכביין אותו
באור ולא ע"י כל' דהא בתיב קלוי באש, ואם נקלה בבל
איינו באש: (ה) וכ"ה נטחכברת בנחם שפ"י, עניין כתישיה
חמה כטאטטו: (ה) ברשי' כ"י הגני, "לשון שבירה וטהינה
גסה" (לא גורסת) (שר"ל): (ה) ר' ל' העשין נרישן של טול,
זה כרי להשיר הקליפה מעל הנרעין ויישארו גרעיני נקיין
טסלה (חוכרון): (ט) והשיין וחטט"ר מתחלפיין: (ט) טלשן כרים וכטוטות, במו הכר שטלא נצה או צמר, בגין התטהאה
טלאה בקשיין שלה, שחוג נפוח וטלא בגיןין הורע, כלומר שהרגען טבושל כל צרכיו (חוכרון): (ט) עיין ספרא,
שיטרשר גר טל בחוטר אהוון, רד טל, כמו כבש כשב, וכ"ה פנחות שם: (ט) הקרים עולח וטנהה שחן קדרי
שידקם

ריש'

באיש. סמיכzin חומו על כהול צחכיב צל
קלוחיס (ה) מא), (פ"לכ"ז) גמינות סס הכלים
צל מוכרי קליות) טהלווי כן חינה נטחנת
בריחסים לפי סחיוך למח: גרש בכרמל. גרsuma
כעודה למח: גרש. לסון סכילה וטחינה לה),
(גולסה) (ה) זריחסים צל גרומות (ה), כמו
וינלם צמץ סב), וכן גrsa נפשי לה) מג):
כרמל. צועד סכל מלא (ט) מר), שעתנו
המלחמות כרמל מ) מה), וכן כרמל בעקלונו ט): (ה) שלמים. (ה) סמטאים סלום

יהל אור

מכוריס: (לו) והכתוב מדרכ נדבכ צל יהיל
הס רועה להכיה מניה ממכורי טבאו לה): (לו) סהו
רלהזון לחולדות שמוליך, ווועפ"י טהוב מאריך חינה
זהה זרדו להכט טנייס חד, כי הען כמו הלהז טמוליך
הצעניזים והפרוי, והאנו לא עס הקנה צלה תקריה מביב
ע"ט הקנה טהו הען (ו' מלך): (ט) וויהם עהינה
גסה: (ט) טהו עליון זכירה: (ט) והשיין והטט"ר
מתחלפיין ונקריהה כן הנטה האנטנרט והנטרכט:
(ט) נקריהה כן אנטולת צטיג רכה וסילו להה עדין,
ועוד חלדו כנום לתוכו, וכן צל כרמל צבוקראט תטוליה
חדרה להה צבוקראט צלה וכטטיג רך ומלה גראיך זיקלה
בלט, ומחר סקלונו נלהס ריו כותזיס מותו, הוו טויהין
חוותו כריחסים צל גרומות (מנחות טו: (ט) המנטירות
חוותן לאנדים קטניות, וזהו לסון "גרט" מגנות
גרסת נפשי:
(ט) בפי' סקלר (סמות בט כז):

מקורי ריש'

(ט) מנחות ס"ז כ', כלים פ"ב מ"ג וטס מביב
צל קליות, ילקוט תנ"ו: טב) ליככ ג', ט"ז:
טג) תה' קי"ט כ': טר) ספלם, מנחות ס"ז כ', סכת
ק"ס מ': מה) ספלם, מנחות סס: טו) מ"ב ד', מ"ב:
טסלה (חוכרון): (ט) והשיין וחטט"ר מתחלפיין: (ט) טלשן כרים וכטוטות, במו הכר שטלא נצה או צמר, בגין התטהאה
טלאה בקשיין שלה, שחוג נפוח וטלא בגיןין הורע, כלומר שהרגען טבושל כל צרכיו (חוכרון): (ט) עיין ספרא,
שיטרשר גר טל בחוטר אהוון, רד טל, כמו כבש כשב, וכ"ה פנחות שם: (ט) הקרים עולח וטנהה שחן קדרי
שידקם

אִם מִןְדָּבָר קָרְבָּן מִקְרָב אֶסְזָבָר
אִם נִזְנַכְתָּה תְּמִימִים יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי
יְהֹוָה: בְּוֹסֶם יָדָו עַל־דָּרָאשׁ קָרְבָּנוּ
וַיְשַׁחֲטוּ פָּתָח אַهֲלָל מוֹעֵד וַיַּרְקֹן בְּנֵי
אַהֲרֹן הַפְּתָנִים אֶת־יְהֹוָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: גַּ וַיִּקְרִיב מִזְבֵּחַ
הַשְׁלָמִים אֲשֶׁר לִיהְוָה אֶת־הַחֲלָבָן
הַמְּבָשֶׂה אֶת־הַקְרָבָב וְאֶת־כָּל־
הַחֲלָב אֲשֶׁר עַל־הַקְרָבָב: דַּ וְאֶת־שְׁתִּי הַכְּלִיּוֹת וְאֶת־
הַחֲלָב אֲשֶׁר עַל־הַפְּסָלִים וְאֶת־יְהֹוָה

ריש'

אבן עוזרא

ד על הכסלים. ידוע (ג) והוא מגורת כוכבי כוכביו געולם (ג), ר'יו סלמים טיס כס כס פלוס השטימים וכטילייהם (ישעי יג י) (ג) : על למונח ולכניים ולכטליס (ג) א) : (ג) ואית הבלתיות. במו ויבאו האנשים על הנשים (שנות לה כב) וטעמו עם (ד) ונקרוו כליות בעבר מה לבן קען כה

חלב צעל פרקין (ג) ב) : (ד) הבסלים

(כלכך"ז גלו) ו) שקהלב צעל הכלים כהכתמה חיש קו גנווה כסלים (ו) וכט מלמטה זוטו חמלה (ח) סחתת המתנים סקוין גלו לינוילו"ט ט), לוון סכלח נמעלה גנווה כסלים וכתחמיו סכלח (ו) מופכו : היותרת. קו דוף סמסן סקוין חיכרי"ט יה) וכלצון חלמי חלמי דכגדה (ו) : על הכביד. שיטול מן לכדר טעה אויל

כסלים כס קרוניס הל כסדים כס כס כלמצע הגלגל,

ועיין חמאל לנטה"ט מכטטיג ע"ז: (ד) וכמאל לנטה"ט
 "ויחנן לטיות כסלים מגורת כסלים כס קרוניס כל כס פלנבי"ל עין

מקורי ריש'

מנחת יהודה

קדושים, ועתה ידבר בשלמים שנון קדשים קלים : א) ספלים, מנקומת מ זו, מדרום לרגל ילקוט מנו"ט
 (ז) ובנהחמא א' ז', הנחותם ב' י' סדרש אנדוות שהם
 ב) סכלים, ובג' (מולין מ"ט ב') חיפכל דעת ר'יו לככיהם
 עושם שלום בין ישראל לאבויהם שבשבטים וביבוקות ר'
 מלב טע"ג סדקין ודעת ר'יע לסבון סלע טע"ג סקינס
 חנ"ח כביה שולם לעולם : ג) וכ"ב הרד"ק במכלול וכ"ד
 בעל הפרואהן : ד) וכ"ש שעל הדקון שיש בה שני טימנים של אישור : ס) וחוקא דקון טושם שיש בה שני טימנים
 הוהב (פי' שטלה, היא שטלה) (שבות כ"ב, כ"ו) מתרגטיגן היא תוהבה, וכרים
 (קרום רך יש עליו) ונקלף (הקדום נקלף מעלה החלב שאינו אדריך בו כל כך) : ו) פלנק"ש (דייא וייטען, דייא
 דינגען דער וויכפ טהיל, צוישען דען ריפען אונד לענערן) : ז) ר'ל בשנהטה היה, א"כ הכליות תלויים
 או החלב בגובה חכטלים : ח) ז'ל, ולסתה מוה החלב (התוח"ט) : ט) לונבנ"ש (דייא לענערן) : י) כי החלב
 הכליות מתחבר עם חלב הכסלים, והנה בן הנוטח באטרים הנדרסים והיא בלתי מתקנת והפבאר לנטה"ט
 הביא מכ"י שהיה אצל הרטבטן ח'ל שם "הוא (ר'ל החלב) בגובה הכסלים, והם (ר'ל הכליות) מלטפה,
 וכ"ה ברשי"י כ"י גם רבב"ס, וכל הרגור שם בלשון הוה, שחלב הכליות כשהבאה הכסלים,
 והם תלטטה מתחחת המתנים לובן הנראה בגובה הכסלים ובתחתיו הבשר חוטחו ע"ב ובכ"י נשפט הלעיזן פלנק"ז
 ולונבנילוש : יט) דייא לאופגן אדריל פלנעל דער לעכער : יט) בן ת"א "חצרא דכבדא" והכבר תלו ומטורב בצד
 אחד עט חזר הכביד, ומזר אחדר עט כליא משני הכליות, והיוחרת שהוא חזר הכביד נקרא ג"ב "טרפsha דכבדא"
 פין ריש' (שנות כ"ט י"ג) והוא הקרוון הטרפוש הטבריל בין איברי הנשימה לבין איברי העיכול ורבב"ס טוויתו

עַל־הַכְּבֵד עַל־הַכְּלִוֹת יִסְרָאֵל:
וְהַקְרְבָתֶךָ תֹּוּבְנִי אֲהֻרֹן הַמִּזְבֵּחַ
עַל־הַעֲלָה אֲשֶׁר עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר
עַל־הַאֲשֶׁר־אֲשֶׁר־רִיחַ נִיחַת לִיהְזָה: פ
וְאִם־מִן־הַצָּאן קָרְבָנוּ לִזְבָח
שְׁלָמִים לִיהְזָה זָבֵר אוֹ נִקְבָּה תְּמִימִם
יִקְרִיבָנוּ: אִם־כִּשְׁבֵב הַוְאִים־מִקְרִיב
אֶת־קָרְבָנוּ וְהַקְרִיב אֶתְוּ לִפְנֵי
יְהֹוָה: חִסְמָה אֶת־יְדֵיכֶם עַל־רָאשֵׁיכֶם
קָרְבָנוּ וְשִׁחְתְּתָאָתוֹלְפָנֵי אַهֲלָמָעֵד
וּזְרָקוּ בְּנֵי אֲהֻרֹן אֶת־דְּמוֹ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב: ט וְהַקְרִיב מִזְבָח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִיהְזָה חַלְבָוּ

אבן עוזרא

מעט יג), ובמקומות חמל כוֹה חומר וomit כה תאوت המטנגל (ה), והוא מנורת נסתפה סיומלת מן הכהן יד): על הכהן על ונם כלת הנפשי (טה' פר' נ): ט הלו האליה הבלתיות. לנדר מן הכהן, ולבד מן הכליות יטילנא לו ט): (ה) על העולה. מלבד הטולה למדנו שמקדיס טולת חמץ לכל קרבן טל חמטרכה ט): (ו) אם בשב. לפי סיט נחיומיי הכתוב מה שלון בלימורי כתו ספקת חליטה קריינה, אך נחלהו לטמי פרסות יז): (ח) וזרקו. כתמי מוגנות טן ד', ומי הכלים כוֹה זוק ו), וחינו נתן כהלו עלה (ט) חמלה: (ט) חלבו. כਮוכמן טנו יט) ומשו ז

יחל אור

ספרה: (ה) נגעור טיט לסס כה חמלה המטנגל:

מנחת יהודאה

אונקלוס

פרבא די עליון די על נספיא וית חצרא דעל פברדא על פוליתא יעדיינה: ה ויסקונ יתיה בני אהרן למדבחה על עלה אשתא קורבו דטתקבל ברעו אקדמיין: ואמ טן ענא קורבניה לנכסת קידשא קדם י' דבר או נוקבא שלים יקרבניה: א אם אמר הוא מקrab בת קורבניה ויקrab יתיה קדם י': חינסמוד יתידה על ריש קורבניה ויבום יתיה קדם משבע זמנה ויזרכו בני אהרן ית דמיה על מדבחה סחור סחור: ויקרב מנכסת קידשא קורבנה קדם י' פרביה

רש"י

מעט יג), ובמקומות חמל כוֹה חומר וomit כה תאوت המטנגל (ה), והוא מנורת נסתפה סיומלת מן הכהן יד): על הכהן על ונם כלת הנפשי (טה' פר' נ): ט הלו האליה הבלתיות. לנדר מן הכהן, ולבד מן הכליות יטילנא לו ט): (ה) על העולה. מלבד הטולה למדנו שמקדיס טולת חמץ לכל קרבן טל חמטרכה ט): (ו) אם בשב. לפי סיט נחיומיי הכתוב מה שלון בלימורי כתו ספקת חליטה קריינה, אך נחלהו לטמי פרסות יז): (ח) וזרקו. כתמי מוגנות טן ד', ומי הכלים כוֹה זוק ו), וחינו נתן כהלו עלה (ט) חמלה: (ט) חלבו. כמוכמן טנו יט) ומשו ז

מקורי רשי

וכ"ס ילקוט מס' מ: ג) ספרה: ד) עיין זנים פ"ט שטיוהר ונגדל על הכהן: ה) וייה הפי' טן "על" "עם", ט', פסמיים נ"ט ב', ועיין רט' במד' כ"ק י' וספרה טס: והוא מה שהוא טן הכהן אצל הכליות, כי היותה איננו על הכהן אלא בצדיו: יד) (לפטה ט', י') זהה ראייה שפה' ה) ספרה: ו) זנים י"ס מ', ולז' ב': טן "על הכהן" "בן הכהן": טו) רטלה "על" יש לו שני פירושים עם, ולבד,نبي כליות, ושיעור הכהן, ואת היותה יקח כליה סטוק לכהן, שנוטל קצת טן הכהן עטה מלבד הכליות הנוגבר קודם לכן: פ"י רשי תפסה, כי כמה מקראות יו"ז לנו כבר שתקדמים הנטה לכל קרבן, עיין הבה"ק מה שביאר בזות, וכן הסבادر לנתחה"ש העיר ע"ז ופי' על העולה, כתמי סטוק לעלה, עי"ש: ח) לא בט' אחת כתמו בעלת נרבה דכתיב בית, ואם טן התאן קרבני טן הכתבים או טן העוים (לטעה א'), והכתב גקרא כשהוא בן שנה, כי הנadol טשנה יקרה אל, והקשה הפענה רוא אם בן הוה לה לבול של יו עט פרשת הבקר שאו הפרש בהם, ותירץ דאין שייכות לכלול בקר וווע' יחד, אבל כבש הווע' ראייט ושייכים יחד לולי ההפרש בהקרבתה ואט: יט) בחטא הטעוני בהיב, וטבל הכהן את אצבעו בדים וווע' (לטעה ד', יוו) ובהתאת חיזונה כתיב, ולקוח הכהן טדע החפות באצבעו וווען על קרנות טזנה הפענה (לטעה ד', כ"ה): יט) ויאמר דורך השאלת כהותם את תלכו פטנו (בבד' י"ח ל') כי הטען אשר יורט טזנה הפענה אותו נחלב

אונקלוס

אֲזִיתָא שְׁמַתָּא יְקַבֵּיל
שְׁרֶפֶתָא יְעַדְיָנָה וַיַּת
פְּרַבָּא דְּחַפֵּית גֹּנוֹת וַיַּת
כָּל פְּרַבָּא דֵי עַל גֹּנוֹת:
וַיַּת פְּרַפְּטִין פּוֹלִין וַיַּת
פְּרַבָּא דֵי עַלְיָהוּן דֵי עַל
גְּסִפְתָּא וַיַּת חַצְרָא דַעַל
פְּבָדָא עַל בָּזְקִית א
יְעַדְיָנָה: יְא נִסְקִינִיה
פְּהָנָא לְמִדְבָּחָא לְחַם
קוּרְבָּנָא קָדָם יְיָ: יְב וְאַם
מִן בְּנֵי עַזְיאָה קוּרְבָּנִיה
וַיַּקְרְבִּינִיה קָדָם יְיָ:

רש"י

ההילה תמיימה כ) : לעמת העצה. למללה
מן הכליות סייענות כה) ז) : (יח) לחם
אשר לא בפרשה השניות (ה), גם תעה הנanon שאמר
בוי הוא חלבו והאליה (ע) כי מרדוק הלשון
לא יתבן כי יהוה ראו להיות חלבו ואליתו (י)
או החלב והאליה (יח) [ג] : העצה. ידוע
מקומו (יב) ואין לו אח, ויש טו שהוציא
מנורת עץ (יג) בדרך רחוקה [ה] : יא לחם אשה.
כבר סידרתי לחם שהוא מאכל,
וישazz על ה פרי ועל הבשר (יג) : יב ואם עז. מטהין העז
יהל אוד

(ו) דעתו סהיליה תקרת חלב נ"כ, רק כתולה התייה
ההילה: (ו) כוונתו לענן וכקרויות, כי ממקרת לא
למדו סהיליה מטורה מזום חלב, וכן פ"י ר"ג המesson
(המבחן) ור"ג מהלון (כתיר חורה, וכן פון
הלוות טהיטה שעיר פ"ג) ומילוי בטויי (הדרת
חליוו כתלות טהיטה שער פ"ח): (ח) למתה ז כ:
(ט) כו"ה רכינו סעדיה גהון, פ"י חלנו גהאל
כהלוו חמר חלנו והאליה, כעין כתות (לה"ג ה' ק)
מלס כת טנוז, טשיטרו ושת ומנום, ופי' הכתאב
טיקאיכ גס היליה, חכל היליה פינה נקלה חלב
וכן האיה הרמאנ'ן ורכ"ח כפי' מרמ"ג, כי יהפל וי"ז וההילה: (ו) ר"ל מנהג הלהון מהר שבת מלת הלהון בכינוי
סיה נריך טיכונה גס וקהלתו בכינוי: (יח) לו כוון טגה וહיליה צלי כינוי הלה רהי ללהון כלוי כמו' והיה
לו לנמר סהילך וההילה ומלה תכוב הלהון הלהיליה: (יב) וסיה הטהלה, יוכן ת"ה לקלל
סדרתיה: (יג) וקהל הטהלה עלה כי, דומה לען טיזוליות ממנה טנטיס וכן מן קטהדרה מתפסטים הלהלה,
ורוז'ל שמם המלכה גאות משרות יפען, שהמלכו מוקום סהיליות יוועלות ולמללה מן כתומים קרכנו, וכן ת"ה מן נני
(יג) עיין כפי' ה"ה ו"ל (אמות טז ד) וככמוני טס: (טו) פ"י הס ממין כתומים קרכנו, וכן ת"ה מן נני

מקורי רש"י

בחלב, כאשר החלב מזור בקדימות, חלב כליות חטה
(דבר' ל"ב י"ר) ידתה החטה לכליות ואת החלב אשר בס
(רמאנ'ן): (כ) רוצחה לופר שפנוי, והגבוח מבני הוא האליה:

כליה ר"ל שמו זו הטליה טשרט "עך" שאמרו, מקום שהכליות יועצחות, עיין (חולין י"א א') ובנרכות ס', ב',
השורות עד סיום חנוך הכליות, וראו הגראה העזה: (ככ) ויהיה להם בטסיות לאשה: [ג] לשם ה' (ד) עיין
רטש

ויקרא ג ויקרא

הָאֱלֹהִים תִּמְימָה לְעַמְתָּה הַעֲצָה
יִסְרָפֶה וְאַתְּ הַחֲלָב הַמְבָסָה אֶת־
הַקְּרָב וְאַתְּ בֶּלְיָדְךָבָּא אֲשֶׁר עַל־
הַחֲלָב אֲשֶׁר עַלְהָזָן אֲשֶׁר עַל־
הַבְּסָלִים וְאַתְּ יִתְּרַת עַל־הַבְּבָדָד
עַל־הַבְּלִיּוֹת יִסְרָפֶה: יְא וְהַקְּטִירָה
הַפְּהָנָה מִזְבְּחָה לְחַם אַשָּׁה לְיְהֻדָּה:
פְּיַב וְאַסְעָז קְרָבָנו וְהַקְּרִיבָנו לְפָנֵינוּ

אבן עזרא

המיימה. טעמו כאשר הוא שאליה תקרה
חלב (ו) [ב] והעיו הצדוקים (ז) כאשר אפרש
לך בפרשה השניות (ח), גם תעה הנanon שאמר
בי הוא חלבו והאליה (ע) כי מרדוק הלשון
לא יתבן כי יהוה ראו להיות חלבו ואליתו (י)
או החלב והאליה (יח) [ג] : העצה. ידוע
מקומו (יב) ואין לו אח, ויש טו שהוציא
מנורת עץ (יג) בדרך רחוקה [ה] : יא לחם אשה.
כבר סידרתי לחם שהוא מאכל,

קרני אור

טהילו לובל סמס טלים: [ב] וככמו' וטע' ג דמלס
קרוייה חלב מגני סקטרס, ומינם קוויש מלכ' לבני
מכילה, טרי טרנס טויה (ויקלח ז' כג) כל מלכ' טו
וכצב ושו למ' תלכלן, יליות קוליס דהילס צדור וט',
ולח נקרמת חלב הילע ע"ט עליוי נקלח מלכו, ולוין חייסוינו
חסוס חכilm חלב, וכן חרגס יוב"ע "טוב טומינס קילימ"
קלימת" וחסו דעת רב טצי (מולין קי' ק) ...
... עיין כתוב"מ ס"י קפ"ב, וכן פ"י רצ"י חלנו סמוכמ
טנו ומכו' וטו טהילס חמימים: [ג] וגס רמאנ'ן למ'
סמסים לפ"י סגנון: [ה] וכמ"כ רמאנ'ן טמין קרוין נסס
וכן האיה הרמאנ'ן ורכ"ח כפי' מרמ"ג, כי יהפל וי"ז וההילה

מנחת יהודה

בחלב, כאשר החלב מזור בקדימות, חלב כליות חטה
(דבר' ל"ב י"ר) ידתה החטה לכליות ואת החלב אשר בס

כליה ר"ל שמו זו הטליה טשרט "עך" שאמרו, מקום שהכליות יועצחות, עיין (חולין י"א א') ובנרכות ס', ב',

השורות עד סיום חנוך הכליות, וראו הגראה העזה: (ככ) ויהיה להם בטסיות לאשה: [ג] לשם ה' (ד) עיין
רטש

יְהוָה: יג וְסֹמֶךְ אַתִּידֵךְ עַל־רָאשׁוֹ
וְשַׁחֲטָת אֶתְךָ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וּזְרֻקָּה
בְּנֵי אֹהֶל אַתִּידֵךְ מִזְבֵּחַ עַל־יְדֵי־מִזְבֵּחַ
סְבִיב: יד וְהַקְרֵב מִמְנוּ קָרְבָּנוּ
אֲשֶׁר־לִיהְוָה אַתִּידֵה חַלֵּב הַמִּסְפָּה
אַתִּידֵה קָרֵב וְאַתִּידֵה חַלֵּב אֲשֶׁר־
עַל־יְדֵי־קָרֵב: טו וְאַתִּידֵה שְׂטִינָה הַפְּלִיָּה
וְאַתִּידֵה חַלֵּב אֲשֶׁר־עַל־הָנוּ אֲשֶׁר־עַל־
הַפְּסָלִים וְאַתִּידֵה תְּרִתָּת עַל־הַבְּנָד
עַל־דְּבָלִיָּה יִסְרָאֵל: טז וְהַקְרֵבָנִים
הַבָּהּוּ מִזְבֵּחַ לְהָם אֲשֶׁר־לִבְנֵי
נִיחַח פְּלִחְלָב לִיהְוָה: זז חִקְרַת עַזְלָם
לְדָנָתָיכֶם בְּכָל מִזְשָׁבְתָיכֶם בְּכָל
חַלֵּב וּבְכָל־דָם לֹא־תָאכְלוּ: פז חִמְשִׁי
ד אַנְדְּבָר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לִאמְרוֹ:

אָבִן עֹזָר

לטחוק עותיס למס י) : (ו) חקמת עולם . הכבש (עו) , ובבן בקר לא הופיר האליה כי
יפכ מפלוכס נט"כ כל כפISON קוד כה) : אם בככש , כי האליה בעו ובשרו קטנה (ז) [ה]
ונור כי הכבשים שחן באיז יש להם אליה גדרולה וזה דבר ידוע : טז כל חלב לה' . זה הכלל ואחר שהחלב והרט לבוהה הטע
אסורים לכם (ז) [ו] ובפרשה השנית אריך לבר חוקת עולם (ז) :

קרני אור

פיזה: (טז) סכום חמין וכולג זיין כי אם הוכל תיתך, מלבד תלמיד ככפרן מון טבאל, ומיינו עס רבנן בדבר טהרה, חכל לך יקפיד כליה"ק בסוף הרכמות ויוחמר בסוף זעיר גס לינקנה, וכן כלהן עוז כולג זיין וכד"ק צוין כמליצה מתערכ עס רבשי ומיינו חלב, ומ"כ חס כמספט הרכס וכן הכהך": (יז) ומיין בה שומן: (יח) כס"כ כל הלב וכל דס לך תחכלו: (יט) נמעה יוסר קלבל רב עמש וכאן פ"י סג' ר"י קהריו (חולאת יתקח) וסקונת לצטיסיר כמליצה תמיימת נט בענ"ס יוסר טעם מלבד רב עטום חמיבור רב גולג רטיגו, ומיין גודת צוין בדבון רטיגו

מן הוריו ביז"ו, ע"ג זה נטהו טענו כי סכום תמייתך מט לפניך יוסר טה
מן רב סכום מהונך בסך נגיד סליני, והוא דעת ר"ג במספרה. שמהר לבניין מה שכלל ב-
סכום סיכון ליטות, וכי סיכון כמפורט ונזכר דרכך פ"ז פרשך י"ד, לנוכח סיכון מוגבל כוח מסתי מלוות מזק-
לוות, כל דבר סכום מהונך ומתאפשר לאפשר סיכון מקומות קרי פיקולות: [ה] וכ"כ (מספרה) ויחס עז, ספק ספין-
סכל פלט בט עונש חליפה, פ"י ע"ב נ"ה כלל סכוטוב כטב וגוז נחתת: [ו] פ"ז במאמר מה שכלל פ"ז וכמסמך

מקורי רשי

קְסַלָּת י' י"ג

מְשֵׁה לְמִיסָּרֶב: בְּמַלְיָא עַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִיסָּר אָנָשָׁן
אֲרִי יְחֹוב פְּשָׁלוֹ מִפְּלָל
פְּקֻדִּיאָה דִּי לֹא כְּשָׁרוֹן
לְאַתְּ עֲבָדָוִי עֲבָדִים מִןְחָדָר
טְנוּהָן: אָם פְּהָנָא רְבָא
יְחֹוב לְחוּבָת עַמָּא וַיַּקְרַב
עַל חֹבְתִּיהָ דִּי קָבָת תּוֹרָה
בְּרַת תּוֹרִי שְׁלִים קָדָם יְיָ
לְחַטָּאתָה: רַוִּיתִי יְתָהָר
תּוֹרָא לְתַרְעַמְשָׁפָן זְמָנָא
לְקָדָם יְיָ וַיְסִמוֹּךְ יְתָהָרִיהָ
עַל רֵישׁ תּוֹרָא וַיְכֹומֵם יְתָהָר
תוֹרָא קָדָם יְיָ: הַ וַיִּסְבַּב
פְּהָנָא רְבָא מִדְסָא
דְּתֹרָא וַיַּעֲלֵה יְתָהָר

רשות

(ב) מכל מצות ה'. פ"י רגוטינו א) אין
חטאת צהה Allah על דבר זודונו לו וכלה
ו贖נו בטלת ה): מאחת מהנה. ממקלת
חמת מין כנו סכום בנטה טס מסמונן,
כח מנהול דן מדיניל (ב) ב): (ג) אם
הכהן המשיח יחטא לאשמה העם.

mdlato הינו חייך חלאה כהעלס דבר נס סגנת מנטה ג) (), כמו שנזכר להלמה
כטס 7) ונמלס דבר מעיני הקבל וטענו ה) ר), ופזונו לפי חנוך ז) כהיכך כגדול חוטף
חסמת העט כו如此 זה טנן מלאיון צו לכפר עליהם ולהתפלל בטרם ונתקה מוקלקל ז) ה):
פר. יכול זkan מ"ל כן חי כן יכול קטע, ת"ל כל פל אה כיילר ז) פל כן ג' ח) ו): (ק) אל
יהל אור כרוני א/or

ידל אוד

(ה) לפי זיש חוטף כמיילד וויס כבונגה נסחמל כלהן
וככל הפלשה כבונגה: (ב) סלאג יתקיינו
חעתה על מ"ע, ולחעפ"י שקייבין על זדונו כרת,
כמו פסח ומילה, שנסחמל חלק ליה תפוצה, מכלל
ובכל"ת הכתוב מדבר, וכן לה יתקיינו חממות על
מנדרף כי נלבול ליגנו מטעמה (רלט"ג): (ג) טמות

מקורי רשי

בנוזו ג' (ז' ז' ז') טוטרים היא, ולא נכתבה בנוסחאות רבות ישנות (הוכרו): א) סלולם, כויפות כ"ב ב': ב) ספלולם, סכת ק"ג ב' ח) לאפוקי טילה ופסח דאין בו אלא ברת, ולא על דבר ולקוט כס"ד : ג) סלולם, כויפות ו' ג', ילקוט כס"ו ילקוט כס"ו שיש בו לאו וטיהת ב"ד, ולא ברת: כ) שאף אם עשה וטס"ו: ד) סלולם ילקוט תפמ: ה) ילקוט כס' ז' סלולם קצת הדבר, צריך שיהיה דבר שלם, כי הוא שם קטן בט"ע: ג) פ"י לכתהילה נעלם הדין ממנה ועל פ"י טעותו שננתה מעשה, אבל אם הורה הכהן לאחרים ועשוי עפ"י הוראתו פטור הכהן מרכחיב על חטאחו אשר חטא, וב"ה (ספרא) על מה שתטא הוא מביא ואינו מביא על מה שחתאו אחרים: ד) פ"י דינן באשמת העם, והושווה משיח לצבור: ה) וב"ה (ספרא) חרוי משיח כצבור מה צבור אינו מביא אלא על העלם דבר עם שננתה מעשה, אף משיח כן: ז) ולא פטור ממש, דאלו לפטתיה דקרה מה ה"ל לאשמת העם, שאין לה טעם בכחוב כלל: ז) בגין (ילקוט כס"ח) עלובי מדינה דאסיה פודנגורום (פ"י שהרומא חוליה בטורגרא): ח) וב"ה (ספרא) בן שלש כדורי חבטים: ילאו

אָבִת צְדָקָה

ב נפש כי תחטא. לעשות בשגגה (ג) אחת
מצוות לא תעשה שיש עליהם ברת
או מלכות (ב) [א]. וטלה נפש כלל לישראל
ולנור, כי בן כתוב (ג), ואחר בן פרט זה החל
מהכהן הנדול, והוא הכהן המשיח: ג לאשמה
העם, שהורה שלא בהונן, ואשם העם וכולם

קרני אור

[א] עיין (הנצר תרכס גלוון 21) מה שטעיר פ"ז כרב מ' מיש יעקב לונגער יב לך"ק ליגלוין, כל מה מין מניחים קרבן מהלך על אגנת ל"ת שיש תדונו כרת לה מלכות לנדר סכת"ד, וע"ז חסינו כרב כמ' מ' מיש יוכף פלטמאן מהע שמיעין על וdone כרת מה קיה מטה, כמו

אננהת יהודה

טופרים היה, ולא נבחנה בנסיבות רבות ישנות (הוכرون):
 ה) לאפוקי מיליה ופסח דין בו אלא כרת, ולא על דבר
 שיש בו לאור וטיהת ב"ד, ולא כרת: ג) שאף אם עלה
 קצת הדבר, צריך שיהיה דבר שלם, כי הוא שם קטן
 בט"ע: ג) פ"י לכתילה נעלם הדין ממנה ועל פ"י טעה
 לאחרים ועשוי עפ"י הוראותו פטור הכהן מרכח על ח-
 מביא ואינו מביא על מה שחייב אחרים: ד) פ"י דעת
 חרוי משיח הציבור מה צבור אינו מביא אלא על העלים ד-
 מש, דאלו לפטיה דקרה מה ה"ל לאשחת העם,
 מדינחא דאסיא פודנרוום (פ"י שהרומא חוליה בט-

המשיח מכם הפר והביא אותו אל-
אהל מועד: וטבל הכהן את-
אצבעו בדם והוא מזידם שבע
פעמים לפני יהוה את פניו פרכת
הקדש: ונתן הכהן מזידם על-
קרנות מזבח קטרת הסמים לפני
יהוה אשר באهل מועד ואת כל-
הס הפר ישפך אל ייסוד מזבח
העליה אשר-פתח אהל מועד:
ח ואת-בל-חלב פר החטא תירים

אבן עזרא

אהל מועד. למאן וגביות עולמים שונים (ד) (ב), או פירוש לאשחת העם להיכל ט): (א) את פניו פרכת הקדש באשחת כל בני אדם (ג), ונזכר בן בעבור שהכהן הוא נשא התורה, והוא עצמו נשמר כנגד מקום קדומם, מכון כנגד בין קדוש לשם (א) : על חטאתו. בעבור חטאתו, וכבדים (ז), ולכך נוגעים דמים נפלכת ואשר הוא נдол יקריב הפר שהוא הנדול וחס נגנו גנו (ח) : (ז) ואת כל טבל הקربים על נבי הטובה (ז) : וטבל דם. צלי הס (ז) ט) : (ח) ואת כל המשיח בעצמו וטעם שבע חלב פר. חלו סילול מה פ"ל פר לרבות פל כל יוכ"פ לכליות ולחכמים יוומלת יג) י) : החטאות. לפיכך טעוי טכו"ס לכליות ולחכמים יוומלת יא) : ידים ממנה. מן המוחתר י) :

קרני אור

כנ ס, גמל' טו טו): (ד) שנחטטו ילהמו נס העס, רב מטרכינט (פס גליון 22) לע"ד למ קפס מיידי, כי שיטעה נבלכה, ויעשו כкорחותו: (ה) אם העס כנס יועט סכל מייני כליפות דינס כן טום, טום עבוי הצמו חמץ הלווי נו שלג חמורות: (ו) והוא נטמו ספנילס נזון כלע טריס וקטרלה פיך כרת וכעדיס לג חטף: (ז) וכדרו"ל (ספרה) כן סלא סניא כדורי וסמרלה מיב מלוקות, וחס נלקה נפער חורת כמו שלול מונקס מכות נג (ח) כל חייני כלימות זלק נפערו מיידי כרימחס, וכרכמ"ס נפי' קמאנס בס, ונרים פ"ג סס פ"י חס ויק לחס עטה צונס לסר סנלקה, כי כן חתך כס, "רמיין לנ סטדי וכוכ' כי כל מהו כי רמיון כרת בכל, מה מיתה בידי דמים ויקס מהו חיוב כלע מס, כסיקיס וקה נעדיס וקטרלה לוקס, ומקה סנלקה ועסס צפונס גלער מן סכרכט" עי"ט, ולפ"ז יט כל"ת סיס נס כרת, מהל מחמי שעונקס חלה, כרת חס ענבר גלוון בכל עדיס וקטרלה ומלקות חס ענבר בלוון בעניש וקטרלה, ולו חס נלקה נפער מיידי כרת, ומ"כ נלקו דרכי סרלה"ע טה מר סטיקס כרת (כלם עדיס וקטרלה) מה מלקות (חס עטס חמוץ ספנילס גענימה וסתמו בו. טלו נלקה עליו, וגטער נמסוכתו מכרות וק"ל), ופס (גליון 31) נ"ל סרכ"ג מ' קאל געמן סקיס מה"ז ליק"ק ווילטערן (הונגעערן) ווילט"כ יט בילוטיס ווילט מהרי דכני סרכ"ג מ' קיט פה למלך לסכלין למת סמ"ז ו"ל לדעת סרכמ"ז עי"ט: (ב) סקס נטח עון מנסיגו ווילט על יוס, וכן נחלמת

מקורי רשי

ילקוט סס: (ז) ספלו, מנחות כ"ז ב' ילקוט תפ"ט: (ח) פין המרכבת היהת פרושה בכל רוחב יומל' כ"ז מ', וככגמת ספרה סס: ט) ספרה. זנחים כ"ט המשן סכחול הרומי עד כהה הצפוני שהס עשר אמות, ובאמצע רוחב הפרכת היהת ההזאה, והוא רק חלק מ': (ז) ספרה: (א) ספרה ילקוט תפ"ט: הפרכת הסכוון כנגד אמרתים ומחזה של בין הבראים? (ט) דר"ל לכתחילה בעין את פניו פרכת שלא יגעו בפרכת וכדי עבר. אם נגעו נגעו, מדלא כתיב על פרכת טשכט אף אם לא יגע: יב) אעפ"י שכבר זהה פצנו קרי ליה כל הדם: (ז) כי שתי הכליות וויתרת אין חלב ולא נאפרו באכילה, וכן לדרכות נס הם, עיין הפטבר לנתח"ט, וכחהותם ס"י ר"ל: (ז) צ"ל ס"ן הפטבר" וכ"ט בספרה

אנקלום

גָּאַתְּנִיתְמְרִתְיְזְבֵּחַוּת
טְרֵפָא דִּי צְלִיכָּו דִּי אֶל
גְּסִפְאָ נִזְתָּחָרָא דִּעַל
כְּבָדָא עַל פּוֹלִיחָתָא
יַעֲדִינָה : יְקֻמָּא דִּי
מַתְפְּרִישׁ מַתּוֹר גְּכָסָת
קִידְשָׁא וַיְסִקְנֵנוּ בְּהֵנָא
עַל מְדָבָחָא דְעַתָּתָא :
אֵיתָמְשָׁה הַוְרָא אַנְתָּא כָּל
בְּסָרִיה עַל רִישָׁה וְעַל
גְּרֻעוּתִי וְעַנוּתִי וְאַוְגְּלִיהִי :
יבָּנְפִיק יִת כָּל הַוְרָא
טְבָרָא לְמִשְׁרִיתָא לְאַתָּר
דְּכִי לְאַתָּר בֵּית מִישָׁר
קְטָמָא וַיּוֹקֵד יִתְהָא עַל

מִמְנוֹ אֶת-יְהִתְלָבְּ הַמְּבָסָה עַל-
הַקְּרָב וְאֶת פְּלִידְהַתְלָבְּ אֲשֶׁר עַל-
הַקְּרָב : ט וְאֶת שְׂתִּי הַפְּלִיּוֹת וְאֶת-
חַחְלָבְּ אֲשֶׁר עַל-יְהִינָן אֲשֶׁר עַל-
הַפְּסָלִים וְאֶת-יְהִתְרָת עַל-יְהַכְּבָד
עַל-יְהַכְּלִיוֹת יִסְרָנָה : י בְּאֲשֶׁר יוֹרֵם
מִשּׁוֹר זְבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירָם
הַפְּהָנוּ עַל מִזְבֵּחַ הַעֲלָה : יא וְאֶת-עֹזֶר
הַפְּרִזְוֹ אֶת-יְפָלֵב שְׁרוֹעָל-רָאשָׁוֹעַל-
פְּרָעִיו וְקָרְבּוֹ וְפָרְשָׁו : יב וְהַזְׁצִיא אֶת-
פְּלִידְהַפְּרָעָר אֶל-מְחוֹזָן לְמִחְנָה אֶל-

ריש"

פעמים תמצאו בפרשנאות וירא בלק (ח), סלה ינתחו קודס הסלה חלדו, (מ' ט) : ובעבור גודל מעלה הבנת הנדרול יהה מדרם חטאתו (ו) כאשר יורם. מלוון לימולין סמפורצין על פרchat הקדש (ט) ועל קרנות מזבח צוואר זכה נצלמים ט), וכי מטה פ' זוכם הקטרת (ו), וכל הפה חזק מהחלבים ישורף נצלמים סלה פירקס בלאן הילו לפיקטו נצלמים, מה נצלמים לטמן יב) אף זה לטמו, ומה נצלמים סלאס לטולס אף וזה טולס יט) יג), ובצמיטת קדסים מלדיינו ללימוד סלהן למדין למד מן קלמד בקדסים צפ' ליזקו מקום יט) יד) : על הכבד על הכליות על ראשו ועל ברעיו כוון לטון מוספת כן כמו מנגד: (יב) אל מקום מנגד: (יב) אל מקום מ风俗 לעיל מקוס מוקן לטומחה לטולין חכמים מנוגנות יד *) ולכית נקבות טוליך למול מחוץ למאנס זה סאה חזק לטוליך טיקלח מקוס טשול (ד) טו) : מהווים למחנה. חזק לטעם מchnot טז), וככית טולמים חזק לטוליך (ה), כמו טפילות טולמיים לטוליך (ה), כמו טולמיים בטומחה.

יהל אור

מכמים: (ח) עיין צפ' כה' ויל' גמל' כה' ה: אין סקלה זכין קדשי סקדים: (ו) והו מזבח (ט) וכן פ' הרכנ"ס, לפי הפסט כוֹ פְּרָכָת הַמְּכָדִיל הַפְּנִימִי, סלהן טליו סוס קערה רק קטרת סמיס

מקורי ריש"

בספרא זבז"ל: טו) למה כתוב רשי' ת"כ כאן, אטו יב) מין זנים ד' ל' יג': אין ספלה מינומל ט' גו ל' מתחלת העשרה עד כאן איןו מתרות בתנאים, ואולי ילקוט תפ"ט: יד) זנים מ"ט ב' ילקוט טס: יד*) ויקיל שאטורי ת"כ, איןו מחובר למה שלפנינו, אלא למה יד: טו) ספלה ילקוט תפ"ט ז) ספלה ילקוט טס: שאחריו, תורה בהנים באשר יורם מאותן אימורין וכו', כלומר בת"כ נדרש כאשר יורם לחקישו לשלים, אבל בגין איזהו סקיטן נדרש באופן אחר (חוורון): טז) פ"ז אורות דבריהם הנשרפים מבנו ע"ג הסובכת, והם היותרות ושותי הכליות והחלב אשר על הקרב: יט) ובסתרא טה שלמים מבאים שלום לעולם, אף זה מכיא שלום לעולם: יט) כ"ה (ובחים ט"ט ב') סאמור רבא דבר הלמד בחיקש שאין חור וטלטד בධיקש, מהכא דכתיב "כאשר יורם טהור זבח השלמים", ע"י"ש כל המתאר ובפ" רשי' שם, עיין ס' המצוות סי' ר"ג טמזה עשה טה שאין למידן מן ההיקש, והיטיב לבאר כלל לטרד הקדשים יודוי הרב הנאון ט' טרדי בריוף אב"ר דק"ק לנוא בסוף ספריו חקלתפוחים: כ) כ"ה (ספרא) שהיתה טקומו טהור, ואם טמא יטהרנו, פ' אעפ"י שהיה מהור בעת שפיכת הדשן וגטמא אח"ב צרייך שיטהרנו: כט) חזק לירושלימים: גנו

אבן עוזא

פעמים תמצאו בפרשנאות וירא בלק (ח), סלה ינתחו קודס הסלה חלדו, (מ' ט) : ובעבור גודל מעלה הבנת הנדרול יהה מדרם חטאתו (ו) כאשר יורם. מלוון לימולין סמפורצין על פרchat הקדש (ט) ועל קרנות מזבח צוואר זכה נצלמים ט), וכי מטה פ' זוכם הקטרת (ו), וכל הפה חזק מהחלבים ישורף נצלמים סלה פירקס בלאן הילו לפיקטו נצלמים, מה נצלמים לטמן יב) אף זה לטמו, ומה נצלמים סלאס לטולס אף וזה טולס יט) יג), ובצמיטת קדסים מלדיינו ללימוד סלהן למדין למד מן קלמד בקדסים צפ' ליזקו מקום יט) יד) : על הכבד על הכליות על ראשו ועל ברעיו כוון לטון מוספת כן כמו מנגד: (יב) אל מקום מ风俗 לעיל מקוס מוקן לטומחה לטולין חכמים מנוגנות יד *) ולכית נקבות טוליך למול מחוץ למאנס זה סאה חזק לטוליך טיקלח מקוס טשול (ד) טו) : מהווים למחנה. חזק לטעם מchnot טז), וככית טולמים חזק לטוליך (ה), כמו טפילות טולמיים לטוליך (ה), כמו טולמיים בטומחה.

מנחת יהודה

בספרא זבז"ל: טו) למה כתוב רשי' ת"כ כאן, אטו יב) מין זנים ד' ל' יג': אין ספלה מינומל ט' גו ל' מתחלת העשרה עד כאן איןו מתרות בתנאים, ואולי ילקוט תפ"ט: יד) זנים מ"ט ב' ילקוט טס: יד*) ויקיל שאטורי ת"כ, איןו מחובר למה שלפנינו, אלא למה יד: טו) ספלה ילקוט תפ"ט ז) ספלה ילקוט טס: שאחריו, תורה בהנים באשר יורם מאותן אימורין וכו', כלומר בת"כ נדרש כאשר יורם לחקישו לשלים, אבל בגין איזהו סקיטן נדרש באופן אחר (חוורון): טז) פ"ז אורות דבריהם הנשרפים מבנו ע"ג הסובכת, והם היותרות ושותי הכליות והחלב אשר על הקרב: יט) ובסתרא טה שלמים מבאים שלום לעולם, אף זה מכיא שלום לעולם: יט) כ"ה (ובחים ט"ט ב') סאמור רבא דבר הלמד בחיקש שאין חור וטלטד בධיקש, מהכא דכתיב "כאשר יורם טהור זבח השלמים", ע"י"ש כל המתאר ובפ" רשי' שם, עיין ס' המצוות סי' ר"ג טמזה עשה טה שאין למידן מן ההיקש, והיטיב לבאר כלל לטרד הקדשים יודוי הרב הנאון ט' טרדי בריוף אב"ר דק"ק לנוא בסוף ספריו חקלתפוחים: כ) כ"ה (ספרא) שהיתה טקומו טהור, ואם טמא יטהרנו, פ' אעפ"י שהיה מהור בעת שפיכת הדשן וגטמא אח"ב צרייך שיטהרנו: כט) חזק לירושלימים: גנו

אונקלום

מִקְרָם מַהוּר אֶל-שְׁפֵךְ הַדְּשֵׂן וִישְׁרָף
אָתוֹ עַל-עֲצִים בָּאָשׁ עַל-שְׁפֵךְ
הַדְּשֵׂן יִשְׁרָף: פ' ג' וְאָם פְּרִיעָת
יִשְׁרָאֵל יִשְׁנוּ וַנִּגְלַם דָּבָר מְعִינִי
הַקָּדְלָה וּעֲשָׂו אֶת-מְכֹלֵם צָוָת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשֵׂנָה וְאַשְׁמוֹ:
וַיַּדַּעַת הַחֲפָאָת אֲשֶׁר חָטָאת
עַל-יה וַיָּקְרִיבוּ הַקָּדְלָה פֶּר בְּרִיבָּךְ
לְחָפָאָת וְהַבְּיאוּ אָתוֹ לִפְנֵי אֱהָל
וְזָקְנֵי הַעֲדָה אֶת-זִדְחָם עַל-רָאשָׁךְ
וְשַׁחַט אֶת-דָּפָר לִפְנֵי יְהוָה:

אָבִן עֹזֶר

יום ז) ובמגדליין יח): אל שפך הדשן. מוקס טופכין צו כדין כסולק מן המזבח רשן הטובה (יב): יד וגורה החטא. וכן טשטח הבהן הנדול ואם איננו נזכר (יג) כי אם לא הודיע אליו חטאתו לא יקריב פר החטא (יד), ויש אוטרים כי בכלל שנה (יג) עדת ישראל. הללו סגדליין כנ) כא): יקריב בן שטח חטא (טו), והזכיר עם כל עדת ישראל ונודעה החטא (טו), שחבחן ונעלם דבר טעו לכוון כלחת מכל יתבן שידיים (יז), ואין טי שידייע לבחון רק עצמו (יח) [ג] וחטא הקהיל בחטא הכהן הנדול בכלל משפטיה (יט), והנה הכהן הנדול שקול בוגר בכלל ישראל (כ): טן זקני העדה, הם המנהינים (כו) [ד], וهم יסתכו את ידיהם בעדם ובעד כלל ישראל, כי לא קרני אור יהל אור

קרני אור

מקורי רשי
מנחת יהודה

בנקל' ובנרב'. (ו) חוץ לחלק מהנות : יה"ז ובד"ק ספממת סמנסיג גוימת תקלות רבות לפניו (טדי); באל' ביצה נדרף". (יב) וכן ח"ה ויוג"ע על [ג] ומ"ז כתוב סמנול לנחכ"ס, ולא ירעוי למס כטיגען מטל בית מיטל קטמל יחוקל, וכ"ה (ספרה טס) כסג נדיי סטורך למ' יורוכו מכמי יסרגל שכנלו מסלט סכלקס : [ד] וכ"ס (ספרה, טנד' יג ז) כסינודין טבנדס, ולדעת ר' יסולס טס משאך ולודעת ר"ט טלסק' עפס"י שכנתת אריפתוlein טס דמן : (יג) ה' טלה נוכל בכח"ג "ונודעה" : (יד) וכן פ"י הרמן"ז : (טו) וזה ה' כזעיר בכון המשים "ונודעה" : (טו) פ"י ממלר זה שב הלטיל על סיروس, וה' על כי"ה, ופי' אנטם טלה כזעיר בכח"ג וכזעיר כנלה יסרגל : (יז) טמךמו : (יח) אריך להתודע ולזה ה' טיך ניכ' מלה ונודעה שמתמעו טלה כזעיר כזעיר ונודע למחריס : (יט) כי כמו טsieח חטלה בכון מsieח מפי' שכטונג קטיר מה כטפור מכל מלה ד' ה' טבר ה' חטינס, וכס הכריות כנוளיס בתורה והתייר ה' לטס טיטטו לדבר טוזו כרת כרייתו טאג בחבשו טסום מותר, וכך היה חטלה בקהל כו' קהופן טמו (רלי"מ) : (כ) ע"כ דין מהל ל.ס : (כט) מניני

טנחת יהודה

אקורד רשי

י) דף סימן טום' טס ד"כ תון לוז' ייח' קפ' מ"ב ב'; ככ) וחוזא מקומ שושטכין בט' הדישן הטטטאלק טן האזובח,
יט) נטען ('ד'ב') ספלה: באה) ספלה ילקוטקס: כב) ספלה: אך שאין עחה שם דישן: כג) וצ'ה (ספרה) חנזה
האיינוחהה

וַיָּהִי אֶת-בְּתֻן הַמֶּשִׁיחַ מָקוֹם הַפֵּר
אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד: ז' וַיַּטְבֵּל הַבְּتָן
אֶצְבָּעָו מִן-הַדָּס וְהַזָּהָב שְׁבַע-פָעָמִים
לִפְנֵי יְהוָה אֶת-פְּנֵי הַפְּרִכְתָּה: ח' וּמִן
הַדָּס יִתְנוּ עַל-קָרְבָּנָת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
כָּל-הַדָּס יִשְׁפַּךְ אֶל-יְסָוד מִזְבֵּחַ
הַעֲלָה אֲשֶׁר-פָּתָח אֹהֶל מוֹעֵד:
ט' וְאֶת כָּל-חַלְבּוֹיִרִים מִמְּנוֹ יְהוָה קָטֵיר
הַמִּזְבֵּחַ: ב' וַיַּעֲשֵׂה לִפְרֵר כִּי-אֲשֶׁר
עֲשָׂה לִפְרֵר הַחֲטֹאת כְּנָוִי עֲשָׂה-הַכֹּזֶב
וּכְפֵר עַל-הָם הַבְּתָן וְגַסְלָתָה לָהֶם:
כא' וְהַזִּיא אֶת-דִּין הַפֵּר אֶל-מִחוֹז

וועישו. צעקו לזכור על פיקס כה) כג) : יומן
(ז) את פנוי הפרכת. ולמעלה כה כה
חוואר חת פנוי פרכת פקרט כה), מצל
למלך ססלה טלייז מלינס בר), חס מיונטה
סלאחו פמליה צלו מתקימת, וחס כולס
סלאחו חיין פמליה כו) צלו מתקימת כו) חף
כהן כסחטח כהן מסיח עדין צס קדושת
קס מקום על סמקדס מסחטחו כולס חייז
כמתלקה קלוסה בה) : (יח) יסוד טזבוח
העללה אשר פתח אהל מועד. זה יסוד
מערכתי ססוח כנגד שפתח כה) כו) : (יט) ואת
כל חלבו ירים. ורעדוי סלה פ' כהן
טוחת יהודה

מנחת יהודה

בנין עיר זו זו
 האמיהנות שבישראל, ואינו זו סנהדרי נדולה: כד) ט"י
 כן) ספלט: כד) זכרים מ"ג ב': ב"ה) זכרים צס
 אילוקוט טס: כו) ספלט: כו) זכרים מ"ח ב': ב"ח) ספלט,
 אין חיבת ועשו חזרות לנצחרים אלא נקשרת עם תיבת
 הקהל הפטוכה לה, והכוונת שישנו ב"ד כהוו-אתם,
 רישסו הקבל על פיהם, ובשננה ג"כ (חוכרון): כט) בפרק
 כהן טשיח (ט' ו'): כו) ביאור מלת טפליה, רש"י: "ל ט"י שם בנטית חכורת עצתו, והמסכימים לדעתו אשר
 דברי טהרו עליהם ובערוך ט"י בני בית, ועין ערוץ השלם שפ"י חיילות, או בת עליון : כ') והוא מסולק
 מהיבתם: כמ) שתיסוד שכאותו רוח כננד פתחו של היכל הוא, וכ"ה (ובחים ט"ו א') שיריו הדס היה שופך
 אל יסוד מערבי של מזבח החיצון : כט) וט"י רש"י שם, קיצור מדיניות: נ) וראה דעת ר' ישמעאל (ובחים ט"א
 א'

**לִמְחָנָה וִשְׁרָף אֹתּוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁרָף
אֹתָהּ הַפֵּר הַרְאֵשׁן חַטָּאת הַקָּהָל
הַזֹּא: פְּכָבָב אֲשֶׁר נִשְׂיא יְחִטָּא וְעִשָּׂה
אַחֲתָת מִפְלֵמָצּוֹת יְדֹוָה אֱלֹהִיו אֲשֶׁר
לֹא־תַעֲשֵׂנָה בְּשִׁנְגָּה וְאַשְׁם: כִּי אָז־
הַוְדָע אֲלֵיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא בָּה
וְהַבְּיא אֹתְךָ בְּרָבָנו שְׁעִיר עַזִּים זָכָר**

אַבְנָעָרָא

יתבן שיטמכו כל ישראל (ככ) : כי חטא יהונתן שיטמכו כל ישראל הקהיל הוא . הפר (כג) [ה] , ואם ישנו ישראל ולא יעשה אחת טמצאות עשה , וקריבו פר לעולה ושיידר לחטא (כד) : כב אשר נשיא סמחלטן על זדונתו (כג) או הוודע . כמו כן קודע הדרבך , הלהקה זו יס טמסמין בלעון לה , והם במקומות זה וכן כהן גודע כי צור כמה כהן לא) : הוודע אליו . כקחנה סיה סבוכו טהור ליטר אלו. אחוזה הכתוב דרך קצירה (ל) . כתו לבחן (למ) , ונלחך מלון גודע לו טהיר סיה (ל) : והטעם שידע הנשיא בעצמו שחטא , או הוודיעו אדם אחר שראהו (לכ) [ח] , רדקוק הוודע אליו (בדר' בו נת) (לד) ויאמר כה נב) (לג) ויחסר הטודיע , כתו אשר ילדה אותה ללו (בדר' בו נת) (לד) ר' טשה הכהן כי הוא מהבנין שלא נקרא שם פועלו , כי החולם והשורק יתחלפו ,

קרני אור

[ה] עיין ספרם וכטמכו"מ סס סי' ל"ג טעם למלה טומ: [ו] וברוכב"ס ז"ל פ"י כהונן כמלינו מלך לטיה יטמם , כמו , ולכך ניתן כמי מלכות נרלו (מסמר וט) , כתו וכתב מלכות לשר ניתן ברכונו: [ז] וכמנמלן לנמס"ט בסוג עליו , וכתב סכטיל בכ' , בלהו מלך , ולט טיט בטנו לו לטיה בית מלך , כי גם מניינו סינלומו בסס מנות מרויות יותר כל סמאות טכלנו נו כל יטרמלן , ופיין סממעו סכלוין לת ספה' ו"ל וכתב שס תסיה סכונס על סמלן לבדו סיה קריין לכטוב סכטיל בכ"ט כטעת כתופת: [ח] לדמת ר' יונס מקוס ויו' בטוטוף כתו וסודע , ולדעתן יד"ק כמביין וכו' למי טהර וטהר , טמי' שזוכר כי טהר ויטס גטמו מטס , מושׁר מלון טלה טכל מעלא , לחרים: (למ) וטס קייל וטלן כתוב ונודעה הלו: (לכ) זרלו זונגע וכון פ"י קרטכ"ס , וטס , הלו גודע הלו פ"י לחרים: (לג) ונפתח הפע"ט וכד"ק "כמו פלייר , והאל נך: (לד) ופי' סמ' זיל סס , וטל הסודר

מנחת יהודה

א) כי ועשה לפדר בא לרבות יורתה ושתי נליות: (לט) וחוא דעת הח"ק , שלא בא לרבות היורתה והבלויות , שהרי כתיב בפטרה והקצת האימוריין . אינה טעכבה הכהרת ולזה פ"י שיורה על חזאות , שאם נחנן אחת לא כיפר: (לט) והנה רשי' ז"ל פ"י "נדע לו שאיתר היה" שטסטטש גודע לו כעגמו , וכן פ"י רשי' ז"ל (כריות י"א ב') הוודע אליו טשטט טעגמו ולא שירדי עזרתו אחריהם , זכ"ה (ספרא) ולא שיוציאו אחריהם וכ"ה (ילקוט זט"ט) דעת הרשב"ס והראב"ע שנודע לו ע"ז אחרים כי הורע לשון הפעיל הוא , וטשטטו ע"ז אחרים , תעין חבנת חמקרא ובהתה"ט מה שהאריכו לבאר בזח , ועיין קרני אור העירה ח:

וזום

אונקלוס

כטמא די אזקד ית תורא **לִמְחָנָה וִשְׁרָף אֹתּוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁרָף
אֹתָהּ הַפֵּר הַרְאֵשׁן חַטָּאת הַקָּהָל
הַזֹּא: פְּכָבָב אֲשֶׁר נִשְׂיא יְחִטָּא וְעִשָּׂה
אַחֲתָת מִפְלֵמָצּוֹת יְדֹוָה אֱלֹהִיו אֲשֶׁר
לֹא־תַעֲשֵׂנָה בְּשִׁנְגָּה וְאַשְׁם: כִּי אָז־
הַוְדָע אֲלֵיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא בָּה
וְהַבְּיא אֹתְךָ בְּרָבָנו שְׁעִיר עַזִּים זָכָר**

ריש'

מן מעכבות (ה) : (ככ) אשר נשיא יתבן שיטמכו כל ישראל הקהיל הוא . לסוני עקבי , לסוני סכטיל סלוי נומן לב נכני כפלת על סגנו קיז סמחלטן על זדונתו (ל) : (כג) או הוודע . כמו כן קודע הדרבך , הלהקה זו יס טמסמין בלעון לה , והם במקומות זה וכן כהן גודע כי צור כמה כהן לא) : הוודע אליו . כקחנה סיה סבוכו טהור ליטר אלו. אחוזה הכתוב דרך קצירה (ל) . כתו לבחן (למ) , ונלחך מלון גודע לו טהיר סיה (ל) : והטעם שידע הנשיא בעצמו שחטא , או הוודיעו אדם אחר שראהו (לכ) [ח] , רדקוק הוודע אליו (בדר' בו נת) (לד) ויאמר כה נב) (לג) ויחסר הטודיע , כתו אשר ילדה אותה ללו (בדר' בו נת) (לד) ר' טשה הכהן כי הוא מהבנין שלא נקרא שם פועלו , כי החולם והשורק יתחלפו ,

יהל אור

בעד: (ככ) ע"כ יטמכו המנכינים רלהטי סעדס: (כג) פ"י מלת הוה טב הל כפל טהו נ"ז , ולג' לחפה טהיה ל"ג: (כד) כמ"ט (כמ"ט טו כב) וכי חסנו ולג' חנסו מה כל המנות הלהקה , ומכוול סס פ' כ"ד , פר לעולה וטהיר לחפהה , הילן כהן בתננה נ"ת יקוריכו רק פר: (כג) כי מלת "טהר" לו חפול על מלת לטיה סס: (כו) וכמ' מלת טהר חחת מלת "טהר" , וכמ'רו וטס הפס' יטהר כהן: (כו) וכמ'קח"מ "טהר": (כט) אכתוב סס "טהר": (כט) וכמ' המלך הילן מלון על כל גטס , ועיין קרני הור: (ל) כי פיל"ל סידיע בחפהה מעלמו הילן טליון ט"ז לחרים: (למ) וטס קייל וטלן כתוב ונודעה הלו: (לכ) זרלו זונגע וכון פ"י קרטכ"ס , וטס , הלו גודע הלו פ"י לחרים: (לג) ונפתח הפע"ט וכד"ק "כמו פלייר , והאל נך: (לד) ופי' סמ' זיל סס , וטל הסודר

מקורי ריש'

ל. סלמה , טוויות י' , כ' מדרש מגדה , פס"ז ילקוט פס"ט: (לא) טווות כ"ה ל"ז: כתיב בפטרה והקצת האימוריין . אינה טעכבה הכהרת ולזה פ"י שיורה על חזאות , שאם נחנן אחת לא כיפר: (לט) והנה רשי' ז"ל פ"י "נדע לו שאיתר היה" שטסטטש גודע לו כעגמו , וכן פ"י רשי' ז"ל (כריות י"א ב') הוודע אליו טשטט טעגמו ולא שירדי עזרתו אחריהם , זכ"ה (ספרא) ולא שיוציאו אחריהם וכ"ה (ילקוט זט"ט) דעת הרשב"ס והראב"ע שנודע לו ע"ז אחרים כי הורע לשון הפעיל הוא , וטשטטו ע"ז אחרים , תעין חבנת חמקרא ובהתה"ט מה שהאריכו לבאר בזח , ועיין קרני אור העירה ח:

11

2

אונקלוס

דבר שלים: כד ויסמזה ידיה על ריש צפירא זיכום יתיה באחרא דיבום ית עלה קדם יי חטא הוא: כי ייסב בהנא מדטא דחטא הוא באצבעהו ויתן על קרנות מרבחה דעלתה וית דמייה יישוד ?יסודה דמדבחה רעלטה: כי עית בcli טרבה ייסק ?מדבחה בתרא נבשת קודשיה ויכפר עלה בנה א מהובתיה וישראליך ליהו: כי ואם אנש חד יחו בישו מעטא דארעה במעבה חד מפקודיא ביזי דא כשרין

ריש

והוא על משקל, וויסף הורד טזרופה (ברא' לט א) (לה) [ט], והנשיא יקריב שעיר, מטעם ורזייר מהגים או תיש (משלוי לא) (לו) [ו] כסירוש הנאון בת' משלוי (לו), והוא זכר למלת הנשיא (לה), רק לא יובא את דמו לפנים מהקדש (לט) [ויא] והכהנים יאכלו חטא הנשיא לבשר בעדו, כי בן בתוב (מ) ולא יאכל הכהן הנדרול חטא (מל): בן מעם הארץ. והם כל יהודים (מן) [יב]:

יהל אור

שם يولתה דרך קדרה: (לה) וככלו כתוב לו הודיע כדורק, וכן ט' לר' פ' למלת הבסיה יקריך טער טהור קל גמורלה, וכן ורזייר מהגים והתייס, שם קל' קמרון, וירונו לכלהם אף שם התקיפיס מהס: (לו) טפי' שאס נכדים גמיניס ויומא תפוסיס לבני חול' (יכמות ל' סע' ב', כיתות י' טע' ב') טהרו לו כורע להיו קערתו ולג' אודישט טמrios, הס תימס פסקי כורע לבון ספיעיל פום וטטטו ע' טמrios וכמי' רטב'ס ורלכ'ס ע' עי'ס מה טטהרין לבון טעםת היל' כיהם סנוגס, וקס סיון בקיהם נמליגת לבון טבירו: [ט] פין בטס' פ' ויקלח ט' לסת' ג', וסכת טמראם, וככוכ'ק מה טטהרינו גוס: [ו] וחיר שטחים טום לדין מן (גענול) כי ינמו מלט ואזרז מלטן זר, ונקרתן ען דבל טמאות (טמאות) סטמאות כדי ויפס נטפלו וטמאות מכל טמיות כאנקיס (טום'א): [ויא] וכ'ס (טמול) על קרנות מגש פושל, אף כל גלינות מונט טליימי: [יב] כי טפס חלט אס טמוטלים נפש, טכס'ג כל דנור קמנם וסקדז, וב'ג' בגוזל לטכוות אלצטם בנין דם לוט, וכיין דין לדין, וסאלן ניכלט טאטלט, וכל טמורות טס מעת יד טלא, וקס נאקייט

טכורי רשי

(ג) והם לא נשחת בצפן פטול: (ה) דהוא טשפם בחוויזה: (לב) טמל וטפס פ'ס'ב': לג) טלא, ונמים ז'

ויקרא ד ויקרא

תמים: כד וסמה ידו על-ראש השער ושותה אותו במקומות אשר ישחת את-העללה לפני יהזה החתאת הוא: כי ולקחה הכהן מדם החטא את באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה ואת-דמו ישפך אל-יסוד מזבח העלה: כו ואת-כל-חלבו יקטר המזבחה בחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחתאתו ונשלח לו: פshi כי ואם נפשائر תחטא בשגגה מעם

אבן עזרא

והוא על משקל, וויסף הורד טזרופה (ברא' לט א) (לה) [ט], והנשיא יקריב שעיר, מטעם ורזייר מהגים או תיש (משלוי לא) (לו) [ו] כסירוש הנאון בת' משלוי (לו), והוא זכר למלת הנשיא (לה), רק לא יובא את דמו לפנים מהקדש (לט) [ויא] והכהנים יאכלו חטא הנשיא לבשר בעדו, כי בן בתוב (מ) ולא יאכל הכהן הנדרול חטא (מל): בן מעם הארץ. והם כל יהודים (מן) [יב]:

קרני אור

טלה טסודוטו טמrios כמו כן יניל קרכן, ומם טממו ולט אודישט טטס במקהיט סעליס, מכל מה מיט מקומות מחייב הקין, טנמיהו לו סודע מהיו מ'ת, ועוד כי לסן סונע גירס יותר בסודעת טמrios מהו מהס טזוע לט בטמו (ו' מלהן) וכן כתכ הו'ס (כגנת טמאל) ויומא תפוסיס לבני חול' (יכמות ל' סע' ב', כיתות י' טע' ב') טהרו לו כורע להיו קערתו ולג' אודישט טמrios, הס תימס פסקי כורע לבון ספיעיל פום וטטטו ע' טמrios וכמי' רטב'ס ורלכ'ס ע' עי'ס מה טטהרין לבון טעםת היל' כיהם סנוגס, וקס סיון בקיהם נמליגת לבון טבירו: [ט] פין בטס' פ' ויקלח ט' לסת' ג', וסכת טמראם, וככוכ'ק מה טטהרינו גוס: [ו] וחיר שטחים טום לדין מן (גענול) כי ינמו מלט ואזרז מלטן זר, ונקרתן ען דבל טמאות (טמאות) סטמאות כדי ויפס נטפלו וטמאות מכל טמיות כאנקיס (טום'א): [ויא] וכ'ס (טמול) על קרנות מגש פושל, אף כל גלינות מונט טליימי: [יב] כי טפס חלט אס טמוטלים נפש, טכס'ג כל דנור קמנם וסקדז, וב'ג' בגוזל לטכוות אלצטם בנין דם לוט, וכיין דין לדין, וסאלן ניכלט טאטלט, וכל טמורות טס מעת יד טלא, וקס נאקייט

מנחת יהודת

(ג) והם לא נשחת בצפן פטול: (ה) דהוא טשפם בחוויזה: (לב) טמל וטפס פ'ס'ב': לג) טלא, ונמים ז'

לעתברדא ויהוב: כה או
אתידע ליה חובייה דיבר
חוב ויתמי קוילבגין ה
צפירת עיון שלימפה
נוקבתא על חובייה דיבר
חוב: כט ניסמוך ית ידיה
על ריש חטא תא ויכום
ית חטא תא באתרא
דעלתא: ל' ויסב בהנא
מדמה באצבעיה וויתנו על
קרנית מדבחה דעלתא
וית כל דמה יישוד
לייסוד אדרמדבחה: לאויה
כל פרפה יעה במא די
אטעד אתרב מעיל נבסת
קורשיא ויסק מהנא
למדבחה לאתקבלא
בריעא קדם י' ויכפר
עליה מהנא ווישתבייך
ליה: לב ואם אימר יתמי
קורבן גנייה? חטא תא
נוקבא שלימפה יייננה:
ל' ויסטוק ית ידיה עי
ריש חטא תא ויכום יתת

טו 29 ויקרא ד ויקרא

**הארץ בעשתה אחרת ממצות יהוה
אשר לא תעשינה ואשם: כה או
הודע אליו חטאתו אשר חטא
והביא קרבנו שעירת עיזים תמיימה
נקבה על חטאתו אשר חטא:
כט וסמן את ידו על ראש החטא
ושחת את דת החרטא במקומות
העליה: ל' ולקח הבתו מדמה
באצבעו ונתן על קרנית מזבח
העליה ואתפל לדמה ישפה אל-
יסוד המזבח: לא ואתפל דלה
יסיר פאשר הוסר חלב מעל זבח
השלמים והקטר הבתו המזבח
ליריח ניחח ליהוה וכפר עליו הבתו
ונסlich לו: פ' לב ואסיבבש יביא
קרבנו לחטא את נקבת תמיימה יביאנה: לג וסמן
את ידו על ראש החטא ושותח אתה לחטא**

אבן עורא

הollow האל צלמייס: (לג) כאשר הווער ואשם. טעל עבר, בסיו כי יקוז יצחק (ברא)
חלב טעל זבח השלמים. כלימולי מז' (מד): בח שעירת עויים נקבת. כי
טעלתו נקלה סטעלת הנשייא (מה) [וינ], וטעם
הollow צלמייס (לו): (לג) ושותח אותה ונסlich לו בפרשת שלח לך (מו): לב ואם
לחטא את. טמלח טמלח נקס חמלת לד: כבש. ואם הביא סטין הכבש לחטא את יביא

קרני אוור

עס סלען וולעלו טכניים כלויס (ליכ"ז): [יג] סמקו"ט
(מד) פ"י ואפס נפל האפס ההור כטודט בגנתו: סביהם כל לפי דעתם קרמאנס ז"ל כי כל מהר סיכ סטעל
יומל גוזל סיכ קרכט ממן פטור יומר ומלי וס סיכ בגנת
מעז טפليس נבל, ולען דעתך יותר גוזל מפ"ז, ולפעלת
ספיטם סיכ קרכן בגנתו טפלי רכל כ"ג ולטוי מין בגנתו טפלי גוזל קרכט
מנחת יהודה

(ט) ספיטם, וגנטו ר' ב':
ר' קלטר לא דזקא הלכו, אכא איסורי, יוורת, וחלב,
ושאר

ריש

הollow האל צלמייס: (לג) כאשר הווער ואשם. טעל עבר, בסיו כי יקוז יצחק (ברא)
חלב טעל זבח השלמים. כלימולי מז' (מד): בח שעירת עויים נקבת. כי
טעלתו נקלה סטעלת הנשייא (מה) [וינ], וטעם
הollow צלמייס (לו): (לג) ושותח אותה ונסlich לו בפרשת שלח לך (מו): לב ואם
לחטא את. טמלח טמלח נקס חמלת לד: כבש. ואם הביא סטין הכבש לחטא את יביא

אדל אוור

ינקליס עס סלען, לנכד קמלך הו הנכיה והכגן: עס סלען וולעלו טכניים כלויס (ליכ"ז): [יג] סמקו"ט
(מד) פ"י ואפס נפל האפס ההור כטודט בגנתו: סביהם כל לפי דעתם קרמאנס ז"ל כי כל מהר סיכ סטעל
יומל גוזל סיכ קרכט ממן פטור יומר ומלי וס סיכ בגנת
מעז טפليس נבל, ולען דעתך יותר גוזל מפ"ז, ולפעלת
ספיטם סיכ קרכן בגנתו טפלי רכל כ"ג ולטוי מין בגנתו טפלי גוזל קרכט
מנחת יהודה

(ט) ספיטם, וגנטו ר' ב':
ר' קלטר לא דזקא הלכו, אכא איסורי, יוורת, וחלב,

אונקלוס

לְחַטָּאתָךְ בְּאֶתְרָא דִי
יְפֹסֵית עַלְתָּא: לְרַיְסָג
בְּהַנָּא סְדָרָא דְחַטָּאתָךְ
בְּאַצְבָּעָה וַיְהִי עַל קְרָנָת
מְדֻבָּחָה דְעַלְתָּא וַיְהִי כָּל
רַמְתָּה יִשְׂדֵד לִיסְדָּא
הַמְּדֻבָּחָה: לְה וַיְהִי כָּל
פְּרַבָּה יַעֲדֵי בְּמַא דִי
מְתַעַדָּא תְּרֵב אִיכְרָא
מְנַכְּסָתָ קָדוֹשָׁא וַיְסַק
בְּהַנָּא יְתַהַן לְמְדֻבָּחָה
עַל קוֹרְבָּנָא רַי וַיְכַפֵּר
עַל וְהַיְהִי בְּהַנָּא עַל חֻבְתִּיה
דִי חַב וַיְשַׁתְּבִיק לִיהְיָה:
וְאַנְשָׁא אַרְיָה חֻב וַיְשַׁמְּעַ
קָל מָטוּם וְהָנָא סְהִיד אָז
חַזָּא אוֹ יַדְעָ אָם לָא יַחֲזִי

וַיָּקָרָא ד ה וַיָּקָרָא

בָּمְקוּם אֲשֶׁר יַשְׁחַט אֶת־הָעָלָה:
לְרַי וְלַקָּח הַבְּהֵן מִדְםָם הַחַטָּאת
בְּאַצְבָּעָו וְנַתֵּן עַל־קְרָנָת מִזְבֵּחַ
הָעָלָה וְאֶת־כְּלִידָמָה יַשְׁפֵּךְ אֶל־
יְסָדְר הַמִּזְבֵּחַ: לְה וְאֶת־כְּלִיחָלְבָה
יִסְרָר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חַלֵּב הַבְּשָׂבָב
מִזְבֵּחַ הַשְׁלָמִים וְהַקְטִיר הַבְּהֵן
אֶתְתָּם הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשִׁידָהוָה וּכְפַר
עַלְיוֹ הַבְּהֵן עַל־חַטָּאתְךָ אֲשֶׁר־חַטָּאתָ
וַיְנַסְלֵח לֹא: פְה אַנְפֵשׁ כִּירְחַטָּא
וְשִׁמְעָה־קָול אֱלֹהִים וְהָוָא עַד אָזָרָה

ריש

ונקהה כטו שערת עויפ (מו) [יד]: וטעם (לה) באשר יוֹסֵר חַלֵּב הַבְּשָׂבָב . סגולתו להה כי אין עם השערת אליה (מט): טנוינה חלילה טס לylimolion טו*) לה : עלashi ה'. על מזרות סמלם כתפיות למס פוליל"ט גלווע (ו): (ו) ושתעה קול אללה . בדגר זסוע נוד צו קנטכינעו סכוועה קלחס יודע לו עדות טיעיד לו (ו) א).

יהל אור

וכמיס , וכע"ז טעוייס : [יד] וכ"ס (ספ"ל) מלמד טעוייס סגולויס ועיין בטוט"ח ס"י רפ"ט : (א) בן ס"י סחנכה צלט' לטנטה סמללה ובקללה נליו, רק מטמייס סי' מסנייעיס הומו , וכוז עוניה למן כענין סטוטה . טכל טנפס טמץ עטס-מלס כי מולייס נליו וכקלמת גס צערת כהנחתה לג' חופה קליליות :

(ו) שם "הלה" האמתו פל סקללה בתנ"הית , דקיינו טהום חולה הקלה נקיוס לו צלילת מיזה דבר טהום יעצה לך וכך יוזמן לו לך וכך , ומיין גראן' כ"ד כפרה כ"ל בקרני חור . והנה הלה פושט רק מה כוציר קלה נצנחותו : (ג) פ"ז קלה נלה כל מי אגנו : (ג) כי קיל"ז וטעה קול מלה סכלוים מפיו מה : (ג') ונדר'ק "להעיך" :

מקורי רשי

לה) פין ספרה , ילקוט תפ"ט : א) סל"ה :
בכל האיטורי , אלא איטורי זו שאין בו הקרבת אליה
(חו"רין) : לו*) כל היכא זקדטא שיין לביית דהוינן כשבים רוזזה לופר נזרוים , והיכא דכתיב ב' קודם זההיט
כבשים הם קמניט (פענח רוא) ועיין התוח"ט , ויקראס"י קע"ה : (ג) איין גראעס פיער דיא פיערונג : (ג) לאפוקי
עד בעי' עד , וא' קרוב שא פסול , אעפ"ז . שפטע קל אלה פשוד :

כ"י

אבן עזרא

נקבה כטו שערת עויפ (מו) [יד]: וטעם להה באשר יוֹסֵר חַלֵּב הַבְּשָׂבָב . להביא האליה (מט)
כיב אין עם השערת אליה (מט): א ונטש כי תחטה ושמעה קול אלה .
הוא החרם (ה) [א] . וכן ואת אלית (שומ' יז ב) (ב) והבטוב אחו דרך קצראה (ג) וחזהיר שהייב העדר להניד (ג')
כיב אם לא יניד יש עליו עונש טהשם שיישא

קרני אור

כמיס , וכע"ז טעוייס : [יד] וכ"ס (ספ"ל) מלמד טעוייס סגולויס ועיין בטוט"ח ס"י רפ"ט :
(א) בן ס"י סחנכה צלט' לטנטה סמללה ובקללה נליו, רק מטמייס סי' מסנייעיס הומו , וכוז עוניה למן כענין סטוטה .
טכל טנפס טמץ עטס-מלס כי מולייס נליו וכקלמת גס צערת כהנחתה לג' חופה קליליות :

(ו) שם "הלה" האמתו פל סקללה בתנ"הית , דקיינו טהום חולה הקלה נקיוס לו צלילת מיזה דבר טהום יעצה לך וכך יוזמן לו לך וכך , ומיין גראן' כ"ד כפרה כ"ל בקרני חור . והנה הלה פושט רק מה כוציר קלה נצנחותו : (ג) פ"ז קלה נלה כל מי אגנו : (ג) כי קיל"ז וטעה קול מלה סכלוים מפיו מה : (ג') ונדר'ק "להעיך" :

מנחת יהודה

רשادر אמרדין לא כאפורוי כבש שנתרבכח בו אליה להקרבה
בכל האיטורי , אלא איטורי זו שאין בו הקרבת אליה
(חו"רין) : לו*) כל היכא זקדטא שיין לביית דהוינן כשבים רוזזה לופר נזרוים , והיכא דכתיב ב' קודם זההיט
כבשים הם קמניט (פענח רוא) ועיין התוח"ט , ויקראס"י קע"ה : (ג) איין גראעס פיער דיא פיערונג : (ג) לאפוקי
עד בעי' עד , וא' קרוב שא פסול , אעפ"ז . שפטע קל אלה פשוד :

2

14

או ידע אם־לוֹא יגַע ונשָׂא עוֹנוֹ:
באוֹנְפֵשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַבְלָה־דְּבָר טָמֵא
או בְּנִבְלָת הַחַיָּה טָמֵא או בְּנִבְלָת
בְּהַمָּה טָמֵא או בְּנִבְלָת שְׂרֵץ
טָמֵא וְנִعְלָם מִמְנוֹ וְהַזָּעָם טָמֵא
וְאַשְׁם: או כי יגַע בְּטָמֵאת אֶת־
לְכָל טָמֵאותו אֲשֶׁר יטָמֵא בְּהַ
וְנִعְלָם מִמְנוֹ וְהַזָּעָם יָדַע וְאַשְׁם: או

אנו עוזרא

(ב) או נפש אישר תגע וגו' ולהתלו
כטומלה כזו יהכל קדשים, והוא יכנס
הארבעה הנזכרות, והם חויר וחביריו (ז) :
למקדש (ג) טהור לנכלה שודו כלת במסכת
צנעות (ב) נדרס כן: ונעלם ממנה
וחטוף (ז) ושרץ טטה מהשמונה הנזברים (ח) :
כטומלה: ואשם נחילת קדש הוא כביהמת
ונעלם ממנה. ואחר כך ידע (ט) או נגע בזב
מקדש (ג): (ג) בטומאת אדם. זו
טומחת מט (ג): לכל טומאתו. לרבות טומחת מגע זכין חזות (ד): אשר
יטמא. לרבות סגונט בכונל כד (ה) בה. לרבות כולע נבלת טוקול (ז) וזה
ונעלם. וזה ידע (ז) סבכמ' כטומלה: ואשם. נחילת קדש הוא כביהמת מקדש:

קדמי אור

(ד) וכיור הכתוב טהרכיעו טהור עד בדניר מן הדנירים כין בריה כין נידעה, ולייס עליו כולה טהור ליה יעדתו ישן עליו טוועת הוללה: (ה) פ"י לדעתו טביה טפדות וכותג, ומכוון רב' סיביה קרבן הפס: (ו) למטה יה, ל' כ' ו' ו' חזיר, גמל, ספן ומלנכת: (ז) טהינס מכוחרים כסירוס נכתוב: (ח) למטה יה כת ל' וכט ההלד והעכבר והלכ זהנקה וכלהט וכחנט וכתנטה: (ט) וכן פ"י קרבנ"ס סנודע נו עכטיו טהור טהור טאנגע נולר פיק נאפעו חס טול פייב לו מה למ, זיליך לטאט טקון כלין כרי וטמך, ומביין לשס תלוי עד טיחנת טגלו טהיר טיין, וזה מביא מטהט כוין בכל מס תלוי. וזה גס טט מירוי נזונג גמור טנטה טנוועס לה ירע דניר

מקורי רשי

ב) דף י"ד מ', ספלים: ג) ספלים: ד) ספלים: ה) ספלים: ז) ספלים: ח) ספלים: ט) ספלים: י) ספלים, טנווות ו, ב) ילקוט טע"מ:
 בוניות נבלה ושרץ חטא, ולא הוורו טמנה אטילו הכהנית
 אי אפשר שיחייב הכתוב בוניותם קרבן, אבל אמר כי
 כאשר יטeo האדם ונעלם טמו הטומאה או כאשר ישבע ונעלם בטוט השבועה, ויחטא בהעלמה של אחת
 פאלה, יתחייב להביא קרבן ובידוע שאין בהעלמת הטומאה הטע וולתי שיأكل קדשים או יבא למקדש,
 ואין בהעלמת השבועה חטא זולתי שיעבור עלייה (רמב"ן): ד) ביןוי טומאתו מוטב על שם אדם, והם חטומות
 היוצאות פנשו, שהוא מתחבא בחס, ונקראים טומאותו בכינוי תקניין על שם פנו: ס) שדייט בנייה בעצמת
 זכוטםאה היוצאה פנו: ו) שאיןו מתחטמא טמנת רקנה, אם נכנסה הטומאה אל גוינו ישבעל אתה, כי
 נבלת עופ טהור מטמאת בכית חבילה דוקא, כלומר מטמאת את האוכלה לטטא בנדירים שעליו ואם נגע בת
 ולא בלעה טהור, אבל אם בלעה אטילו לא נגע כנון שתחנה לו חניריו בכית חבילה טמא: ז) ט"ט הוא
 זג"ל "וזהו ידע" וכ"ת חנ"י בס' האדרון ובס' נחלת יעקב, וכן רגיה מוכר לאברהם, וכ"ה בביאור שריל
 כלומר

נֶפֶשׁ כִּי תָשַׁבֵּעْ לְבִטָּא בְּשֶׁפְתִּים
לְדָרְעָא אוֹ לְהִיטִּיב לְכָל אֲשֶׁר יְבִטָּא
הָאָדָם בְּשֶׁבָּעָה וְגַעַלְמָמְנוּ וְהַזָּא-
יְדָעַ וְאַשְׁם לְאַחַת מְאֵלָה: הַזָּהִיד
כִּי-יְאַשֵּׁם לְאַחַת מְאֵלָה וְהַתּוֹדָה-
אֲשֶׁר חַטָּא עֲלֵיה: וְהַבְּיאָ אֶת-
אַשְׁמוֹ לִיהְוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חַטָּא נְקָבָה מִן-הַצָּאן בְּשֶׁבָּה אָרֶךְ
שְׁעִירָת עַזִּים ? חַטָּאת וּכְפָר עַלְיוֹן
הַכָּהֵן מִחְטָאתוֹ: וְאֶם-לֹא תִגְיַעַד
הַיְשָׁה וְהַבְּיאָ אֶת-אַשְׁמוֹ אֲשֶׁר חַטָּא שְׂתֵי תְּרִים
אוֹ יְשָׁנִי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְעַלְהָה:

רישוי

ו-טָהָר סְתָמָת וּבָה וִנְדָה (י) [ג]: ד לְבִטָּא (ד) בְּשֶׁפְתִּים . וְלֹא בְּלֹבֶב (ה) : לְהַרְעָה .
בְּשֶׁפְתִּים . דָבָר שֶׁפָּה (י) : לְהַרְעָה . לְטִי שְׁחוֹא
לְטַלְמָוֹן : אוֹ לְהִיטִּיב . לְטַלְמָוֹן חֻכָּל וְלֹא
חִיבָּה (י'ג) , אוֹ לְטִי הַגָּאוֹן לְהַתְעַנְתָּה (י') ,
חֻכָּל , חִיטָן וְלֹא חִיטָן ט) (ח) : לְכָל אֲשֶׁר
וְטַעַם לְהַזְכִּיר אֱלֹהָה (י) שְׁחוֹא חִיבָּה לְהַוּדוֹת ,
וְעַל הַאֲחֻרוֹת שְׁהָן מְצֻוֹת לֹא תַעֲשֶׂה לֹא יִתְוֹדָה
לְפָנֵי הַכָּהֵן וְהַקָּרְבָּן אֶחָד (ט) : ז וְאֶם לֹא
תַגְנִיעַ יְדָו . כִּי הַיְד הִיא הַעוֹשָׂה כָּל סְלָאָה ,
וְהִיא הַקּוֹנֶה , רַמְזָה לְמִי שָׁאֵין לו (ט) : אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעַלְהָה :

יהל אור

וַיָּוֹלֶט פְּכוּלָה הַצָּס וְכָל"ק וְמַהְרָן יַעֲשֵׂה : (י) יַסְלֵךְ
הַת הַס' נ' , הַו כִּי יִגְעַט כְּטוּמָת הַדָּס : (ו) טִיכְמָקָה
בְּשֶׁפְתִּים : (י'ג) לְמַי טְכוֹן חַיִיכ מִיחָה - נְכ"ד מוֹ
מִלְקוֹת : (י'ג) וְכַן ט' רְצַח וְעַל לְגַעַט לְטַלְמָוֹן
הַו לְהִיטִּיב לְטַלְמָוֹן חֻכָּל וְלֹא חֻכָּל : (י) ר"ל
הַטָּמֵס אַכְפָּל נְכַתּוֹב מְלָת הַלָּה , וְהַמָּר לְהַמָּת מְלָלָה : (ט) הַכְּמָז יִגְרוּם , וְטַעַם לְהַזְכִּיר אֶלָּא פְּכוּלָה מִיְּבָרְךָ לְהַתּוֹדוֹת
עַל הַלָּה מִלְּהָדָות וְעַל כְּטוּמָה , וְקַרְבָּן מְחָד , ט' וְקַרְבָּן טְנוּס טוֹמָה-כְּטוּמָה מְבוֹטוֹ
וְמָס לֹא יִתְוֹדָה קַרְבָּן הַפָּד : (ט) מְנִיעָה הַהָּגָנָה , כְּלָוָר שְׁלָג הַגִּיט יְדוֹ לְמִמְונָן שִׁקְנָה ז' ז' (ו' מָלָן)

מקורי רישי

כְּלֹוטָר רְשָׁי יִקְשָׁה אֶם גַּעַלְמָן אֵיך יַעֲצֵץ , וְמַהְרָך תְּחִילָה (ו) סְפָרָה צְנוּשָׂת כ"ז כ' ה' ט) סְגָלָה
יַעֲצֵץ , וְאַח"ב שְׁכָה : (מ) כִּי כָל חַפְעָלִים הַפְּרוּדִים עַל הַדָּבָר
יִכְאָרֶן אֶל הַלָּב , כִּי הַו הַדָּבָר בְּעֵצֶם וְרוֹאשָׂה , וַיִּאמֶר יְשָׁוֹ בְּלֹבֶט (כְּרָא כ"ז ט"א) הַלְכָה יְדָבָר חַהְטוֹכוֹת
(מִשְׁלִי כ"ג ל"ג) וְאֶם לֹא יִאֲמֶר לְבָטָא בְּשֶׁפְתִּים נְאָמֵר שִׁירָתוֹיִב עַל דְּכָור הַלָּב , לְכָן ט' בְּשֶׁפְתִּים וְלֹא בְּלֹבֶט :
(ט) כְּנוּן הַנְּשָׁבָע שָׁאָכֵל אוֹ שָׁאַיְשֵׁן וְלֹא אָכֵל וְלֹא יִשְׁעֵן , אוֹ שָׁלָא אָכֵל שָׁלָא אִישָׁן וְאָכֵל יִשְׁעֵן : (י) שְׁאָכְלָתִי , שִׁשְׁגָתִי ,
הַוָּא לֹא אָכֵל וְלֹא יִשְׁעֵן , שָׁלָא אָכְלָתוֹ שָׁלָא יִשְׁנָא וְשָׁוֹא יַעֲשֵׂן : (ו) וְאַח"ב נְהָעֵד , סְפָרָה כְּלֹבֶט

אבן עזרא

וְטָהָר סְתָמָת וּבָה וִנְדָה (י) [ג]: ד לְבִטָּא (ד) בְּשֶׁפְתִּים .
בְּשֶׁפְתִּים . דָבָר שֶׁפָּה (י) : לְהַרְעָה . לְטִי שְׁחוֹא
לְטַלְמָוֹן : אוֹ לְהִיטִּיב . לְטַלְמָוֹן חֻכָּל וְלֹא
חִיבָּה (י'ג) , אוֹ לְטִי הַגָּאוֹן לְהַתְעַנְתָּה (י') ,
חֻכָּל , חִיטָן וְלֹא חִיטָן ט) (ח) : לְכָל אֲשֶׁר
וְטַעַם לְהַזְכִּיר אֱלֹהָה (י) שְׁחוֹא חִיבָּה לְהַוּדוֹת ,
וְעַל הַאֲחֻרוֹת שְׁהָן מְצֻוֹת לֹא תַעֲשֶׂה לֹא יִתְוֹדָה
לְפָנֵי הַכָּהֵן וְהַקָּרְבָּן אֶחָד (ט) : ז וְאֶם לֹא
תַגְנִיעַ יְדָו . כִּי הַיְד הִיא הַעוֹשָׂה כָּל סְלָאָה ,
וְהִיא הַקּוֹנֶה , רַמְזָה לְמִי שָׁאֵין לו (ט) : אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעַלְהָה :

קרני אור

[ג] וְכָל (סְפָטָה) הַלָּס וְסְמָת , בְּטוּמָת לְמָס וְסְטָמָת
מִת , טְוַמְּלָאָה לְרִבּוֹת וְגִיסָּת וּוּלְדוֹת , וּפְלִי סְפָטָה
סְס מ"ז ס"כ , טְאַלְכָה מִן טְוַמְּלָאָה כְּטוּמָה-כְּטוּמָה מְבוֹטוֹ
סְסָמָה מְהַטְמָלָה בְּסָס , וּגְקִרְבָּן טְוַמְּלָאָה בְּכִינִי סְקִינָה
הַטָּמֵס אַכְפָּל נְכַתּוֹב מְלָת הַלָּה , וְהַמָּר לְהַמָּת מְלָלָה : (ט) הַכְּמָז יִגְרוּם , וְטַעַם לְהַזְכִּיר אֶלָּא
עַל הַלָּה מִלְּהָדָות וְעַל כְּטוּמָה , וְקַרְבָּן מְחָד , ט' וְקַרְבָּן טְנוּס
וְמָס לֹא יִתְוֹדָה קַרְבָּן הַפָּד : (ט) מְנִיעָה הַהָּגָנָה , כְּלָוָר שְׁלָג הַגִּיט יְדוֹ לְמִמְונָן שִׁקְנָה ז' ז' (ו' מָלָן)

מנחת יהודא

כְּלֹוטָר רְשָׁי יִקְשָׁה אֶם גַּעַלְמָן אֵיך יַעֲצֵץ , וְמַהְרָך תְּחִילָה (ו) סְפָרָה צְנוּשָׂת כ"ז כ' ה' ט) סְגָלָה
יַעֲצֵץ , וְאַח"ב שְׁכָה : (מ) כִּי כָל חַפְעָלִים הַפְּרוּדִים עַל הַדָּבָר
יִכְאָרֶן אֶל הַלָּב , כִּי הַו הַדָּבָר בְּעֵצֶם וְרוֹאשָׂה , וַיִּאמֶר יְשָׁוֹ בְּלֹבֶט (כְּרָא כ"ז ט"א) הַלְכָה יְדָבָר חַהְטוֹכוֹת
(מִשְׁלִי כ"ג ל"ג) וְאֶם לֹא יִאֲמֶר לְבָטָא בְּשֶׁפְתִּים נְאָמֵר שִׁירָתוֹיִב עַל דְּכָור הַלָּב , לְכָן ט' בְּשֶׁפְתִּים וְלֹא בְּלֹבֶט :
(ט) כְּנוּן הַנְּשָׁבָע שָׁאָכֵל אוֹ שָׁאַיְשֵׁן וְלֹא אָכֵל וְלֹא יִשְׁעֵן , אוֹ שָׁלָא אָכֵל שָׁלָא אִישָׁן וְאָכֵל יִשְׁעֵן : (י) שְׁאָכְלָתִי , שִׁשְׁגָתִי ,
הַוָּא לֹא אָכֵל וְלֹא יִשְׁעֵן , שָׁלָא אָכְלָתוֹ שָׁלָא יִשְׁנָא וְשָׁוֹא יַעֲשֵׂן : (ו) וְאַח"ב נְהָעֵד , סְפָרָה כְּלֹבֶט

וְתַבִּיא אֶתְכֶם אֲלֵיכָהּ פְּנֵי וְהַקְרִיב
אֶת-אָשָׁר לְחַטָּאת רָאשׁוֹנָה וּמֶלֶךְ
אֶת-דְּרָאשׁוֹ מִפּוֹל עַרְפּוֹ וְלֹא יִבְהִיל:
וְהַזָּה מִמֶּם הַחַטָּאת עַל-כָּרֵךְ
הַמִּזְבֵּחַ וְהַנְּשָׂאָר בְּפָנָם יִמְצָא אֶל-
יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הַזֹּאת: וְאֶת-
הַשְׁנִי יִعַשֶּׂה עַלְהָה פְּמִשְׁפֵּט וּבְפֶרֶג
עַל-יוֹרְכָהּ מִחְטָאתוֹ אֲשֶׁר-הַחֲטָאת
וְנִסְלַח לוֹ: ס שְׁבַיעַ יְאַסְדֵּיל אֶת-שִׁגְרִידָוּ
לְשִׁתְּתִי תְּרִים אוֹ לְשִׁנִּי בְּנִירִוּת
וְתַבִּיא אֶת-קְרֻבָּנוֹ אֲשֶׁר חַטָּאת

אבן עדרא

בקלין עליה ווילד כמפולס כלהן יג) י), טעם אחד עולה (יז) בעבר שלא תנייע ידו, אבל בכוונה שיט נס כפלית ממון חייכ בקלין אוילו עלה על רוחו מהישבה (ימ) [ד], והקрайב או אליה בଘטס יג): (ח) והקрайב את אישר לחטא את ראשונה יג). חנוך קודמת לטליה טו) יא) למחר לפלקליט טו) שנכנס לכליות, רילך פלקלייט נכנס רוכון חמלו יב): ולא יבדיל. היו מולק אליה סימן חד (ז) יג): עורף. כוונת גובכה הגדת חמוץ אמרוכט ללדר הלויה Ich). מול בערך, מול כרואה הפת בטולף, וכואח חורך כל חמורי הלויה יט) יד): (ט) וזה מדבר החטאתי. בטליה לה בטשין אליה מלוי כ) טו), וכחטאת כזח ומלוי הוו בערך כה) ומתיו, וסדר ניטה וכוקך למזבח ככ) טו): חטאתי הוא. לסמה כטלה, טלה לסמה פסולה: (י) במשפט. קרת הטעות בעולה בעוף כל נדבך בדרכך כפלה נג) יז): (יח) כי חטאתי הוא. וחין בדין טיקח יהל איבר

הַל אָד

הנ"י יגרום "לעולך" ככזהוב, פ"י, הטעס למי צלה ספס מגופו: (ד) וצ"ז כהכ כמכלול לנתק"ט ולכליו דין תנייע ידו יביה יותר ממעסיך סיכון רק כנ"ט ה'ח' להעתה: (יח) נתרעם על הצעית נטער דלווטו:
מנחת יהודה בקורין ריש"

מנחת יהודת

סבוכות סס : י) ספלט, סבוכות כ"ז, ב' : יא) ספלט וכקיס ז, ב', וצ' ל', ילקוט תע"ד : יב) ובקיס ו' כ', ילקוט יברלי ריבות עשריות האיפה סלת: יג) וטפורש בטזע סס: יג) ספלט, זכם ס"ס, ל' חולין כ"ה, ב: יד) ספלט, פולין י"ט ב' כ"ה ב', זבקיס ס"כ ב' : טו) זבקיס ס"ל ב' ילקוט סס : טו) זבקיס סס: יז) עיין ספלט, פולין כ"ל והנשאר בדים ימיצה (חוקוני): יט) כדי שבתחלת יכופר התאו, ואחרי כפודתו יקריב עולתו להתרצות אל אדוניו: טז) טליין, מלבד זכות, וו"ל הג' שי"ר (ערך פולין) והאט שהוראתה בל"י על חטליין, והטלה טורכבה טן פרא שהו קריבתה אל הדבר וקליטום שהו לשון קריאה זפי' הטלה אדווקאט"ז, עיין עורך השלים: ח) יכנן פי' הרשב"ס, סימן אחד נילק ולא שניים : יט) העורף הוא אחורי הפנים, לא אחורי הצואר, ברכתייכ כי טנו אליו עורף ולא פנים (ירט" ב' כ"ז) יכנן או"ל עורף דלהדי מגיס: יט) פול העורף הוא כל אחורי הצואר שהוא מול העורף ורוואהו באדם היושב מול חבירו, והוא מצד אחד, כל שהגרון בוגדרו מצד הפנים : כ) יכנן פי' הרשב"ס: כה) ובובחים ס"ד ב' אוחז בראש וגבוק: ככ) הוזה אדווי בגין עוף ומעלת וטורייד בכת והרם ניתן תפצטו, מיצוי כוחט בין אצבעותיו, ונוצק הדק הזולק למראך : גנ) פי' שהיא

אונקלום

בחלתה סאיון סולתא
להחטא תא לא ישוי עלה
משחה ולא יתנו עליה
לבונתא ארי חטא תא
היא: י' ויתינה לות
בחנאו יקוטז ברגא טנה
טלא קומציה בית
אד ברתת וינסיק
למבדחא עלי קורבניה:
ר' מטא תא היא:
י' יברפר עילוזי בחנאו על
חוותיה ר' ח' ב' מחדא
מאין וישתבק היה
ויהילכה במנחתא:
ר' זמילי י' עם משה

עשירות האפה סלת להחטא לא
ישים עליה נשמן ולא יתנו עליה
לבנה כי חטא הוא: י' ורביה
אל-הכחן וקמיה כהן וממנה מלא
קמוץ את-ז-אזרחה ויהקטר
המזבחה על אש יהוה חטא
הוא: י' ובפר עליו הכהן על
חטאתו אישר חטא מאלה
ונשלח לו והיתה לבן במנחה: ס
ד' וידבר יהוה אל-משה לאמר:

רשוי

אל ששה אחד בנדר האטורים (יט), והשני חטא קרנeca מסולר כד) י' (יב) חטא במשפט (כ) [ה]: יא עשירת האפה. מאכל הוא נגמר ונקלט לסתמה כשרה, סלול לסתמה פסולה כה) יט): (יג) על חטאתו אשר חטא. כהן סנה סכחוב, סקי כטילות וכדלות נחלם מטהתו כ) וכחן כרכי דלות נחלם על מטהתו, לדקו לכוינו בא) מכחן טהוס מטהה כסואה טשר וספירים מטעות לכשנה לו צעריך וכענין, יכין ממקלמן טפי תוליס, הפליס מטעות לסטי מורייס והענין יכין ממקלמן עסילית סהייפה (כו) הפליס מטעות לנעシリית סהייפה וספיר, יוסף טליקן, וייחיל קרנן עסיל, לך נחלם כהן על מטהתו: מאלה. ז' מלחמת מלחמות מלחמות כענין, לו צעריך וכטירות, כהן נחלם כפירות כחמולות כענין, מה כהן על מטהתו הוא כדלית, לו כDAL דלות כו), ומה תל? סיכול חמומייס סנקט יסיו כטירות, לו כדלות, לו כDAL דלות כו), ומה תל? סיכול חמומייס סנקט יסיו ככשנה לו צעריך, וכקלין יסיו כטוף וכקלין שכקלין יסיו כנעシリית סהייפה כה) היל מלחמת ככשנה מהיל (כט) לכסות קלין לחמולין לכשנה וצעריך אהס הסינה יס, ולה כחמולין לקלין לנעシリית סהייפה כDAL דלות כב): והיתה לבן במנחה. ללהם טל מנתח חוטה סיסו טריה נחליין (ג) וחאו לפי פטוונו, ולכטמיו לרפו (בג) וסיפר לכגן, אהס מוטה זה

יהל אור

פעס לולי דלות: [ה] ופסליים צמו סרכנ'ן ואל וכמכ (יט) כי ענס היל לעולא טיריגע על המזבח כינגד הליימוריין, לפי סנטאל חמימות קרייזים חמומייס על נדי המזבח: (כ) כמאנט כל מטהה, וכן פ' פרדי'ן, כדי טויה כהס חלק לכקניש והלק נגנו כי מהווחו

מקורי רשוי

קרני אור

מנחת יהודה

טהיא נמלכת בשני סיטנים, וכל התורות המפורשות בת, נ' (יח) מכם ו' (ט): יט) ספירה, מנחות ד' מ': כ) למלחין ובחולין ב' ב' כמשפט חטא העוף, ובסתרא כמשפט פ' י' : כב) כリスト טנטנה ג' מלחמת בהמה, עין התה'ם פ' של'ן: (כד) והושר טנטנה הני וחיופי: (כט) עין תוט, מנחת ב', א' ד' ח', כל הסנהות: (ט) לכך נאמר מטהתו: (כט) החאת כשבח או שעורה, השנית שתי תוריות או שני בני יהוח חשלישיות עשריות חייטה סלה: (כח) פ' כי נ' עבירות כחובים בפרשא, וכל אחר חטא מחבירו טומאת סקדש וקדשו זוגנו בכורת, ושתיעת הקול חוטרא בו שחשות שונן כמושד, ושבעת ביטוי קלה סבולן שלא פשה בו שונב בטוד ואין זונה בכורת, וכן קרונות כתובים, בשבה או שעורה, ועוף ומנחה, ולא תימא ליתן לכל אחד ואחד קרטן גנבי עצמו: בס' לחשוח קלות כחסודות: (ט) שהשידורים יהיו לבן כטו ביתר מנחות: ויהיה

אונקלזים

טו נֶפֶשׁ פִּירְתָּמֵעַל מַעַל וְחַטָּאת
בְּשַׁנְגָה מִקְדָשִׁי יְהוָה וְהַבְרִא אֶת־
אַשְׁמוֹ לִיהוָה אֵל תְמִימִם מִזְבְצָאן־
בְעַרְבָה בְסֻתִישְׁקָלִים בְשְׁקָל־
הַקְדָשָׁ לְאַשְׁם: ט וְאַתָּ אֲשֶׁר הָטָא
מִזְבְצָשׁ יִשְׁלָם וְאַתְחִימִישָׁתוֹ
יְסֻתָעַלְיוֹ וְנָתַן אֹתוֹ לִפְנֵי וְהַפְנֵן
יְכָפֵר עַלְיוֹ בְאֵל הַאַשְׁם וְנָסַלְחוּ:

אָבִן עֹזָרָא

כון כו', מה כטהר מנהת נדחת כון, טהו נכלול טהיר לו מהכל (ט) בד): (ט) כו' דבר שנטcosa עליו פנורת טuil (ככ) (ו) וחטעם כי חטאתו הוא בקדשי השם (כג) ויביא איל שהוא שווה בסוף שקלים, ומעט רביהם שניים (כד): טז ישם. וישם אשר חטא טן הקדש עם תוספת חמישתו (ככ), וזה הוא בחולכי הכותב, ויזנו חqli הלי עמי כחץ כו), וכן הוו הומל כסוטה ומעלה אשם בשגגה בתיחה ואחר כך ידע (כו): צו מעלה (כו): וחטאיה בשגגה מקדשי ה'. סנכה מן הסקלרים בח), ולין כוואר, נהורל כהן חטף, ונהורל לטנן חטף בתרומה, וליה ישלו עליו חטף בט), מה לטנן כזעיר, אף כהן כזעיר, חי מה לטנן לנו הזרע. הלא על פהוכל (ג) אף כהן לנו כזעיר הלא על פהוכל, תלמוד לומר טמיטול מעלה לריב (ל): מקדשי ה'. חמימותים לטנס, יהו קדסים קלים (ה) ל): איל. לנו קנס כמו והט חייל כחץ לאות לא) אף כהן קנס לנו סתי גניש (ו) לב): בערבך בסוף שקלים. סיטה ספה סתי סלעים (ו) לג): (ט) ואת אשר חטא טן הקדש ישם. קרן וחותם

קרני אור

תכל סמג'אל, וו'ס ר'יב"ן ז"ל ס'ט פ'ירוזו,
ס טעס על מיני סקלרכנות ומחטניות:
תומ"ה ולכריו נוניאס מהוד, כי מעילך
ס גילדפיט וסנישט משותפיס לנטוטי סולדט
ח מסיל ובגד, פ"י"ס מ'ס טהארין לנמר
סמנאל הסיג על קח' ז"ל נז'ס, וכחצ'נ
ס'לט ר'לט סכו'ל מכוסה מהנו בפירות
מעילך כו' נזון כעלר מסל' ומניינ'ת

מנחת יהודה

כד) ספלט, מינמות ע"ג ב' ילקוט תע"ד: בת) ספלט נ"ה) ויהיה פ"י כטנהה כטנהה נדבחו שאינה נאבלת ואינה מעילך י"ק ח' : בו) רס"מ ס' , כ"ס: בז) נמד' ס' י"ג: נקצת דשטייב כליל תהיה אף מנהת חובתו אינה נאבלת: לב) וכ"ה רשות טוחים כ"ז ב' ד"ה "והלא מעל" און כח) ספלט מעילך י"ט ב': בט) ויקרלט כ"ג ט' : מעילה בכל מקום אלא שינוי: (ב) והראים מוחק באן ל) ספלט: לא) י"ז, י"ז י"ג: לב) ספלט: לב) עין תיבות "בכל מקום", וכ"ה בספרא, אין מעילה אלא שינוי וכו"ה (בעילה י"ח א', ילקוט תהה) ובספרינו נשא פ"ט ב' וט"י ז', אין מעילה אלא לשון שיקור, וכ"ה בפס"ז, אלא לשין שיקור, ולכך בא על עבורי"ם בפרהסיא ועל מעילת אשא תחת בעליה שהיא שקרת גוושה את עצמה באוהבת אותו, והיא אהבתות וולתו: (ג) וכיוצא בהז, ולא על הטעינה, שאט לבש בסות של הקדש וננהנה בו שווה פרושה, אעפ"ז שלא פנים שווה פרושה יהא מעל: (ד) פ"י אם הוא דבר שדרכו לקבל פנים אעפ"י שננהנה לא טעל צד שיפנות: (ה) שאיןם ביזחדים לשם לבדו: (ו) וכ"ה (ספרא) דקרום לה נקדא כבש: (ז) ויהיתה פ"י בערךן שווין, ולא הערכה טפש: כר'

דישוי

כון כו', מה כביה מנהת נדחת כהן, טהור בכלל טהיר לו מהכל (^ג) בד): (טו) כי התעוול מעיל. אין מועלה בכלל מוקס הלא טינוי (^ג) בז), וכן כו' הווער וימעלו בחלי הכותיס, ויזנו חלי חלי עמי כחץ כו), וכן כו' הווער בסוטה ומעלת צו מעל כו): וחטאה בשגגה מקדשי נהור כהן חטה, ונהור לשלן חטה בשלן פזיל, אף כהן פזיל, חי מה שלן כזיל הלא נל פזיל, תלמוד הווער תמעול נטס, יהו קדשים קלים (^ה) ל): איל אף כהן קפה בז טרי פניש (^ו) לב): טרי סלעים (^ו) לג): (טו) ואת אשר יהל אור.

טכורי רשי

בד' ספלה, מינמות פ"ג ב', ילקוט תע"ד : כה) ספלים
מעילך י"ק ח' : כו) דס"ה ס', כ"ה : כז) נמר' פ' - י"ב :
כח) ספלים מעילך י"מ ב' : כט) ויקרמן כ"ב ט' :
לו) ספלים : לא) י"ז, י"ז, י"ג : לב) ספרם : לנו) פין
וכ"ה (כעילה י"ח א', ילקוט תע"ה) וכספריו נשא פ"ס ב' וט"
שישור, ולכון בא על עכברם בפרהסיא ועל מעילת אשה תחת
אהובת וולתו : לנו) וכיוצא בזה, ולא על הפטניתה, שאנו
פנוי שוה פרוטה יהא מעל : נד) פ"י, אם הוא דבר שדרכו
מיוחדים לשם לבדו : נו) וכ"ה (ספרא) ד庫רム לה נקדא

**פ י ואמֹנְפָשֶׁת כִּי תַחֲטָא ועִשְׂרָתָה
אַחֲרֵת מִפְלִימָצָות יְהֹוָה אֲשֶׁר לֹא
תַעֲשִׂינָה וְלֹא־יִדְעַ וְאַשְׁם וְנִשְׁאָ
עָנוֹן: יְהֹוָה בְּהֵבָיא אֵל תְּמִימָם מִן־הַצָּאן**

רש"י

ז' זאמ אָנָש אָרִי ייחוב
ויעביד חד מכב פקורייא
רַיִן דָּקָא בְּשָׁרֵין
לְאַתְעַבְּדָא וְלֹא יַדַּע וְחַבְּ
וַיַּקְבֵּל חֹבְבִיה: י"ח וַיַּתְיַ
דָּכְר שְׁלִים בְּנֵן עֲנָא

אבן עזרא

ז' זאמ נפש כי החטא. ועשה אחת ספות
לא תעשה ולא ידע אם הוא אסור יביא
אל (כו), ידעת רביהם שזה אסור תלוי, לא
ידע את עשה, את לא עשה (כה) והחטא
שבתחלת לא ידע ואחר בן ידע (כט), והנה
החטא (לו) שלא ידע שהוא אסור עד
שהודע (לט) והאשם ידע שהוא אסור ושכח (לט)
ואחר בן נזכר (לט) או אישם תלוי (לו) [ז]: זה: זה מכיר חסן תלוי, ומגין תלוי כל זמן
שלחו נודע לו סורתי חטאת, והוא יודע לו לחחד ומין יכולת לה: ולא ידע
וашם ונשא עוננו. ר' יוסי בגליילו הומל, כדי הכתוב ענס חת מי קלה ידע על חחת
כאה ובאיו ציטניש להה צוועט (לו), ר' יוסי הומל חס נפש לידע מתן טכון טל לדיקיס
לו ולמד מהדס הכלזון, שלוח נלטוש חלוי פן מלות לה תעסה וטבר טליה, ר'ה כמה
מייפות נקסו עליו ולדורותיו, וכי היה מרכז טל טווצה הוא טל פולטניות, כי
הוינר מרכז טווצה, חס מדת פולטניות המטעטה, ר'ה כמה מיתות נקסו לו
ולדורותיו, מרכז טווצה סמלובה פיזב לו מון כפגולין וכוטלות (ה) וכמה ענשה ביווכ"פ טעלכ"ו
סיזוכה לו ולדורותיו ולדורות דוכחות עד סוף כל דוכחות לו), רע"ה kali הום הומל
טע"ז קnis טריס הוא טלטה עדיס וגוי לה) חס מתקיימת בערות בזניש ומה פרט לך
הכתוב ג', חלול לככיה טלית ללחמייר עליו ולעתות דינו יכולן נחנן טונך וגו' מה
חס קר ענס הักษ מסכפ: (כט) פ"י, חס עכבר על מהות
לטפל לטוטי מלאה כטעשי נולו, רחכ"ע הומל, כי תקלול קלירך בפרק וסקחת
פעימל בסדה, כדי כו' הומל למן יכרך פ' לט) קבע הכתוב ברכח למין צחאת טל

יהל אור

חס מעילות: (כו) וידבר כהן בהעלם הליוסו: (כו)
ביהוון סמיינו מוטס לבנין ס' יקרם מעילס, ואלט "מעל" כהו
חס על, כמו סמחרגמיהו בלביגל בלי על, סמיין עליו חמץ
צליזון, וכן מס על סמיון מהון סלבר נחאב בעיניין, וכן
בישראל סמאנר לנחכ"ז צימפס עלהו טלט נחן לב נטפל על
כפתיכות ספיו לפניו חס מופתרות מה מסוכנות, וככג קלות
ר'הס במאית ב' כמאות וס' שון, וכןן ית'ה סכחוב
ונסח צינו, ולמ' מטהו: [ז] וספה נחלו ספ' טפה לפי
(לו) וככמ"ז עד "צדע" וכד"ק "עד שכודיעו" פ"י סכתהלה לה ידע זוהה מהסור עד שכודיעו קא
מסור: (לו) ויביה פ' ולמ' ידע כלון סבכה סבכה חבקו: (לו) ותמר בן נזכר לו כזעירו זוהה קא לו מכך
חס וולדוי: (לו) פ"י סידע טחה לבסורה טכל לה ידע חס הטל הלכ' הו סמן, וו'ה דעת ר'היס:

קרני אור

סרווק על סמאנס מס סומ מגוינה ח' למ', וו'ה כל מושך
ביהוון סמיינו מוטס לבנין ס' יקרם מעילס, ואלט "מעל" כהו
חס על, כמו סמחרגמיהו בלביגל בלי על, סמיין עליו חמץ
צליזון, וכן מס על סמיון מהון סלבר נחאב בעיניין, וכן
בישראל סמאנר לנחכ"ז צימפס עלהו טלט נחן לב נטפל על
כפתיכות ספיו לפניו חס מופתרות מה מסוכנות, וככג קלות
ר'הס במאית ב' כמאות וס' שון, וכןן ית'ה סכחוב
ונסח צינו, ולמ' מטהו: [ז] וספה נחלו ספ' טפה לפי
(לו) וככמ"ז עד "צדע" וכד"ק "עד שכודיעו" פ"י סכתהלה לה ידע זוהה מהסור עד שכודיעו קא
מסור: (לו) ויביה פ' ולמ' ידע כלון סבכה סבכה חבקו: (לו) ותמר בן נזכר לו כזעירו זוהה קא לו מכך
חס וולדוי: (לו) פ"י סידע טחה לבסורה טכל לה ידע חס הטל הלכ' הו סמן, וו'ה דעת ר'היס:

מקורי רשות

ספער ועין כרייפות " ב' : ל"ר) ספער ב"מ ב"ל מ':
זה) ספער עיין כרייפות כ"ג מ': לו) ספער: לו
וחומשו חמשה, פ' שיחק את השלים לארכבה חלקיים,
וاثת החמישי הבא אחריו יהן לבחן, וככמ' ר'ה"ז זיל (ב"ט
של) "היאנו חומש טלבר טהו רבייע טל קדרן": (ט) ציין
(קדושים פ"א ב') כשהיה ר"ע מגיע לפזוק וזה היה בוכה, אמר ומה מי שנחכוון וכו': מה יבצער, השב בין האובל
וונגרה: מלה) בפסירא, הביא לעשות דינו כווצה באלו, ורש"ז זיל ביאר כאן לעניין עונש והומרה, וע"ז סבותה ה'
ב'

מנחת יהודיה

(ה) בר' יאשיהו (ב"ט ג"ד א') וכ"ה (פסירא) שהיה הוא
וחומשו חמשה, פ' שיחק את השלים לארכבה חלקיים,
וاثת החמישי הבא אחריו יהן לבחן, וככמ' ר'ה"ז זיל (ב"ט
של) "היאנו חומש טלבר טהו רבייע טל קדרן": (ט) ציין
(קדושים פ"א ב') כשהיה ר"ע מגיע לפזוק וזה היה בוכה, אמר ומה מי שנחכוון וכו': מה יבצער, השב בין האובל
וונגרה: מלה) בפסירא, הביא לעשות דינו כווצה באלו, ורש"ז זיל ביאר כאן לעניין עונש והומרה, וע"ז סבותה ה'
ב'

אונקלות

בְּעֶרֶב קָנַתְּךָ לֹא שָׁם אֱלֹהִים בְּתָן וּכְפָר
עַלְיוֹ הַבָּתָן עַל שְׁגָגָתוֹ אֲשֵׁר-שְׁגָגָ
וְהַוָּא לֹא יָדַע וְנָסַלְחָ לוֹ; יְהָ אָשָׁם
הַוָּא אָשָׁם אָשָׁם לִיהְוֹה: פְּכָר
יְהֻדָּה אֶל-מֹשֶׁה לִאמֶר: כִּא נְפָשָׁת כִּי
תְּחַטְּא וּמַעַלָּה מַעַל בִּיהְוֹה וּכְחַשְׁ

אנו עוזרא

ירא מלאך כליה ידע מכך) חמור מעתה ליתך סלע לרולח בכנפיו ונפלת סיינטו, ומלהקה הטעני ונתפנס כה מג') ללי הקב"ה קוכט לו גרכס מד') מ): (יח) בערך לאשם. בערך החמור למלחה מה): אשר שנג את החנית (רהייא יא בן): עשה. בסתר (לה) [ט]: והוא לא ידע. כי חס ידע להחל זמן וח"מ נטפל לו נחנס זה עד סייח מטלחת, כי למה זה דומם לננה מרופה סכתעלפה וח"כ נמלח שכורגן, האלי זכייכרג מו) טא): (יט) אשם הוא, אשם אשם. שכורגן כלו קמן טהור כס דבר מו) ולחילון חליין קמן וחליין פתח טהור לסון פעול מה) וח"ט מקריה טהור נורך טהור, כבל דלוס טהור כת"ב טב): אשם אשם. לטביה חס טפחה תלופה [סייח הייל כן טהי סניש מט) סוה טהי סלעים נ) יכול טהני מלבה חס כויל וחס מלורה ? תיל טהור יה) מג): (כה) נפש כי תחטא. חמל ריע מה תיל ומעלה מעל נה' לפי סכל המלוה וכלהו וכנויה וכנותן היו עותק חלאה צנדים ובצטל לפיך זמן טהור מכתש, מכחצ צנדים ובצטל, חכל המפקיד חאל חמילו וחינו נה' רולח שטדוע בו נאמה, חלאה טלית סנייניס נ) לפיך כטהר מכתש,

ישראל אור

(לה) יפרע למה נקרת מפס: (לו) וזה טניין שתוקף סיישימן כ"ה ממוניים בעמק: (לו) וכתייחד ללקיחת דבר מזולתו ניד הוקה: (לח) וכוללת גניבכה וכיויהה בפייה נסתר: (לט) ובמבחןם וכן נמנע עכומתוי, ננור מלמת עמית שנדרו על הרכבה טל נקודה נכהית, ר"ג וכן פ"י סוד"ק באלס שום ורט"י ז"ל לי' טפס נידו ממן ליהעטך לו במלוכ, וכן נידר סמכה ר' י"ז ליתח"ס וסaging על פ"מ' בזב, וכותב בסותה כולה מלוכ נקיימיס חזימת י"ז, וברלכ"ג פ"ז מלוכ, וקלומה חזומת י"ז, לפי טcosaש לנווה י"ז בכ' רוחך לומר שנחנן לו ושות לכאנייה נמה טיקטרך לו ומלר יפרעה לכמלווה. וכ"כ בת"כ, וכותב בגלא"ג יותר נלהט שכונת חונקלם על מלוכ כמ"ט בת"כ, וכיון שיד' לוכ ומלווה בסלולח נקיימן חזותיות, ופיין בס' (יח"ל) טלי' כי עסקלן נקרת חזותיות, לפי טפס חזותיות נרווק, כי כל פלגה מלוכ, ולגלגלה פרדוון: [ט] ומיין שכונת נפלשתים כעוזק קוח בסתר ומיין מלוי קמנדר' לנתק"ס וכותב, ונדרביו כוונת גניבכה וכיויהה בה סכ"מ בפוג, ומיינו כן, מהנה עזק כופל כמו פל סכל טכיא, כמו גם

מנחת יהודה

מקורי רשי

ט) סלול' : טא) סלול' : טב) סלול' : טג) סלול' : ב' : מפ) ובספרא "בלא ידיעה" : מג) ינספרא "ימתפרקנש
ביה" : מג) ובספרא סיים "כשוכת עופר בהוך שדהו" :
פה) שהוא שווה שני פעעים : מו) כט"ש ואתה חביר דס הנקי (דבר' כ"א ט') : מו) ומיוחד רק להרבנן הבא על חמשה
דברים בלבד כט"ש בזבחים (נ"ד ב') אשם גזילותות, מעילות, שפחה חרופה, נoir, מצורע, תלוי : מה) פ"י, תאלף קטוצה
ותשיין שפחה טהוא לשון פועל, ואשם האצזע הבא בקמץ וחולם אשם הוא הדקור אשר בא לפני הפעל, כמו פקד
פקודתי, וטעל אשם מציין הכרת החטא מה שהוא חייב: מט) ט"ס * הוא כי מה עניין שיאמר בן שתי שנים פשיטא
ישכל אילן בן ז' שתי שנים הוא : ז) כ"ה הנוי" ברא"ב ובכ' הונכרון ובחוקוני ובכוכוד לאברהם, ובספרא הנוי
"שיהא בכיסו שקלים": נה) וכמעט נoir ומוצרע ולא שפחה : נג) בספרא הנוי "איינו" ובכ"ה ברא"ב : נג) ודנא
הקב"ה

ויבְּדַבֵּר בְּחַבְּרִית
בְּפָזְקְרָנָא אוֹ בְּשׁוֹפְטָות
יְדָא אוֹ בְּגַזְוִילָא אוֹ עַשְׂקָה
יְתְּחִבְּרִיהָ: כְּבָא אוֹ אֲשֶׁבָּה
אֲבִידָתָא וּכְדָבָר בָּה
וְאַשְׁתְּבָעָה עַל שְׁקָרָא עַל
חֶדְאָה מִבְּלָדָי יַעֲבֵד
אָנְשָׂא לְמִיחְבֵּב בְּהַזּוֹן:
בְּגַזְוִילָא יְהִי אָרְלִי יְחִטְּא וַיְחַזֵּב
וַיְתַּבְּיֵת גַּזְוִילָה דִּי גַּזְוִילָה
אוֹ יְתַּחַזְקָא דִּי עַשְׂקָה
אוֹ יְתַּחַזְקָא דִּי פְּזָקְרָנָא
אֲתַּפְּקִיד לְזַתְּהָא אוֹ יְתַּחַזְקָה:
אֲבִידָתָא דִּי אֲשֶׁבָּה:
כְּדָא אָוּטְפּוֹלָא דִּי אַשְׁתְּבָעָה
עַלְוָהִי לְשְׁקָרָא וַיְשַׁלֵּם
יְתִיה בְּרִישָׁה וְחוּמְשִׁיתָה
יְזַסְּפָה עַלְוָהִי קְדִי הַנוֹּא

ריש'

בְּתִשְׁוֹמָת (טד) : בְּתִשְׁוֹמָת
מִפְּנֵי שִׁבְקַשׁ אָדָם טַמְנוֹ (ט) וְהַעֲדָה אוֹ סְכָל
בְּמַלּוֹת (ט) : אוֹ בְּגַזְוִילָה. סְגַזְוִילָה מִידָוֹ כְּלֹסָנוֹ (ט):
בְּהַנְּהָה נָסְפָה (טט): בְּדָרְבָּרְאָשׁוֹ. בְּעַצְמָתוֹ אוֹ
סְפָה שְׁהָוָה (טג): וְחַמְשָׁתִיו. טִיעוֹת
רַבִּים שְׁנִים, וְהַנְּהָה הַמְּנֻהָה (טט): (טט) וְכָחֵשׁ
וְעַד אָפְרַשְׁנוּ (טט): בְּבַיּוֹם אֲשְׁמָתוֹ. טַעַמוֹ חַלְבָה יְעַטָּה הַחֲלָם לְחַטָּוֹה וְלְחַצְבָּעָה
שְׁקָדָל לְכִפְרִית מִמְּנוֹ: (טג) בְּיִיחְטָא וְאַשְׁם. כְּפִיכְיָל
וְלְדָעַת וְלְהַתְּדָוָת כִּי יְחַטָּא (טט) וְחַקָּס: (טט) בְּרָאָשׁוֹ. הַוְּה
וְחַמְשָׁתִיו. לְגַפְתָּה מַוְּרָה מִמְּסִות הַלְּגָדָה לְקָרְנוֹן הַחַטָּאת,
וְסְוּלָה, מַוְּלָה וּמַכְיָל חַומָּס עַל הַוְּתוֹן חַוְמָס (טט) וְכַן
יְהָלָל אָוֹר

תְּשִׁפְוקָה צְכִיל טְכִילָה מַנְיָה וְלְבִינָה (טט) וְכִיְוָמָה נָסָה הַמְּקַבְּלָה וְזָהָה (טט) פִּי
שְׁכוֹנָה תְּמָתָה יְדוֹ מִכְּסָרְטָה לְתַחַת לְמַכְיָוָה, לֹמְדָה מִלְתָה "לוֹ". לִיכְנָנוּ מִוסְבָּח עַל הַמְּנִילָה כְּפָמָנוֹ לֹו, חָלָת
קוֹל עַנְיָן בְּפִנֵּי טַלְמוֹ: (טט) סְחַזְרָה סָס לְכָלָר מִשְׁפָּרֶת מִקְדָּשׁ כְּמַמְרוֹן וְכִטְבִּיגָה וְנוֹו' (טט) כְּגָדָל טָוָד (טט)
לֹו מַכְלָה מַכְרָה יְצָבָע טַלְיוֹ לְאַקְרָה, וְזָהָוָה מִשְׁחָר עַל וְצָבָע עַל טְקָר, סְכָבָע עַל מִמְּנוֹן צִזְקָה לְדָס
מִמְּנוֹ: (טט) כִּי מַלְאָנוּ כָּכָן כָּלִי כִּיְהָ: (טט) קְרָנוּ לְדָכָר יְקָרָה רָהָט, כִּי פּוֹהָ רָהָט כָּדָכָר וְתַהֲלָתוֹ, וַיְכָלָר
נְרָהָטוֹ צְעַמָּמוֹ עַלְסָה קְרָנוּ, הָוָה מִתְּהָא סְכוֹה סְהָוָה וְהָוָה נַ"כָּה קְרָנוּ: (טט) וַיְזַלֵּס כָּפָל קְרָנוּ וְסְנִי הַמִּיסְיָוָת:
(טט) בְּכַמְלָדָר סְפִי, וְסְסָ פִי, כִּי מִתְּהָא כְּלָמָדָה סָס כְּגַזְוִילָה כְּלָמָדָה לְקָרְנוֹן יְהָדָה, הָס הָזָה מַחְוָדָה מַעֲלָמוֹ,
וְלָס יְסָ פְּלָזָס עַלְיוֹן יְזַסְּפָה סְנִי סְמִיטָוָת, וְפָה מַדְגָּל קְנָמוֹ עַדְיס לְכָן יְסָלָס סְנִי קְוָמָטָן עַל סְכָפָל:

מקורי ריש'

הַקְּבָ"ה: (טט) חַשְׁוֹמָת יְדָה כְּלָל הַמְּטָעוֹת שְׁנַתְּנָן וְשָׁם לִיְדוֹ (טט) סְפָלוֹת בְּקָ"ק בְּקָ"ג בְּ וְעַיְן לִיְיָ רְסָ"י לְמַעַט
וּלְרֹשּׁוֹת לְהַזְּרִיאוֹ כְּחַפְצִיאוֹ בֵּין בְּהַלְוָה בֵּין לְעַסְקָה בְּשׁוֹתְפָה
מַיְנִין קְרָנוּ אָוֹר הַעֲרָה חָה: (טט) שְׁנוּוֹל בְּחַזְקָה: (טט) עַשְׂקָה טְכָר שְׁכָיר: (טט) חַגְנָה רָהָט, זְלָטָן פְּרָנְלִיוֹת גָּרָט "יְבִרְעָת"
לְהַרְדּוֹת כִּי חַטָּא" וּבְכוֹר לְאַבְרָהָם "וְלְדָעַת וְלְהַוּדָה כִּי חַטָּא": (טט) שְׁוֹאָה הַעִירָךְ וְהַרְשָׁשָׁ שְׁלָל כָּל הַרְיוֹחָה הַוּזָא
מִמְּנוֹ: (טט) פִי חַוְמָשׁוֹ שְׁלָל חַוְמָשׁ, דְּחוּמָשׁ רָאָשׁוֹנָנָ גַּעַשָּׁה קְרָנוּ:

שאוב

**בְּעַמִּירָתוֹ בְּפָזְקְרָנוֹן אָוּבְּתִּשְׁוֹמָת יְדָה
אוֹ בְּגַזְוִילָה אוֹ עַשְׂקָה אַתְּ עַמִּירָתוֹ: כְּבָא אוֹ
מִצְאָה אָבְרָהָה וּכְחַשָּׁבָה בָּה וְנְשַׁבָּע עַל
שְׁקָר עַל-אַחֲתָה מִבְּלָד אַשְׁר-יְעִשָּׂה
הַאֲדָם לְחַטָּא בְּהַנְּהָה: כְּגָדִילָה כִּי
יִחְטָא וְאַשְׁם וְהַשִּׁבָּב אַתְּ דְּהַגְּזָולָה
אַשְׁר-גַּזְוִילָה אוֹ אַתְּ דְּהַעַשְׂקָה אַשְׁר-עַשָּׂק
אוֹ אַתְּ דְּפָזְקְרָנוֹן אַשְׁר הַפְּקָר אָתָוֹ
אוֹ אַתְּ דְּהַאֲבָרָה אַשְׁר-מִצְאָה: מִפְטִיר
כְּאָוֹ מִבְּלָד אַשְׁר-יְשַׁבָּע עַלְיוֹן לְשְׁקָר
וְשַׁלְּם אָתָוֹ בְּרָאָשׁוֹ וְחַמְשָׁתָיו יִסְפָּה**

אבן עזרא

כְּבָבָ וְנְשַׁבָּע עַל שְׁקָר. טִירּוֹשׁוֹ אוֹ נְשַׁבָּע עַל
מִפְּנוֹן שִׁבְקַשׁ אָדָם טַמְנוֹ (טט) וְהַעֲדָה אוֹ סְכָל
אֲשֶׁר יִשְׁבָּע עַלְיוֹן לְשְׁקָר (פִי כְּדָה) (טט). וְהִיא
בְּהַנְּהָה נָסְפָה (טט): בְּדָרְבָּרְאָשׁוֹ. בְּעַצְמָתוֹ אוֹ
סְפָה שְׁהָוָה (טג): וְחַמְשָׁתִיו. טִיעוֹת
רַבִּים שְׁנִים, וְהַנְּהָה הַמְּנֻהָה (טט): (טט) וְכָחֵשׁ
וְעַד אָפְרַשְׁנוּ (טט): בְּבַיּוֹם אֲשְׁמָתוֹ. טַעַמוֹ חַלְבָה יְעַטָּה הַחֲלָם לְחַטָּוֹה וְלְחַצְבָּעָה
שְׁקָדָל לְכִפְרִית מִמְּנוֹ: (טג) בְּיִיחְטָא וְאַשְׁם. כְּפִיכְיָל
וְלְדָעַת וְלְהַתְּדָוָת כִּי יְחַטָּא (טט) וְחַקָּס: (טט) בְּרָאָשׁוֹ. הַוְּה
וְחַמְשָׁתִיו. לְגַפְתָּה מַוְּרָה מִמְּסִות הַלְּגָדָה לְקָרְנוֹן הַחַטָּאת,
וְסְוּלָה, מַוְּלָה וּמַכְיָל חַומָּס עַל הַוְּתוֹן חַוְמָס (טט) וְכַן
יְהָלָל אָוֹר

קרני אוֹר

תְּשִׁפְוקָה צְכִיל טְכִילָה מַנְיָה וְלְבִינָה (טט) וְכִיְוָמָה נָסָה הַמְּקַבְּלָה וְזָהָה (טט) פִּי
שְׁכוֹנָה תְּמָתָה יְדוֹ מִכְּסָרְטָה לְתַחַת לְמַכְיָוָה, לֹמְדָה מִלְתָה "לוֹ". לִיכְנָנוּ מִוסְבָּח עַל הַמְּנִילָה כְּפָמָנוֹ לֹו, חָלָת
קוֹל עַנְיָן בְּפִנֵּי טַלְמוֹ: (טט) סְחַזְרָה סָס לְכָלָר מִשְׁפָּרֶת מִקְדָּשׁ כְּמַמְרוֹן וְכִטְבִּיגָה וְנוֹו' (טט) כְּגָדָל טָוָד (טט)
לֹו מַכְלָה מַכְרָה יְצָבָע טַלְיוֹ לְאַקְרָה, וְזָהָוָה מִשְׁחָר עַל וְצָבָע עַל טְקָר, סְכָבָע עַל מִמְּנוֹן צִזְקָה לְדָס
מִמְּנוֹ: (טט) כִּי מַלְאָנוּ כָּכָן כָּלִי כִּיְהָ: (טט) קְרָנוּ לְדָכָר יְקָרָה רָהָט, כִּי פּוֹהָ רָהָט כָּדָכָר וְתַהֲלָתוֹ, וַיְכָלָר
נְרָהָטוֹ צְעַמָּמוֹ עַלְסָה קְרָנוּ, הָוָה מִתְּהָא סְכוֹה סְהָוָה וְהָוָה נַ"כָּה קְרָנוּ: (טט) וַיְזַלֵּס כָּפָל קְרָנוּ וְסְנִי הַמִּיסְיָוָת:
(טט) בְּכַמְלָדָר סְפִי, וְסְסָ פִי, כִּי מִתְּהָא כְּלָמָדָה סָס כְּגַזְוִילָה כְּלָמָדָה לְקָרְנוֹן יְהָדָה, הָס הָזָה מַחְוָדָה מַעֲלָמוֹ,
וְלָס יְסָ פְּלָזָס עַלְיוֹן יְזַסְּפָה סְנִי סְמִיטָוָת, וְפָה מַדְגָּל קְנָמוֹ עַדְיס לְכָן יְסָלָס סְנִי קְוָמָטָן עַל סְכָפָל:

מנחת יהודא

הַקְּבָ"ה: (טט) חַשְׁוֹמָת יְדָה כְּלָל הַמְּטָעוֹת שְׁנַתְּנָן וְשָׁם לִיְדוֹ (טט) סְפָלוֹת בְּקָ"ק בְּקָ"ג בְּ וְעַיְן לִיְיָ רְסָ"י לְמַעַט
וּלְרֹשּׁוֹת לְהַזְּרִיאוֹ כְּחַפְצִיאוֹ בֵּין בְּהַלְוָה בֵּין לְעַסְקָה בְּשׁוֹתְפָה
מַיְנִין קְרָנוּ אָוֹר הַעֲרָה חָה

וַיָּקֹרֶא הַ וַיֹּקְרֵא

**עַלְיוֹ לְאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְגַּנְגֵן בַּיּוֹם
אַשְׁמָתָנוּ: כִּי אַתְּ אַשְׁמָנוּ בְּיַדְךָ לְאַשְׁם
אַיִלְתָּמִים מִן הַצָּאן בְּעַרְבָּה לְאַשְׁם
אַל-הַכְּהֻן: טוֹבֵפְר עַלְיוֹ הַכְּהֻן לִפְנֵי
יְהֹוָה וְנִסְלְחוּ עַל-אַחֲרָת-מִבְלָא-אַשְׁר-
יִعִשָּׂה לְאַשְׁמָה בָּה: פ פ פ**

קי"ה. לטהן. זוה סימן: ומפטירין עס זו ירטוי לי. ניסניה סימן מג.

אבן עזרא

בַּיּוֹם שׁוּבוּ מְאַשְׁטָתוֹ יִבְיא אַיִל (מו) : בָּה בְּעַרְבָּה,
כְּרָאַשׁוֹן (מו), וְהוֹסִיף חֹטְשִׁים (מג), בְּעַבְור
שׁוֹה האַשְׁם הוּא בְּזָדוֹן, וְדָבָרִי יְחִיד הַם
שְׁנָם וְהַאַשְׁם תָּלוּי (מעט) [ז] : כֵּן לְאַשְׁמָה
בָּה, שְׁמָ (ג) טָהָבָנִין הַקְּל תְּחַת שְׁמָ הַפּוּעַל (גנ) :

קרני אור

שְׁלֹוקָם מְחַבְּיוּן עַיִ"צ, וְכֵן פִּי רְצִ"י זְל : [ז] וְעַזְן כְּתֵב
סְמָנְחָר לְגַתְכָ"ס "כָּלֵן בְּדָרְךָ סְמָט וְסְכָם וְמְמִכְתָּמוֹ יוֹסִף
עַלְיוֹ טְכִיפָּה סְלָה, שְׁגָס טְוָמֵן בְּלָוָן וְלָוָן בְּוֹן רְקָס מְהָלָה"
וְעַזְן כְּתֵב סְמָנְחָר, וְלָמָן וְלָמָן כְּמָנְחָר כָּלֵל דְּבָרָיו (פ' נְקָה
כֵּמוֹ הַסָּס : (גנ) נְמָקוֹס סָס הַפּוּעַל, וְהַלְלָן לְמָגָנִים נָה :
(גנ) וְכֵן פִּי גְּרָאָנְסָס : (מו) כָּמוֹ סָפִי גְּמַעַיָּת קְלָסִי ד'
סְמָנוֹל כְּנָרָך כָּסָף שְׁקָלִיס : (מה) פִּי טִיחָן סְגִי קְמִישִׁוֹת:
(מג) עַיִן לְמַעְלָה קְרָנִי הַוָּר הַעֲרָה ג : (ג) הַוָּג סָס
כֵּמוֹ הַסָּס : (גנ) נְמָקוֹס סָס הַפּוּעַל, וְהַלְלָן לְמָגָנִים נָה :
(גנ) סָס נְהָמִי וְסְתָוָה) וְלָמָן יְסָס עַלְיוֹ יוֹסִיף נְיִינָה מְשִׁינָה
סְמָנְחָר, רְקָס שְׁלֹועָתוֹ פְּרָתָה סְפָרוֹן בְּוַיְקָרָה נְהָמָרָה בְּגַעֲנִין הָהָר,
שְׁדָמָנְחָר"ע כִּי נְסָטוּתָה סְפָקוֹן מְבִילָה לְסָס תָּלָוִי יְסָס תָּלָוִי
פְּרָהָמָנְחָר"ע מְבִילָה לְסָס תָּלָוִי יְסָס תָּלָוִי יְסָס תָּלָוִי
פְּדָיָס הָיָט מְבִילָה הָלָמָה מְסָס הָלָמָה, וְלָמָקָס שְׁלֹועָתָה
וְמְכָ"ס לְסָס טְוָמֵן קְטָלָתָה קְנוּמָה, מְפִיאָה מְסָס קְוָמָה מְכִמָּתָה לְתָסְעָדִיס,
זָוָבָה, הָלָמָה כְּסָס כְּסָס לְנָרְבָּוֹן סָס פְּרָהָמָנְחָר"ע לְסָס
וְמְכָ"ס לְסָס טְוָמֵן מְסָס הָלָמָה, מְלָחָר טְמָר גָּס בְּעַקְרָר סְפָצָת מְדָרָיִן קוֹזָן
זָוָבָה, הָלָמָה כְּסָס כְּסָס לְנָרְבָּוֹן סָס פְּרָהָמָנְחָר"ע לְסָס
פְּנִירִיךְ נְכָסִיף מְוָמָס עַל סְקָרְנוֹן, מְסָס פְּלָס מְלָעָתָנוֹן" ע"כ וְסָרָב סְמָנְחָר
סְנִירִיךְ מְתִימָה מְוָמָס עַל סְקָרְנוֹן וְכֵרָר נְמָמוֹן" ע"כ וְסָרָב סְמָנְחָר
פְּנִירִיךְ נְכָסִיף מְוָמָס עַל סְקָרְנוֹן וְעַיִן קְרָנִי הָיָר לְמַעְלָה סְפָרוֹן ג :

חִסְלָת פְּרִשְׁתָה וַיֹּקְרֵא

מנחת יהודיה

מקורי רשות

י"ט י"ג : (מו) סְפָרוֹן, כְּנָק ק"ג ב', וְקָרְמָה ב' בַּיָּמָן כ"ז ס (פ) שָׁאָם תּוֹר וְנָתָן לוֹ חֹטֶשׁ רָאשָׁון וְנָשְׁכָעַ עַל הַשְׁנִי
ב', וְעַיִן פִּי רְצִ"י סָס ד"כ "גַּהֲן לוֹ מְתַסְקָרְנוֹן" יְלָקָוט וְהַוָּרָה בְּשָׁלָס חֹטֶשׁ וְחֹטֶשׁוֹ שְׁלָשָׁה שְׁנִי, וְכֵן
תְּפָ"ס וְמְתָעָ"ט : (סז) סְפָרוֹן, כְּנָק סָס : שָׁעָה פְּרוֹתָה : סָלָה וְפִי"ל לוֹ בְּעַצְמָתוֹ וְאֲפִילָוּ הוּא בָּאיִי
הַיָּם לֹא לְבָנָה וְלְשָׁלָחוֹ :

דְּלִית יְגִינִיה בְּיוֹמָא
דְּחֹבֶתְתִיה; כְּהַזְוִית אַשְׁטִמָה
יְתִי קְדָם יְיַי דְּכָר שְׁלִים
בְּנָעָנָא בְּפּוֹר סְגִיָּה
לְאַשְׁטָה לְוֹת פְּהָנָא;
כו וַיְכָפֵר עַלְוָה יְפָהָנָא
קְדָם יְיַי וַיְשַׁתְּבַחַת לְיִהְיָה עַל
חַדָּא מִפְלָה דִי יְעַבֵּד
לְמִיחָב בָּה: פְפָפ

רשות

כְּקָרְנוֹן סְגָטָבָע עַלְיוֹ פְּחוֹת מְסָוָה
פְּרוֹקָטָס (מו) : לְאַשְׁר הוּא לוֹ. לְמִי
סְקָמָמוֹן סָלָה סָל (ס) (מו):
חִסְלָת פְּוִישָׁת וַיֹּקְרֵא

יהל אויר

(מו) וְכֵן פִּי גְּרָאָנְסָס : (מו) כָּמוֹ סָפִי גְּמַעַיָּת קְלָסִי ד'
סְמָנוֹל כְּנָרָך כָּסָף שְׁקָלִיס : (מה) פִּי טִיחָן סְגִי קְמִישִׁוֹת:
(מג) עַיִן לְמַעְלָה קְרָנִי הַוָּר הַעֲרָה ג : (ג) הַוָּג סָס
כֵּמוֹ הַסָּס : (גנ) נְמָקוֹס סָס הַפּוּעַל, וְהַלְלָן לְמָגָנִים נָה :
(גנ) סָס נְהָמִי וְסְתָוָה) וְלָמָן יְסָס עַלְיוֹ יוֹסִיף נְיִינָה מְשִׁינָה
סְמָנְחָר, רְקָס שְׁלֹועָתוֹ פְּרָתָה סְפָרוֹן בְּוַיְקָרָה נְהָמָרָה בְּגַעֲנִין הָהָר,
שְׁדָמָנְחָר"ע כִּי נְסָטוּתָה סְפָקוֹן מְבִילָה לְסָס תָּלָוִי יְסָס תָּלָוִי
פְּרָהָמָנְחָר"ע מְבִילָה לְסָס תָּלָוִי יְסָס תָּלָוִי יְסָס תָּלָוִי
פְּדָיָס הָיָט מְבִילָה הָלָמָה מְסָס הָלָמָה, וְלָמָקָס שְׁלֹועָתָה
וְמְכָ"ס לְסָס טְוָמֵן קְטָלָתָה קְנוּמָה, מְפִיאָה מְסָס קְוָמָה מְכִמָּתָה לְתָסְעָדִיס,
זָוָבָה, הָלָמָה כְּסָס כְּסָס לְנָרְבָּוֹן סָס פְּרָהָמָנְחָר"ע לְסָס
וְמְכָ"ס לְסָס טְוָמֵן מְסָס הָלָמָה, מְלָחָר טְמָר גָּס בְּעַקְרָר סְפָצָת מְדָרָיִן קוֹזָן
זָוָבָה, הָלָמָה כְּסָס כְּסָס לְנָרְבָּוֹן סָס פְּרָהָמָנְחָר"ע לְסָס
פְּנִירִיךְ נְכָסִיף מְוָמָס עַל סְקָרְנוֹן, מְסָס פְּלָס מְלָעָתָנוֹן" ע"כ וְסָרָב סְמָנְחָר
פְּנִירִיךְ נְכָסִיף מְוָמָס עַל סְקָרְנוֹן וְעַיִן קְרָנִי הָיָר לְמַעְלָה סְפָרוֹן ג :

